

VÄINÖ LEHTONEN

ONGELMIEN
SEURASSA II

ONGELMIEN SEURASSA II

PDF-tiedosto on skannattu vuoden 1960 painoksesta.

Taustalla olevaan hakukelpoiseen tekstiin on saattanut jäädä alkuperäisestä poikkeavia kohtia.

Ilmiselviäkään painovirheitä ei ole korjattu (esim. s. 84 oleva vuosiluku).

(Ks. J. R. Hannula, *Kristosofian Polulla II*, s. 304.)

Lahdessa toukokuussa 2015

Jaakko Kesävuori

ONGELMIEN SEURASSA II

Kirjoittanut

VÄINÖ LEHTONEN

Tampereella 1960 — P. E:n Kannatusliitto

TAMPEREELLA 1960
TAMMER-PAINO Oy

Olen joutunut muutamissa kysymystilaisuuksissa vastaamaan kirjoitettuihin kysymyksiin ja koska vastaukset tulivat muistiinmerkityiksi, niin julkaisin niistä niteen nimellä "Ongelmien seurassa". Kysymystilaisuuksia on sen jälkeen jatkunut, joten julkaisen niiden sadon tässä niteenä "Ongelmien seurassa II". Vastaukset olen kummassakin niteessä korjaten kirjoittanut uudelleen.

Tampereella heinäkuussa 1960

V ä i n ö L e h t o n e n

Kysymys: Pekka Ervast ja J. R. Hannula ovat puhuneet, että eräät Mestarit epäilivät viime vuosisadalla alkaneen julkisen teosofisen liikkeen onnistumista. Mutta kun Mestarit Kuthumi ja Moria lupasivat ottaa vastuun työstä itselleen, niin toisetkin Mestarit lupautuivat auttamaan. Eräät länsimaiset Mestarit suunnittelivat julkista uskonpuhdistustyötä vuodesta 1925. Miten tämä on ilmentynyt teosofis-kristosofisen liikkeen historiassa?

Vastaus: Pekka Ervast kertoo Buddhan määränneen jonkun etevän oppilaansa järjestämään opetustyötä sillä tavalla, että jokaisen vuosisadan viimeisellä neljänneksellä lähetetään apua, etenkin juuri kristikunnalle; apua sillä tavoin, että tänne lähetetään joku lähetti maapallon eli tarkemmin sanoen Himalajan Salaisesta Veljeskunnasta. Maapallollahan sanotaan olevan kuusi Valkoisen Veljeskunnan looshia. — Näitä lähettiläitä onkin tullut jokaisen vuosisadan lopulla, vaikka ne ovat olleet puolittain salaisia. On ollut sellaisia ajanjaksoja, pimeää keskiaikaa jne., etteivät nuo lähettiläät ole voineet esiintyä julkisesti. Heidän vaikutuksensa on ollut salaista.

— Kun siis vuosisadan lopulla on tullut lähettiläs Himalajan veljeskunnasta, niin seuraavan vuosisadan alussa on tapahtunut julkinen, kristinuskon puhdistamiseen tähtäävä toiminta. Tämä onkin havaittavissa kristikunnan historiassa. Eräs julkinen, uskonpuhdistukseen tähtäävä toiminta oli Lutherin uskonpuhdistus. Viime vuosisadan lopulla esiintyi H. P. Blavatsky Himalajan Veljeskunnan lähettiläänä. Hän oli alustava tekijä, jotta tämän vuosisadan alkupuolella voitiin aloittaa julkinen uskonpuhdistus. Kysymyksessäkin viitataan vuoteen 1925.

Sanotaan, että teosofista liikettä suunniteltaessa Valkoisessa Veljeskunnassa oltiin aivan kuin eri mieltä. Ymmärrämme kyllä syyn, miksi oltiin eri mieltä. Ei kysymys ollut siitä, etteikö apua olisi annettava, vaan siitä, olisiko tuo vuosisadan lopulla annettava apu oleva salainen vai julkinen. Ennen se oli aina ollut salainen. Saint Germain, Cagliostro, Mesmer ja monet muut olivat olleet puolijulkisia. Heidän apunsa oli salainen. Mutta nyt Mestarit Moria ja Kuthumi päättivät, että he ottavat vastuun päälleen siitä, ettei viime vuosisadan lähettilään tulo olisi enää salainen, vaan että työ olisi nyt julkista. Kerrotaan eräitten Mestarien epäilleen työn onnistumista sillä tavalla. He arvelivat, että avun olisi edelleen pitänyt olla salaista ja että vasta tämän vuosisadan alkupuolella tapahtuva uskonpuhdistus olisi julkista. Pekka Ervast puhuu tästä monessa yhteydessä ja sanoo, että erikoisesti eräs länsimainen Mestari oli huolestunut työn onnistumisesta, mutta oli samalla myötätun-

toinen ja päätteli, että jos teosofinen työ vähänkin onnistuu, niin hän on siinä myös mukana, ellei suorastaan työssä mukana, niin ainakin auttamassa. Hän nimittäin ymmärsi, että hänen työsarkansa kyntäminen alkaa todellisesti vasta vuoden 1925 paikkeilla, vuosisadan alkupuolella. Pekka Ervast antaa ymmärtää, että tämä länsimainen Mestari oli apostoli Paavali.

Nyt näemme, mitä on tapahtunut. Teosofinen liike on julkinen. Ja todellakin, kun katselemme teosofisen liikkeen aikaansaannoksia tässä Europassa, niin onhan se saanut aikaan ainakin sen, että on tullut tuollainen vapaamman ajattelun tuulahdus maailmaan, niin että esimerkiksi kirkon ote on helminnyt. Nyt ei enää suorastaan teloiteta ihmistä, joka uskaltaa puhua muutakin kuin kirkollista hapatusta. On tullut jotenkin vapaammat elämänolot. Mutta aikaansaannos itse teosofisessa liikkeessä on ollut melko vähäistä, sillä teosofisen liikkeen esittämiä oppeja jälleensyntymisestä ja karmasta, kehityksestä, Mestareista jne. suuri yleisö ei vieläkään tunnusta. Jotakin se on saanut aikaan, mutta epäillä todella sopii, onko tuloksista todella ollut tarkoitettua apua.

Uskonpuhdistus alkoi sitten vuoden 1925 paikkeilla ja me näemme sen alkaneen täällä Suomessa. Se alkoi siten, että Pekka Ervast selvitti kristinuskon sellaiseksi, millaisena se lähti Jeesus Kristuksen suusta. Hänen työtään auttoi ja jatkoi J. R. Hannula.

J. R. Hannulan työ vuoden 1925 paikkeilla tapahtui vielä Ruusu-Risti-järjestön puitteissa eikä silloin ollut mahdollista esittää asioita niin julkisesti, kuin hän myöhemmin puhui Pekka Ervastin henkisestä ja okkultisesta asemasta ja alkaneesta uskonpuhdistuksesta. Jos tutkimme heidän opetuksiaan, näemme kyllä uskonpuhdistuksen alkaneen.

2

Kysymys: Pekka Ervast sanoo, että aurinkokuntamme ulkopuolelta keskusaurinko Siriuksesta vuodattautui uusi luonnonvoima tälle Telluspallolle ja että se saavutti maanpiirin noin vuosina 1926—1928. Miten vaikutti tämä uusi luonnonvoima? Miten se auttaa ihmistä henkisempään elämään?

Vastaus: Pekka Ervasthan puhui uudesta luonnonvoimasta, joka tuli keskusaurinko Siriuksesta ensin aurinkoon. Auringon Kuninkaallinen Neuvosto otti sen vastaan ja lähetti maapallolle. Sen otti vastaan Maan Salainen Veljeskunta, joka antoi sille käsitettävän sisällön ja muodon H. P. Blavatskyn sanomassa. Hän esitti teosofisen maailmankatsomuksen. Vuodatus ei ollut niinkuin jokin tuulenpuhallus, vaan se sai järjellisen sisällön Blavatskyn opetuksissa. Pekka Ervast kertoo kirjassaan ”Ihmisyysden uskonto”, miten luonnonvoima laskeutui aina vain alaspäin ja saavutti tämän kemiallis-fyysillisen tason vuosina 1926—28. Tämä on juuri uskonpuhdistuksen alkamisaika, josta edellä oli puhe.

Luonnonvoima vaikuttaa ja auttaa sekä yksilöitä että kansoja, se vaikuttaa nyt myös tekojen tasolla. Se vaikuttaa sillä tavoin, että tekojen elämä kaikella tavalla kiihtyy, sekä paha että hyvä pyrkivät pinnalle samaan tapaan kansoissa kuin ihmisessä, joka astuu puhdistuksen tielle. Paha ja hyvä nousevat pinnalle. Elämässä on paljon pahaa, paljon hirmuista juuri tämän yhäti totalisoituvan militarismin muodossa. Mutta on myöskin hyvää, sillä ihmiset ovat aivan kuin pakotetut tekemään myös jotakin hyvää. Uusi luonnonvoima ravistelee ihmisten tekoja, kuten Kristuksen kautta tullut voima ravistelee ihmisten sieluja, saaden aikaan ristiriidan, synnintunnon niin, että jokaisen täytyy edes vähän ratkoa hyvän ja pahan probleemaa omassa sielussaan. Voimat auttavat tällä tavoin koko ihmiskuntaa sisästäpäin. Mutta tämä ei sinään merkitse paljoa, elleivät ihmiset herää totuudenetsijöiksi. Uusi luonnonvoima purkautuu varsinaisesti ryhmien kautta, se tulee henkisten työryhmien kautta oikealla tavalla esille, ei repivästi, vaan rakentaen. Sentähden kaikkia ihmisiä kutsutaan mukaan tähän uskonpuhdistustyöhön, jotta he tätä työtä tehdessään voisivat asettautua — kuvaannollisesti sanoen, koska elämme nyt tuomiokaudessa — alas tulleen Isän valtaistuimen oikealle puolelle.

3

Kysymys: On sanottu, että karman valta on siirtynyt saatanalta Kristukselle, mutta on selitetty,

että vain niiden ihmisten karma on Kristuksella, jotka antavat vallan hänelle Vuorisaarnaa seuraamalla. Saa sen käsityksen, että Kristus olisi ottanut kaikkien ihmisten karman, eikä karman laki näin ollen mittaisi enää pahoja tekoja, vaan hyvät, antaisi pahat työt anteeksi. Eihän Kristus voi pitää valtaa ja mitata, kun Kristus ei kerran tuomitse?

Vastaus: Eihän tässä ole kysymys mistään pakotteesta sillä tavalla, että jokin hirmujumala määräisi meitä. Sanotaan, että Kristus on ottanut karman johdon käsiinsä. Ei Kristus, joka on ihannekuva täydellisyydestä, ole mikään hirviö, joka pakottaisi ihmistä sinne tai tänne, vaan ihmisen on itse otettava Kristus vastaan. Se merkitsee sitä, että ihminen itse antaa karmansa johdon Kristukselle. Tähän saakka karman johto on ollut liian ankara, se on ollut jehovistisissa käsissä. Sanotaankin, että karman johto on ollut tämän maailman jumalalla eli saatanalla. Se on ollut liian ankara. Sen tähden Valkoisessa Veljeskunnassa on Jeesus Kristuksesta saakka pyritty siihen, että karman johto joutuisi Kristuksen käsiin ja saisi inhimillisemmän luonteen. Eräs sellainen inhimillisempi karman sovitus on työ, sillä karmahan on velkaa. Jos teen pahaa esimerkiksi jollekulle ihmiselle, niin sehän on silloin velkaa, joka minun täytyy maksaa. Jos minut pannaan vankilaan joko fyysillisesti tai karmallisesti, niin eihän se ole todellista velan maksamista. Todellinen velan maksaminen on siinä, että hyvitan sen,

minkä olen rikkonut. Hyvittäminen voi tapahtua vain työllä, teossa.

Olemme jälleensyntyviä olentoja, emme ole aina täällä maailmassa. Ihmisten lukumäärän sanotaan olevan hyvin suuren. Sanotaan, että tällä planeetalla on noin kuusikymmentätuhattamiljoonaa sielua, joista vain kolmaskymmenesosa kerrallaan on jälleensyntyneenä. Karman laki ei toimi sillä tavoin koneellisesti, että jos olemme tehneet rikkomuksen jollekulle ihmisielulle, niin meidän täytyisi juuri hänelle se maksaa. Elämässä vallitsee myös ns. kansallinen karma ja jonkinlainen yhteiskarma, joka kaikki on niin viisaan johdon käsissä, että voidaan sanoa, niin kuin Pekka Ervastkin sanoo: Karman lunastaminen on siinä, että meidän täytyy tehdä ihmisille niin paljon hyvää kuin me olemme tehneet heille pahaa. Elämä itse sitten järjestää, että se tulee asianomaiselle henkilölle, jota vastaan on rikottu, oikealla tavalla suoritetuksi. Ei meidän tarvitse siitä puolesta itse erikoisemmin huolehtia.

Kun ajattelemme, mikä olisi kaikkein parhain hyvä, minkä voisimme ihmisille tehdä, niin olisikohan se nyt siinä, että antaisimme leivän palan sille, joka sitä pyytää? Onhan se kaunis teko sekin! Mutta näemme sellaisen ilmiön, ettei maailman tila parane paikkaamisella, sillä niin kauan kuin ihmiset varustautuvat sotaan toisiaan silpomaan, niin kyllä paikkaamista riittää. Kyllä lasareetit ovat täynnä vaivaisia, koska niitä koneellisesti tehdään. Todellinen apu ei ole siinä, että paikataan, vaan se on siinä, että poistetaan tuollaista onnettomuutta aiheuttava

syy. Jos sota saadaan pois maailmasta, niin se on suurin hyvä teko. Sen vuoksi on ymmärrettävää, että jos saamme esimerkiksi — otamme kouriintuntuvan esimerkin — myytyä jollekin kristosofisen kirjan ja tämä saaja sen lukee ja saa siitä jotakin oppia, niin kirjan myynti on alkusiemen, semmoinen kylvä, joka hapatuksen tavalla kasvaa ja vahvistuu, niin kuin taivasten valtakunnan siemen vahvistuu ihmisessä. Se muuttaa aikanaan tuon ihmisen paremmaksi ihmiseksi. Hän vuorostaan voi jatkaa taas työtä samalla tavalla tai toisella tavalla. Näin yksi pieni hyvä teko kantaa arvaamattomia seurauksia aikanaan. Hyvä on ikuista, paha on tuomittu häviämään. Karma pitää huolen siitä, että paha kerran häviää, jos me vain itse pyrimme hyvään ja hyvässä kasvamaan.

4

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että osa ihmiskuntaa tullaan siirtämään toiselle taivaankappaleelle. Voisiko tuon tapahtuman moraalista puolta valaista?

Vastaus: Voidaan huomauttaa, että vaikka maailman kansat yrittävät rakettiensa avulla pois tältä planeetalta, niin eihän se merkitse, että ihmiskunnan siirron täytyy tapahtua koneellisesti. Rakettien rakentamishalu on vain jokin heijastuma siitä keskustapahtumasta, että on alkanut tuomiokausi. Siitä johtuu tuommoinen heijastuma tässä tekojen maailmassa.

Tässä kysytään, miten tähän tilanteeseen olisi moraalisesti suhtauduttava? Meille on annettu moraaliset mittapuut Vuorisaarnassa. Otamme ne tutkittavaksemme ja syvennymme yksityiskohdittain Vuorisaarnan käskyihin ja Isämeidän rukoukseen, ei vain sillä tavalla, että luemme ne kertaalleen läpi, vaan otamme ne käytännöllisen kokeilun alaisiksi. Yritämme toteuttaa käytännössä noita käskyjä, päivä päivältä ja jokaisessa elämän kohdassa ja kommelluksessa, niin se antaa meille kokemusta. Työ opettaa tekijäänsä tässäkin suhteessa. Kun käytännöllisellä tavalla yritetään toteuttaa uskonnon moraalisia ohjeita, niin se antaa kokemuksia kokeilijalle. Hän oppii tietämään, mitä hänessä on sellaista, josta täytyy luopua, joka täytyy tuomita kadotukseen, ja mitä hänessä on sellaista, joka mahdollisesti säilyy tämän eetteröityvän planeetan mukana. Siitä riippuu, voiko seurata mukana. Ei se ole mikään ihmeellinen asia, ei se ole mikään filosofinen tai metafysiikka kysymys, se on moraalinen kysymys, moraalitoteutus teoissa.

Jeesuskin sanoo tuomiosta puhuessaan: Ihmiset jaetaan vasemmalle ja oikealle tekojensa mukaan. Oikealle puolen asetetuille sanotaan: Te olette ottaneet vastaan Kristuksen. Ja kun he ihmettelevät, millä tavalla he ovat ottaneet Kristuksen vastaan, niin Jeesus selittää: Mitä olette tehneet yhdelle näistä pienimmistä — hänen oppilaistaan — sen te olette tehneet minulle. Tässä on kysymyksessä teko. Eikä teko ole todellinen, ellei se pohjaudu sisäiseen asenteeseen. Jos omaksumme Vuorisaarnan hengen ja

sitä teoissa toteutamme, niin se on todellista uskontoa. — Taivasten valtakunta on rauhaa ja iloa, opettaa P. E. Siihen ei liity sota ja väkivalta. Sota on helvetistä kotoisin. Täten käy ymmärrettäväksi, että jos edelleen takerrumme sotaan ja väkivaltaan ja sitä puolustamme, niin itse asetamme itsemme Isän valtaistuimen vasemmalle puolelle. Jos taas otamme Vuorisaarnan hengen vastaan ja sitä toteutamme, niin asetumme luonnostaan Isän valtaistuimen oikealle puolelle. Nämä tulevat perimään maan.

5

Kysymys: Olen ymmärtänyt, että uusi henkinen voima, joka Pekka Ervastian suuren saavutuksen kautta on ihmiskuntaan vuodattautunut, on luonteeltaan sellainen, että se vuodattautuu ryhmiin ja toisaalta kannustaa meitä toimintaan. Kysyisin nyt, mitä olisi otettava huomioon toiminnan suhteen, että vaikutukseni ryhmässä olisi rakentava?

Vastaus: On sanottu, että meidän pitää kaataa epäjumalat. Meillä on kaikenlaisia epäjumalia, kellä kunnia, kellä valta, kellä rikkaus jne. Pitäisi oppia kaatamaan tuollaisia epäjumalia, päästä niiden yli. Näin saadaan kaikenlaisia kokemuksia, voi tulla sellainen kokemus, että jostakin ihmisestä tehdään epäjumala. Allekirjoittanut joutui sellaista näkemään eräillä kesäkursseilla, kun eräs henkilö oli tehnyt Pekka Ervastista epäjumalan sillä tavoin, että oli nähnyt hänessä hyvin merkillisen olennon

ja oli muodostanut hänestä hyvin omalaatuisen kuvan. Mutta Pekka Ervast puhui itsestään, ettei hän oikeastaan ollut mikään. Hän puhui niin kuin ihmiset puhuvat ihmisille. Tämä oli tavaton loukkaus tuolle ihmiselle, joka oli tehnyt epäjumalan Pekka Ervastista. Epäjumalan kuva romahti. Tämä ihminen oli niin onneton, että hän aikoi lähteä pois kesken kesäkurssien. Saimme hänet sitten puhumalla jäämään sinne vielä.

Voimme ajatella, että kuka tahansa voi joutua pienemmässä mitassa samantapaiseen tilanteeseen. Voihan joku tehdä vaikkapa meistä pienen epäjumalan. Kuvitellaan nyt näin, että tulisi sellainen tilanne. Miten siihen olisi suhtauduttava? Olisiko meidän ryhdyttävä kaatamaan epäjumalia, joita toiset tekevät meistä? Jos tällaiseen työhön ryhdymme, niin silloin elämä muuttuu taisteluksi. Pitää aina vain taistella toisten tekemiä epäjumalan kuvia vastaan. Ja toisaalta, hoosianna-huudon rinnalla kuuluu joko heikommin tai kuuluvammin: ristiin-naulitse. Tämä on vakava tosiasia: toiset kunnioittavat epäjumalanaan ja toiset vetävät ristille. Tällaisessa tilanteessa joutuisi toisaalta taistelemaan ristille vetäjiä vastaan. Koko elämä muuttuisi pelkäksi taisteluksi. Toisaalta saisi kaataa epäjumalia, joita toiset luovat, toisaalta taas kumota kaikkia syytöksiä, parjauksia jne. Miten tähän olisi suhtauduttava, jottei elämä muuttuisi taisteluksi, vaan olisi ehjä pahan vastustamattomuuden periaatteen mukaan? Ymmärtäisin, että paras asenne olisi asettua kuin porttivahdiksi, joka ottaa vastaan

kaikenlaisia paketteja. Kun tulee huonoja paketteja, joissa on kaikenlaista syytöstä, parjausta ja ristiinnaulitse-huutoa, niin voi ottaa ne vastaan ja pistää omaan pussiinsa ja tutkia niitä ja ottaa oppia, mikäli voi. Jos tulee ylistyshuutoja ja epäjumalan palvontaa, niin ottaa nekin vastaan, sillä se on kaikkein parasta, mitä toinen voi lähettää. Kun asetumme asianomaisen lähettäjän itsensä kannalle, niin hänen kannaltaan on paljon parempi, hänen oman henkisen edistymisensä kannalta, että hän on ihmisiin nähden kunnioittavassa suhteessa kuin että hän on hyökkäävässä, vihamielisessä asenteessa. Sen tähden on asiallista, että annamme hänen lähettää niitä ja otamme ne vastaan. Ei lähe-tyksissä ole vikaa, niissä on vain väärä osoite. Kun otamme ne vastaan, niin kirjoitamme niihin uuden osoitteen ja lähetämme ne edelleen Mestarille, sillä sinnehän ne kuuluvat. Sinne kuuluu kaikki kunnia ja kaikki kiitos. Sillä tavalla säilyy työn teon rauha.

6

Kysymys: Mitä fantasia merkitsee psykologisesti ja mitä tarkoittaa Pekka Ervast sillä opetuksellaan, että pitää oppia hillitsemään fantisointi?

Vastaus: Fantisointi on sellainen mielikuvituksessa oleva kyky, joka rengastaa asioita toisiinsa.

Mutta Pekka Ervast opettaa, että jos tahdomme olla totuudenetsijöitä, niin meidän täytyy oppia hillitsemään fantisointi. Me olemme keskeisesti sukupuoliolentoja ja samalla myös minä-olentoja. Voimme tehdä sellaisen huomion, jos tutkimme itseämme, että kun ajatuksemme lähtee tuollaiselle fantasian polulle ja luo rengastettuja mielikuvia jostakin määrätystä asiasta, niin siellä pohjalla piilee aina tämä meidän rakas minämme ja sukupuolivoima. Sen vuoksi fantisoiva ihminen kohdistaa fantasiansa itsetiedottomasti tähän suuntaan: Tahtoisin olla sellainen, että rakastamani toinen sukupuoli olisi polvillaan edessäni. Fantasia kulkee melkein aina tähän suuntaan juuri sentähden, että olemme minäolentoja ja sukupuoliolentoja. Minuutemme heittää fantasiaan sellaisen varjon, että se aina kohdistuu tämän oman rakkaan minän tehostamiseen. Sotasankarius on eräs fantisoinnin aihe. Sekin pohjautuu sukupuolielämään. Miehet rakastavat prenikoita siksi, että naiset heitä kunnioittaisivat, näkisivät heissä jonkin ihmeellisen olennon. Fantasia pettää tällä tavalla. Sentähden Pekka Ervastkin sanoo, että jos tahdomme olla veljiä, niin meidän täytyy oppia pysähdyttämään fantisointi. Hän antaa sellaisen neuvonkin, että voimme mennä esim. vilkasliikenteiselle kadulle ja siellä ihmisvilinässä yrittää keskittyä määrättyihin henkisiin asioihin, luoda siinä jotakin. Meidän tulee totuttaa itseämme siihen, että ajatuksen täytyy kulkea sitä rataa kuin haluamme. Olenhan herra omassa talossani.

Kysymys: Miten toteuttaisimme käytännössä sitä Jeesuksen antamaa ohjetta, joka kuuluu: ”Anna sille, joka sinulta anoo”?

Vastaus: Kun otamme Vuorisaarnan elämän-ohjeeksemme ja sitä yritämme toteuttaa, saamme kokemuksia. Saamme monenlaisia kokemuksia ja opimme niistä valitsemaan oikeat. Sillä esimerkiksi tällainen ohje: Anna sille, joka sinulta anoo, voi jonkun kädessä ja ajatuselämässä saada sellaisen muodon, että koska minä kuulun tällaiseen henkiseen veljeskuntaan, niin toiset ovat velvolliset antamaan minulle kaikkea, koska minä heiltä anon. Ymmärrämme, ettei tällainen asenne ole Kristuksen hengen mukaista, vaan Kristuksen hengen mukaista on asettautua sellaiseen asenteeseen, että jos joku meiltä pyytää, niin itse hänelle annamme.

Kysymys: Miten voi parhaiten alkaa rukousmietiskelyn?

Vastaus: Pitää yrittää löytää sellainen rauhallinen tilanne, jossa voi mietiskellä. On neuvottu, että kun ryhdymme mietiskelemään, niin meidän tulee mennä kammioomme ja sulkea ovet. Ovien sulkeminen merkitsee etupäässä aistimiemme sulkeamista. Aistit ovat ne ovet, joiden kautta ulkoinen

maailma tulee sisäämme. Rukousmietiskely pelkäänsä tässä mielessä ymmärrettynä olisi kuitenkin liian kevyttä. Mietiskelyn voi ymmärtää millä tavalla tahansa. Mietiskely on hyvä sana, mutta osittain pilattu. Parempi olisi sanoa: Minä oikaisen itseäni Vuorisaarnan käskyjen mukaan. Silloin siinä on takana ajatus: Käänny taivaallisen Isän puoleen ja sitä kautta anon valoa. Kaikki mietiskely on kuvittelua, jos ajattelemme, että Jumala on pilvenhattaralla istuva ukko. Jumala on sisällämme ja se on samalla kaikkiallinen Jumala. — Ajoittain tapahtuvan mietiskelyn eli meditation tarkoitus on, että se johtaisi jatkuvaa mietiskelytilaan, jolloin sielun perusasento on aina käännettynä Jumalaan päin. Tällöin tajunta aivan kuin lepää Jumalassa, siinä hengessä, minkä antaa Vuorisaarna: hyvyys, puhtaus, totuus, rauha ja rakkaus.

9

Kysymys: Miksi kuolleen ihmisen ruumiin pitäisi saada olla kolme vuorokautta rauhassa? Onko suotavaa, ettei tänä aikana suoritettaisi esim. ruumiinavausta?

Vastaus: Kuolemassa vaikuttaa sellainen laki, että ihmisen tajunta säilyy jonkin aikaa, vaikka voidaan olettaa hänen jo kuolleen. Ei voi millään keinoilla ehdottoman varmasti määritellä, onko kuollut, ellei ole varmaa ulkonaista vammaa. Tavalinen kuolema voi olla niin salaperäinen. Ihminen voi

olla kuollut näennäisesti, hän ei hengitä, sydän ei syki, ja kuitenkin hänessä on elämä, joka voi herättää hänet eloon. Sentähden tuollainen aika kuin kolme vuorokautta olisi vähin, ettei vainajaa silloin häirittäisi. Päästäisiin varmuuteen, onko hän kuollut. Sitten kun ruumis poltetaan, silloin varmasti tiedetään, ettei se enää herää. Mutta jos kävisi niin, että vainaja heräisi esimerkiksi kirstussaan haudassa ja kääntäisi kylkeään, olisi se vainajan kanalta kaamea paikka. Sen tähden ruumiin polttaminen on varmintä. Poltettaessa häviää samalla nopeasti eetteriruumiin kiinnekohta, fyysillinen ruumis, joten myös kalmassa oleva eetteriruumis hajoaa. Näin vainaja vapautuu "kummittelemisen" mahdollisuudesta ja voi edetä kuolemanjälkeisessä elämässä.

10

Kysymys: Mikä on persoonallisen rakkauden suhde henkiseen elämään? Jos meillä on henkinen rakkaus, jonka jälkeen ilmestyy ns. persoonallinen rakkaus, niin onko aihetta hyljätä henkinen rakkaus?

Vastaus: Olisi niin kuin vaihtaisi esikoisoikeutensa hernerokkaan, jos esimerkiksi hyvän miehen takia hylkää Jumalan. On kuin vaihtaisi Jumalan mieheen taikka naiseen. Ei pitäisi olla mitään syytä sellaiseen tekoon, vaikka persoonallinen rakkaus tulee vastaan. Mutta niin paljon meidän pitäisi olla

valistuneita, että hieman tarkastelisimme ennen avioliittoon menoa, olisikohan meidän elämänkumppanimme sellainen, että hän hyväksyisi sen maailmankatsomuksen, mikä itsellämme on. Silloin ei ainaakaan olisi maailmankatsomuksellista ristiriitaa. Kyllä ristiriitoja tulee jälkeensä, sillä koko naimispuuha on eräänlainen illuusio. Nuori ihminen voi kuvitella alussa elämäntoverinsa aivan epäjumalaksi. Ajan mukana havaitaan, ettei kuvitelmat pidäkään paikkaansa.

Nuoren ihmisen olisi hyvä ajatella ennenkuin sitoo itsensä. Jos hän osaisi katsella eteenpäin ja kuvittelisi, että hänen ihmeellinen kaunottarensa tulee aikanaan vanhaksi ja ryppyiseksi mumoksi, niin olisikohan hän rakastaa häntä samalla tavalla kuin nyt? Tai että hänen merkillinen sankarinsa tulee joskus koukkuselkäiseksi ukoksi, niin olisiko hän häntä rakastaa niin kuin nyt rakastaa? Tällä tavoin nuorikin ihminen voisi tulla järkiinsä eikä sitten "haksaltaisi" heti ensi lempeensä. P. E:kin huomautti siitä, että kun nuori ihminen pääsee tämän ensi lemmen ajan ohi, niin on aivan kuin hän pelastuisi jostakin vaarasta. Kun ikä vähän karttuu, kun tulee tuonne kolmenkymmenen korville, niin ihminen alkaa nähdä asioita vähän toisella tavalla ja silloin se järkikultakin jo jotakin sanoo niissä asioissa. Me olemme nyt tässä elämässä kahdena sukupuolena ja luonnollisinta näyttää olevan, että ihmiset menevät avioliittoon. Mutta kyllä olisi terveellistä aikanaan tutkia, että tuleva elämäntoveri ymmärtäisi saman maailmankatsomuksen,

minkä itsekin olemme omistaneet, ettei ainakaan siitä tulisi riitaa. Sillä jos antautuu sellaisen ihmisen hallittavaksi, joka on Jumalan etsintää vastaan, niin se on sama kuin menisi vapaaehtoisesti vankilaan. Ja varmaan totuudenetsijä tulee katumaan ennemmin tai myöhemmin menettelyään.

11

Kysymys: Sanotaan, että Kristus on nyt ihmistä lähempänä kuin hänen oma korkeampi minänsä. Miten tämä auttaa ihmistä elämän koulun suorituksissa?

Vastaus: Kysymme, millä tavoin meidän korkeampi minämme on meitä lähellä? Se on kaukana tavallista ihmistä. Se on toistaiseksi kaukana, poikkeuksia lukuunottamatta. Sillä on esim. sanottu, että meidän pitäisi herättää itsessämme korkeampi minä, vaikkapa jollakin seremoniallis-maagillisella tavalla, ts. että me oppisimme elämään sellaista rytmillistä elämää, että meidän jokapäiväisessä elämässämme tulisi Jumala jollakin tavalla esille, ettei meidän päiväelämämme siis menisi hukkaan, vaan että jotakin osaisimme tehdä Mestareitten sanoman puolesta. Kun elämään tulee sellainen rytmi, niin se vähitellen vaikuttaa, korkeampi minämme herää. Mutta sitä ennen Kristus on meitä lähempänä kuin korkeampi minämme. Kristus on lähempänä sillä tavoin, että Kristusvoima vaikuttaa meidän sielussamme ristiriitaa herättävänä omantunnon äänenä,

niin että olemme hieman herkistyneet arvostelemaan itseämme korkeammalta kannalta. Tällaista ei yhteiskunnassamme vielä oikein ymmärretä. Se näkyy esimerkiksi veroilmoituksessa. Lomäkkeessä sanotaan, että meidän täytyy tehdä veroilmoitus kunnian ja omantunnon kautta, mutta seuraavassa sarakkeessa sanotaan, että verotuslautakunnan harkinnan mukaan. Siitä näkyy, että jokaista verovelvollista epäillään rikolliseksi. On tällainen merkillinen ristiriita.

Kun meistä tulee totuudenetsijöitä, silloin meidän täytyy toisella tavalla suhtautua asiaan. Meidän täytyy tutkia Kristuksen ääntä omassa sydämessämme ja sitä yrittää seurata, sillä Kristus on toistaiseksi meitä lähempänä kuin korkeampi minämme. Sitten tulee kyllä joskus aika, jolloin korkeampi minämme Kristuksen avulla herää. Silloin tapahtuu järjen herääminen alustavasti, sanoisimmeko uudestisyntyminen, joka tapahtuu järjen merkeissä. Uudestisyntymisessäkin on kolme astetta, sillä sehän voi myöskin tapahtua tunteen merkeissä, niissä merkeissä kuin Jeesus Kristus asian esittää. Ja voi se tapahtua vieläkin syvemmissä puitteissa. Näistä asioista on puhunut J. R. Hannula.

12

Kysymys: Tottelevaisuuden lupaukseen kuuluu nykyaikana tottelemattomuus maailman auktoriteeteille ja tottelevaisuus Jumalalle. Miten totuudenetsijä voi olla tottelematon siten, ettei nouse ketään

vastaan persoonallisesti, vaikkei alistuisikaan palvelemaan itsekkäitä pyyteitä?

Vastaus: Uudessa Testamentissa on tällainen Jeesuksen lause: Antakaa Jumalalle, mikä Jumalan on ja keisarille, mikä keisarin on. Muistakaamme, että siinä oli kysymys verorahasta. Jeesus sanoi, että koska verorahassa oli keisarin kuva, niin antakaa veroraha keisarille. Mutta se merkitsee toiselta puolen, että ihmisessä on Jumalan kuva eikä keisarin kuvaa. Sen tähden meidän tulee olla tottelevaisuussuhteessa Jumalaan. Jos maailman auktoriteetit yrittävät käännättää meitä pois siitä tottelevaisuussuhteesta, mikä meillä on Jumalaa kohtaan, niin siinä meidän täytyy oppia pysymään lujina. Tätä ihmiskuntaa ei pelasta mikään muu kuin tottelevaisuussuhde Jumalaan. Eihän ole pahan vastustamista, jos itse seisomme omilla jaloillamme suorassa suhteessa Jumalaan ja niihin moraalisiin ohjeisiin, jotka ovat korkeuksista tulleet Vuorisaarnan elämänymmärrykseen. Ei henkinen elämä ole mitään haihattelua, jossa ollaan niin taikka näin.

13

Kysymys: Mikä on pahan olemus?

Vastaus: Jos katselemme elämän ilmennystä, niin se ilmenee kahtena. Siinä esiintyy toisella puolen tajunta ja toisella puolen aine. P. E. opettaa elämän ja kehityksen olevan sitä, että tulee siltä tajunnan

ja aineen välille niin, että tajunta voittaa ainetta aivan kuin pala palalta. Vaikka nämä molemmat ovat suuresta jumaluudesta kotoisin ja salaisuuksia, niin aineessa on semmoinen salaisuus, että aineen salaisuus on aivan kuin syvempi kuin tajunnan salaisuus. Tajunnan täytyy voittaa ainetta pala palalta ja se merkitsee sitä, mitä sanotaan kehitykseksi. Elämä on sitä, että tajunta voittaa jatkuvasti ainetta. Ja koska aine on olemukseltaan semmoista, mikä rajoittaa, niin aine tulee edustaneeksi tässä kaksinaisuudessa pahaa, sitä rajoitusta, jota tajunnan täytyy voittaa. Silloin joudutaan siihen, että tajunnan täytyy tehdä jotakin työtä, kaivautua aineen salaisuuteen. Siitä syntyy silloin vastusta, vastustavaa voimaa. Kun kehityksessä tullaan ihmiseen, niin meissä ihmisissä ovat nämä samat voimat. Meissä on tajunta ja meissä on aineellinen puoli. Pahan olemus on siinä vastustavassa voimassa, jota tajunnan täytyy voittaa. Asia olisi nyt näin filosofisesti sanoen.

On sanottu, ettei absoluuttista pahaa ole. Ei Jumala itsessään ole paha. Mutta on olemassa jonkinlaista rajoitettua pahaa juuri sen kautta, että me ihmiset olemme tällaisia itsenäisiä minäolentoja. Paha voi ilmetä ihmisen kautta, sillä ihminen on sellaisessa asemassa, että hän voi tahtoa pahaa toiselle. Paha ei oikeastaan voi muulla tavalla esiintyä kuin ihmisen kautta, ellemme ota lukuun, että on olemassa planetaarista pahaa siinä merkityksessä, että tätä meidän maapalloamme hallitsee saatanaksi, tämän maailman jumalaksi ja tämän

maapallon jumalaksi nimitetty olento, jolla on se jesuiittamainen periaate, että paha tekemällä saadaan aikaan hyvää. Jesuiitoillahan on sellainen periaate, että tarkoitus pyhittää keinot. Kun on niin erinomaisen hyvä tarkoitus, niin kaikki keinot ovat luvallisia sen hyvän tarkoituksen saavuttamiseksi. Maapallon jumalalla on semmoinen periaate, koska hän on saanut kasvattaakseen tätä ihmiskuntaa pahan koulussa, hyvän ja pahan koulussa.

Vanhassa Testamentissa jo puhutaan kuvaannollisesti, että kun ihminen ajettiin ulos paratiisista, niin paratiisin portille asetettiin kaksi kerubia vartioimaan, ettei ihminen pääsisi Elämän puulle. Kun jumalat katselivat syntiinlangennutta ihmiskuntaa, niin he arvelivat, että mitenkähän tuon ihmisen laita on. Ihminen on nyt syönyt hyvän ja pahan tiedon puusta ja langennut syntiin, jos hän vielä söisi Elämän puusta, niin silloinhan ihminen tulisi niin kuin jumalat. He olivat vähän huolestuneita ihmisen suhteen. Ja tämän voikin ymmärtää, kun katselee nykyistä ihmiskuntaa. Taivasten valtakuntaan — noin kuvaannollisesti sanoen — voidaan tulla muualtakin kuin ovesta, voidaan tulla vaikka akkunasta niin kuin rosvot. Toisin sanoen, voidaan ryhtyä syömään Elämän puusta väärällä tavalla. Ajattelemme esimerkiksi niitä yliaistillisia voimia, joista nykyajallamme on keksitty joitakin. Esimerkiksi suggestion mahtava voima, jota on alettu käyttämään pahan palvelukseen. Mikä esimerkiksi saisi sotamyllyn pyörimään paremmin kuin suggestio? Kansa saadaan suggeroitua sotapropagandan

avulla semmoiseen tilaan, että se menee aivan silmittömästi toisen kansan kimppuun, koska se on suggestion avulla saatu uskomaan, että toinen kansa on sen vihollinen. On siis kurkotettu Elämän puuta kohti sen verran, että on löydetty tällainen voima ja osattu ottaa se käytäntöön. Tällöin on pyritty taivasten valtakuntaan akkunasta niin kuin rosvot ja ryövärit. Sen tähden jumalilla oli täysi syy olla peloissaan siitä, että syntiinlangennut ihminen tulee ennen aikojaan syömään Elämän puusta.

On myöskin puhuttu siitä, että kun ihminen pyrkii ihmisyyteen päin, niin hänelle tulee eteen saatanan suojamuuri. Sillä tämän maailman suurin jesuiitta, saatana, on järjestänyt sillä tavoin, että ihmisen pyrkiessä ihmisyyteen päin tulee saatanan suojamuuri eteen. Hänen täytyy oppia puhkaisemaan se, kun ensin on itse kasvanut moraalisesti niin vahvaksi, että hänelle uskalletaan antaa suorastaan Elämän puun hedelmiä, tarkoitan niitä okkultisessa merkityksessä. On jotakin suojaa sitä pahaa vastaan, mikä tästä rajoituksesta syntyy ja mikä meissä ihmisissä pääsee esille.

Olemme käyneet läpi sellaisen kehitysdraaman, että meissä ilmenee paha tahto. Mutta sillä on myöskin tarkoituksensa, se, että meidän täytyy itse kasvaa sellaisiksi, että seisomme omilla jaloillamme, osaamme vapaaehtoisesti luopua pahasta ja vapaaehtoisesti ottaa vastaan hyvän. Ihmiskunnalla on hyvin merkillinen tehtävä tulevaisuudessa, siihen on viitattu monessa uskonnossakin. Tämä ihmiskunta kuuluu aurinkokuntamme Logoksen Poika-ryhmään,

sillä on edessään Logos-tehtävä. Sen vuoksi ihmiskunnan täytyy ratkaista aineen salaisuus pohjaan saakka. Ja se ei käy päinsä muuten kuin ratkaisemalla pahan probleema.

14

Kysymys: Mikä on se voima, mitä sukupuoli-maagikko imee uhreistaan?

Vastaus: Rasputinin sanotaan olleen semmoinen sukupuolimaagikko. Hänellä oli joukko naisia, joita hän yritti hallita. En minä nyt osaa sanoa, mikä se sellainen voima on, mutta voimme ymmärtää, että jos joku on sielullisesti vähän vahvempi ja ottaa toisen sukupuolen siten hallittavakseen, että saa hänet alistumaan omaksi uhrikseen, niin onhan se kokolailla harmaata, mustaa ja punaista. Punaiseksi magiaksi sitä on nimitettykin. Siinä merkityksessä kuin Rasputinismilla ymmärretään, sitä on ehkä vähemmän. Mutta sitä enemmän punaista magiaa harjoitetaan uskonnollisissa yhdyskunnissa sillä tavalla, että sukupuolielämä sekoitetaan ja sotkeetaan uskontoon. Ei meidän tarvitse muuta kuin ottaa jonkin uskonnollisen yhdyskunnan laulut nähdäksemme, miten Kristuksesta on tehty ylkä ja Kristuksen palvelijasta morsian. Siinä on jo hiukan sellaista leimaa, että sukupuolielämä sekoitetaan uskontoon. Ja hyvin paljon esiintyy myös sellaista, että esimerkiksi joku mies tuollaisissa lahkokunnissa asettautuu sellaiseksi valtiaaksi, joka hallitsee

suurta naislaumaa. Olen joutunut näkemään sellaisenkin tapauksen. Minua vähän kammotti. Hän imee toiselta sukupuolelta semmoista voimaa, jolla voisi yhä enemmän hallita toisia. Siitä on sitten määrättyt karmalliset seuraukset aikanaan. P. E. sanoo, että esimerkiksi syöpä on juuri eräs ankara seuraus sukupuolimagiasta.

15

Kysymys: Apostoli on puhunut siitä, että nuorukaisen on voitettava paholainen itsessään. Teosofia puhuu rumasta ja kauniista kynnyksenvartijasta. Miten näitä asioita tulisi ymmärtää?

Vastaus: Ihmisyyden tietä kulkiessamme koemme aikanaan mystillisen uudestisyntymän ja tiedämme ja tajuamme, mikä on ihmisen päämäärä. Mutta se ei merkitse sitä, että alempi minä olisi hävinnyt. Olemme ihmisinä paljon monimutkaisempia. Kynnyksenvartijana on alemman minän varjo ja voi tulla ihmistä vastaan jossakin tilanteessa houkutuksena. Meissä on ylempi pahan muoto, ylpeys, joka on melkein julmempi kuin alempi. Ihminen kulkee henkisen elämän tietä eteenpäin, saavuttaa jotakin ja on voitoistaan ylpeä. Mutta ylpeys vie ihmistä yhä enemmän kiinni persoonalliseen minäänsä. Tämä persoonallisuuden varjo voi tulla ihmistä vastaan viettelijänä. Sama asia on esitetty Jeesusuksen kiusauksissa, ne kuvaavat samaa, miten persoonallisuuden varjo voi tulla ihmistä vastaan vietellen

häntä takaisin siihen elämään, jonka hän on jättänyt.

16

Kysymys: Onko ja mikä salatieteellinen merkitys näillä kysymyskokouksilla yksilön kuin myös kokonaisuuden kannalta katsottuna?

Vastaus: Ken ties! Ainakin minä olen paljon oppinut yrittäessäni vastata näihin kysymyksiin. — Kun joukko ihmisiä kokoontuu yhteen ja elää keskittyneenä maailmanuskonnon merkeissä, niin syntyy ajatusmuoto, joka lähtee valaisemaan toisia ihmisiä. Vähitellen vanhat ennakkoluulot kaatuvat maailmasta ja vapaammat tuulet pääsevät puhaltamaan.

17

Kysymys: J. R. H. viittasi joskus siihen, että myös vanhat kalevalaiset Väinämöisvoimat tekevät työtään Suomen kansassa. Onko tästä olemassa näkyviä merkkejä? J. R. H. viittasi myös tulevaisuuteen, jossa nuo kalevalaiset voimat liittyvät kristosofisiin voimiin!

Vastaus: Kalevalaisilla voimilla on oma tehtävänsä. Mutta on myös sanottu, että suuri Maailmanuskonto on sellainen voimakokoomus, joka sisällyttää itseensä kaiken. Sen merkeissä myös vanha

egyptiläinen ja kalevalainen viisaus pyrkivät uudestisyntymään. On ajateltu ja toivottu, että tänne Suomeen syntyisi semmoinen mysterio-opisto, joka olisi näkyväinen siltä henkisen maailman ja aineen maailman välillä. Mutta täytyy muistaa, ettei semmoisen Akademian muodostaminen ole kenenkään määrättävissä. Sen muodostumisen edellytyksenä on aseeton kansa, joka turvautuu henkiseen mahtiin eikä miekkaan. Semmoisen kansan keskelle voi muodostua henkinen mysterio-opisto. Paavali jo aikoiinaan pyrki luomaan sellaista. Jonkinlaisena alkutyypinä voimme pitää Dionysios Areopagiitan Ateenaan perustamaa koulua.

18

Kysymys: Joudumme toisinaan sellaisiin tilanteisiin jolloin on tehtävä ratkaisuja ja päätöksiä päästäksemme elämässämme eteenpäin. Totuudensijoinä saamme kuitenkin ikäväksemme todeta, että moni kaunis edessämme välkkyvä ihannekuva Vuorisäärnan käskyjen toteuttamisessa jää haavekuvaksi. Miksikähän se on näin? Johtuneekohan se esimerkiksi siitä, että meillä on vielä liian paljon kiinnitystä tähän mammonalliseen elämään?

Vastaus: Nähtävästi se johtuu siitä, että emme ole tarpeeksi kasvaneet ihmisyydessä. Elämä on koulua ja me olemme sellaisia, että meistä täytyy joitakin lapsesta asti istutettuja vääriä käsityksiä

kulua pois. Itse olin tutkinut teosofisia elämänkäsitteitä, ymmärtänyt ja omaksunut ne, mutta oppi sijaissovittajaan oli niin voimakas, että aina kriittisen hetken tullen epäily teosofiaan sai vallan. Vähitellen työssä ja vain työssä se pohjiaan myöten heltisi ja katosi tuo ilkuva ääni. Kristosofisen elämänkäsitteityksen kanssa kiinteässä työssä, ajan kanssa ne on voitettavissa.

19

Kysymys: Mistä johtuu että suurella innolla aloittamaani työtä en osaa viedä ns. kauniiseen loppuun, vaan aina töksähdän johonkin?

Vastaus: Emme ole sitä mitä unelmoimme. Lopullinen kaunis on Jumala meissä, täydellisyyden ihanne, periaate, kosmillinen Kristus meissä. Kun Kristus herää, niin ihminen tietää mikä on päämäärä. Täytyy pyrkiä niinkuin osaa, aikanaan kaikki selviää.

20

Kysymys: Voiko henkinen valiojoukko omalla syvenevällä työllään saada kansansa uskon ja luotamuksen kääntymään aseista aseettomuuteen, Jumalaan?

Vastaus: Mikään muu sitä ei autakaan kuin henkisen valiojoukon työ. Jos Aabrahamilla olisi ollut 50

oikeamielistä, niin Sodoma ja Gomorra olisivat pelastuneet. P. E. puhuu samasta asiasta, ottaen esimerkiksi Helsingin kaupungin. Oikeamielisiäkin on kaikissa kansoissa, vaikkeivät kaikki tee työtä itsetietoisesti. Suomessa on käynnissä kristosofinen työ, tietoinen valistustyö. Siksi tältä kansalta odotetaan, että se oppisi olemaan koko maailman omanatuntona. Valiojoukon on ensin osattava. Kansan johtajat osaavat, jos valiojoukko osaa.

21

Kysymys: Mikä olisi tällä hetkellä tärkeintä ajatellen kristosofista työtämme ja sen eteenpäin viemistä?

Vastaus: Tärkeintä olisi, että pysyisimme vähässä uskollisina. Tässä ei auta keinotekoisuus. Huomaamme sellaisenkin virtauksen teosofisessa liikkeessä, että pitäisi saada liikkeen piiriin vaikutusvaltaisia henkilöitä. Jo H. P. B:n eläessä esiintyi tällainen ilmiö, kun eräs ”korkeastioppinut” suosittelee itseään teosofisen liikkeen johtoon selittäen, että siitä tulisi kunnia Seuralle. Mutta H. P. B. antoi ymmärtää, että teosofisessa liikkeessä on kysymys aivan muusta kuin maallisesta kunniasta. — Kun keisari Konstantinus otti lippuunsa ristin, niin se oli syntyvälle kirkolle voitto, mutta kristinuskolle tappio. Jeesuksen sanoma ajautui siinä matalikolle. Jeesus sanoi:

Taivasten valtakunta on kuin hiivasieni tai pieni siemen. Kylvetty siemen itää ja kasvaa aikanaan. Hyvä ei häviä, mutta paha häviää. Karma hävittää pahan, mutta hyvä yhtyy Jumalaan.

22

Kysymys: Millä tavalla kirjailija tai yleensä kulttuuri-ihminen, joka ei varsinaisesti ole kristosofi, saattaisi palvella kristosofiaa, Vuorisaarnan Mestarin työtä?

Vastaus: Onhan aina joitain mahdollisuuksia. Näemmehän romaanikirjallisuudessa esitetyn esim. jälleensyntymisaatetta, mutta ei meitä paljoakaan auta, jos vain uskomme jälleensyntymiseen. Kristosofiassa on kysymys Vuorisaarnan Mestarin työstä. Eihän Vuorisaarnan Mestarin työtä voi muuten viedä eteenpäin kuin pyrkimällä kulkemaan Vuorisaarnan viitottamalla tiellä ja tekemällä työtä kristosofian puolesta. — Eräät kulttuuri-ihmiset puhuvat teosofisista aatteista, mutta jättävät mainitsematta, mistä ovat nuo aatteensa saaneet. Tällainen menettely on eräänlaista hämärää salakuljetusta. Hävettää sanoa, että ne ovat teosofisia oppeja. Sen tähden moni hyvää tarkoittava teko menee tuuleen, kun ei tunnusteta, mistä lähteestä aate on saatu. On kyseenalaista, voiko ihminen, joka on toisarvoisessa suhteessa kristosofiaan, tehdä mitään todellista.

Kysymys: Sanotaan, että henkisen työn onnistuminen riippuu motiivin puhtaudesta. Miten voisi tulla tuntemaan motiivinsa puhtauden?

Vastaus: Me emme ilman muuta tunne itseämme. ”Hiljaisuuden Äänessä” on lause ”Itse-tuntemus on rakkaus-tekojen lapsi”. Rakkaus-teot ovat niitä, jotka herättävät itse-tuntemuksen. Meissä on selaista, mitä emme tunne. Joudumme tässä elämän koulussa kaikenlaisien kokeiden eteen. Elämä on sillä tavoin armollinen. Jos teemme henkistä työtä, niin itsellemmekin selviää, onko motiivimme oikea vai väärä. Elämän koulussa joudumme kokeille ja niissä selviää motiivimme.

Kysymys: Vaikka kaidalle tielle yrittävä ei tohdikaan pyytää mitään merkkejä itselleen, niin ei voi olla nöyränä kysymättä, olisiko jokin vastaus luomakunnalta, kun kolmen kuukauden sisällä on tullut lahjaksi ihmeellisiä erilaisia kiviä Amerikasta, Saksasta, Espanjasta, Afrikasta, Itävallasta, Puolasta ja Meksikosta? Kivimäisyysihän ihmisissä on musertavinta. Onko niin, että ”elottoman” luonnon atomit kuulevat Ihmisen Pojan kutsun etsijässä?

Vastaus: Jos ottaisimme tällaiset lahjoitukset vertauskuvallisesti, niin sanoisimme, että maailma

tarjoaa meille erilaisia elämäнкäsityksiä, joiden yli olisi astuttava, se tarjoaa kiviä leivän asemasta. Kaikki elämäнкäsitykset, jotka eivät ole sopusoinnussa Vuorisaarnan kanssa, ovat harhaa. Todellinen kulmakivi, jonka päälle voi rakentaa, on pahan vastustamattomuus. Se on kulmakivi ja samalla henkinen leipä.

25

Kysymys: Kuinka sotakysymys ratkaistaan käytännössä?

Vastaus: Sodan välttämättömyyttä on puolustettu ja puolustellaan yhä kaikilla verukkeilla, joita kouluutettu älykkyys keksii. Mutta P. E. opettaa, että meidän pitäisi oppia ajattelemaan terveellä talonpoikaisjärjellä. Terve talonpoikaisjärki sanookin, että sota on ihmisyyttä vastaan. Jo ensimmäisen suursodan aikana monen monet ihmiset ratkaisivat sotakysymyksen käytännössä. Heidät vietiin vankiloihin. He ymmärsivät, että jos tahtovat olla kristittyjä, eivät he mene sotaan.

Johanneksen ilmestyskirjassa kuvataan, miten taivaissa alttarin alla oli niiden ihmisten sieluja, jotka oli surmattu Kristuksen todistuksen tähden. He kysyivät, kuinka kauan heidän täytyy vielä odottaa, ennenkuin tuomio alkaa? Heille vastattiin, että vielä vähän aikaa olisivat rauhallisia, kunnes täyttyy niiden ihmisten luku, joiden tuli joutua tapettaviksi kuten heidänkin... Heille annettiin

tällainen lohdutus. Marttyyrius Kristuksen tähden koituu koko ihmiskunnan hyödyksi. Nyt ei enää suinpäin tapeta sitä ihmistä, joka kieltäytyy tappamasta. P. E. puhuukin karman johdon siirtymisestä Kristuksen käsiin. Tällöin verimarttyyriuden tilalle tulee työn marttyyrius, vaikeuksien voittaminen henkisessä työssä.

26

Kysymys: Jeesus kehoittaa vaeltamaan valossa. Mikä on tämä valo?

Vastaus: Eräältä kannalta katsottuna valo on meidän päivätietoinen olemuksemme. Niin kauan kuin olemme elossa, Kristus on lähellä. Kuolemassa ihminen menee kahtia, paremman osan mennessä devakhaaniin. Silloin Kristus on kaukana ja voi löytyä vasta taivastilan lopulla — jos on tullut maa-elämän aikana Kristusta etsittyä. — Valo on Kristus meissä ja elämän aikana se on lähellä.

27

Kysymys: Olen huomannut, että ainoa oikea rahan sijoitus on kristosofinen työ. Jokainen meistä uhraa varoja siihen mielellään ja ne menot eivät sanottavasti tunnu ”budjetissa”. Mutta kun yrittää hankkia jotain persoonallista, mielihaluaan tyydyttääkseen, niin huomaakin joutuneensa ahtaalle raha-asioissa, vaikka käytännöllisesti katsoen luuli niissä selviytyvänsä.

1. Olenko persoonallisten mielihalujeni takia laiminlyönyt kristosofisen työn?

2. Onko syy ehkä menneisyydessä eli karmassa?

Vastaus: Eräät kokemukset ovat opettaneet, että kun pitäisi mennä henkisiin rientoihin, niin tulee este. Esim. näin: kun ensi kerran piti mennä vuosijuhliin, tuli esteeksi raha. Toisella kerralla tuli esteeksi aika. Vasta kolmannella yrityksellä tilanne selvisi. Este meni niin kuin sitä ei olisi koskaan ollutkaan. Este oli voitettava seikka ja kun se tuli voitetuksi, niin tilanne muuttui vähitellen paremmaksi. — On niin monenlaisia tilanteita, kun sivulta katselee. Tulee mieleen, että olisikohan tuokin sairaus menoineen tarpeellista, voisihan siihen menevät rahat asettaa palvelemaan Mestarin asiaa. Monesta pahasta voisi päästä, kun aina huomaisi edistää Mestarin työtä. Meillä on tietenkin karmalliset velvollisuudet ja niissä rajoissa tulee yrittää tehdä henkistä työtä. P. E. kirjoitti allekirjoittaneelle: ”Täytyy tyytyä olosuhteiden vaatimuksiin, kunnes henki niitä hallitsee”. Ulkoisetkin asiat järjestyvät — kuten Hannulakin sanoo — vähemmällä puuhalla henkisen työn ohella.

Kysymys: Mitkä ovat ekleesian tunnusmerkit, ts. mitä ehtoja kristosofisen ryhmän tulee täyttää, jotta se olisi maailman valo ja Mestareille apu?

Vastaus: P. E. puhuu ekleesian tehtävästä kirjassaan "Kirkko-ekleesia". Alkukristillisillä seurakunnilla oli päämääränään voittaa viisi estettä. Ensimmäinen tehtävä oli tietämättömyyden voittaminen. Tuli voittaa tietämättömyys ensin itsessään, ja sitten valistaa maailmaa. Tämän lisäksi tuli voittaa köyhyys, sairaus, synti ja kuolema. Köyhyys siten, ettei aineellisuus sido. Rikkaanakin voi olla köyhä, kun asettuu taloudenhoitajan asemaan. Itsekkyys, synti on sairauksien syvin syy, joten sairauden lopullinen voittaminen yhdistyy itsekkyyden voittamiseen. "Viimeisenä vihollisena voitetaan kuolema", sanoo Paavali. Lakataan tuottamasta kuolemaa ja tunnustetaan ruumiin pyhyys. Kuoleman lopullinen voittaminen merkitsee mustasta magiasta kieltäytymistä ja kuolemattoman ruumiin rakentamista.

29

Kysymys: Mitä ihmisen pitää kyetä uhraamaan ja mitä näkemään toisessa ihmisessä päästäkseen jumalalliseen totuuteen ja rakkauteen?

Vastaus: Meidän pitää oppia uhraamaan itsemme ihmisyyden palvelukseen ja näkemään Jumala toisessa. Olemme kasvaneet elämänkoulussa tällaisiksi ihmisiksi, ja tämä elämänkoulu, niin kuin saamme kristosofisessa elämänymmärryksessä tietää, on osittain saatanan koulu. Se on vähän julmasti sanottu, mutta maapallon jumala eli tämän maailman

jumala on saatana. Saatana on johtanut ihmiskunnan elämänkoulua kärsimysten kautta, kärsimysten tietä. Kärsimysten avulla olemme kasvaneet tällaisiksi persoonallisuuksiksi. Kun olemme nyt tulleet tällaisiksi, niin kehityksessämme on saavuttu sellaiseen rajakohtaan, ettemme pääse eteenpäin, ellemme lakkaa saatanaa kumartamasta, omia tavoitteitamme palvomasta. Nyt täytyy luopua omista tavoitteistaan. Tavallisesti olemme tottuneet näkemään toisissamme jonkin sellaisen esteen, jonka haluamme raivata pois, koska toiset ihmiset ovat mielestämme omien pyrkimystemme tiellä. Samoin kansat näkevät toisissaan vastaavanlaisia esteitä, kansat ovat toistensa vihollisia. Jotta pääsisimme eteenpäin, täytyy oppia näkemään toisissamme Jumala, sillä olemme pohjimmaltamme Jumalasta kotoisin.

30

Kysymys: Miksi ihmisen on niin vaikea tunnustaa itselleen, että toinen on etevämpi, vaikka Jeesuskin sanoo: Joka tahtoo olla suurin, hän olkoon kaikkien palvelija?

Vastaus: Se johtuu siitä, että meille on ollut välttämätöntä sellainen elämänkoulu, joka on tehnyt meistä minäolentoja. Ja meistä ei olisi tullut minäolentoja nähtävästi muulla tavoin kuin käymällä tällaista koulua. Ihmisen sisäinen henki, jumala meissä, osaa sanoa rajoittamattoman Jumalan kan-

nalta: "Minä olen", mutta meissä olevan jumalan on opittava sanomaan myös aineen rajoituksessa: "Minä olen ihminen", "olen luoja, tekijä maailmankaikkeudessa". — On sanottu, että maapallon ihmiskunnalla on jonkinlainen erikoistehtävä. Pekka Ervast painostaa erikoisesti sitä, että me ihmiset olemme Logos-olentoja. Olemme kotoisin Logoksen Poika-ryhmästä. Meidän pitäisi kasvaa luojiksi, jumaliksi. Sentähden olemme joutuneet tällaiseen kovaan kouluun, sillä luovana jumalana oleminen merkitsee, että täytyy voittaa aineen salaisuus. Ei voi luoda aineesta, ellei tunne aineen salaisuutta. Siksi tästä maapallosta, tästä ihmiskunnan elämästä onkin käytetty — Pekka Ervast käyttää — sellaisia nimityksiä kuin aurinkokuntamme kuritushuone. Vieläpä P. E. sanoo, että me olemme kuin hullujenhuoneen asukkaita. Jouduttuamme näin kovaan kouluun on meissä kasvanut tämä minuus, minäkeskeisyys niin voimakkaaksi, että meidän on perin vaikea tunnustaa jonkun toisen olevan meitä parempi. Samasta syystä on aiheutunut henkisten opettajien vaino. Niinkuin Stefanus aikoinaan sanoi, kun hänet vietiin ylipappien luokse kuulusteltavaksi: Te olette tappaneet kaikki profeettanne. Ihmiset ovat suhtautuneet yleensä henkisiin opettajiinkin sillä tavalla, että koska he ovat olleet hieman meitä parempia, niin "nirri pois". Tämä on vaikea läksy. On vaikeata oppia tunnustamaan, että voi olla joku meitä etevämpi, että joku voi olla meitä viisaampi, ainakin sellainen ihminen, joka on käynyt niin sanottua elämän salakoulua ja sitä tietä hankkinut itselleen

jumalallista viisautta tämän tavallisen elämänkoulun viisauden lisäksi. — Elämän salakoulussa, Kristuksen avulla tulemme Kristuksen kanssa haudatuksi ja nousemme hänen kanssaan ylös uutena ihmisenä.

31

Kysymys: Buddha sanoi, että jalo elämä on eletävä toivomatta palkkiota. Ja pyhän elämän eläminen taivaallisen autuuden saavuttamishalusta ei ole jaloa elämää, jota Buddha opetti. Kuinka päästä tähän jaloon elämään, kun ihmisluonnossa on onnen, autuuden ja kiitoksen toive syvällä?

Vastaus: Virallinen kristikunta on asettautunut sellaiseen asenteeseen, että se valmistaa meitä kuolemaa varten, jotta saisimme taivaallisen palkan. Meille opetetaan aivan päinvastoin kuin esimerkiksi Buddha, joka opetti, ettei ole jaloa elämää, jos elämme palkan toivossa. Pekka Ervast painostaa erikoisesti sitä, ettei pidä elää maallisen eikä taivaallisen palkan odotuksessa, vaikka tämä tavallinen elämänkoulu on meitä sellaiseen kasvattanut. Jotta tästä pääsisimme eteenpäin, täytyy meidän astua kaidalle tielle, ryhtyä syömään elämän puusta. Paratiisin tarussakin sanotaan, että on kaksi puuta, toinen on hyvän ja pahan tiedon puu ja toinen on elämän puu. Me ihmiset olemme yleensä syöneet hyvän ja pahan tiedon puusta. Olemme uskoneet saavamme aikaan hyvää pahaa tekemällä, ja tuo ”hyvä” on tarkoitettu pahaatekeväälle itselleen. Kun

joku tekee pahaa toiselle, niin se tapahtuu siinä uskossa ja toivossa, että hän saisi siitä palkakseen hyvinvointia, nautintoa, rikkautta, kunniaa... Koko tämä väkivaltaan nojautuva elämäntila, mikä nykyään vallitsee, perustuu uskoon: Kun tehdään pahaa, niin sillä saadaan aikaan hyvää. Sillä tavoin ihmiset syövät hyvän ja pahan tiedon puusta. Eihän esimerkiksi mikään kansa toisen kansan kimppuun hyökkää pahasta tahdosta, vaan aina teroitetaan sitä, että siten tehdään jotakin hyvää, siten joko nöyryytetään toista kansaa tai mennään sitä "vapauttamaan". Sillä tavoin ollaan tekevinään hyvää, vaikka todellisuudessa tehdään pahaa, hävitetään koteja ja tapetaan ihmisiä. Sentähden kun me totuudenetsijöinä tahdomme lähteä ihmisyyttä kohti, niin meidän täytyy ryhtyä syömään elämän puusta, jättää hyvän ja pahan tiedon puusta syöminen. Elämän puu on silloin se oppi, mikä keskeisesti ja kaikkein selvimpänä on annettu Vuorisaarnassa, etenkin sen viidessä käskyssä. Meidän tulee voimiemme ja kykyjemme mukaan elää sillä tavoin kuin nuo viisi käskyä opettavat. Pekka Ervast on ne niin selvästi esittänyt: Älä suutu, älä ole ajatussissasikaan epäpuhdas, älä vanho, älä ole pahaa vastaan, älä sodi vaan rakasta kaikkia ihmisiä. Siinä on elämän puun viisi oksaa. — Kun ihmiset muuttuvat, niin muuttuu maailma.

32

Kysymys: Sanotaan, että Kristukseen ei paha koske, hän on kaiken yläpuolella. Mutta toisaalta

taas sanotaan, että Kristus kärsii niin kauan kuin yksikin ihminen kärsii. Mikä tässä on ero tai mikä yhdistää?

Vastaus: Kristukseen ei voi paha koskea, koska Kristus on kaiken pahan yläpuolella. Kristushan on Isän Jumalan tajunnassa oleva ihmisyyskuva, aate täydellisestä ihmisestä, niinkuin Pekka Ervast selittää, täydellisyyskuva siitä ihmisyydestä, jota kohti ihmiskunta kulkee ja pyrkii. Siihen ei voi mikään paha koskea, sillä Kristus on Jumalan Poika. Mutta ihmisyyden kuva eli Kristus, pyrkiessään laskeutumaan alas ihmiseen, toisin sanoen saamaan muodon täällä aineen tasolla, joutuu aivankuin ristille. Se joutuu ristille, koska täydellisyysihanne on risti-riidassa tämän persoonallisuuden kanssa, sillä persoonallisuus tahtoo toista kuin Jumalan täydellisyysihanne. Sentähden Kristus on ristillä ihmisessä.

Tätä asiaa voisi selittää filosofisestikin. Elämässä vaikuttavat kaikenlaiset voimat, sekä tunnetut että tuntemattomat. Sellaiset voimat kuin esimerkiksi valo. Meillä ei olisi silmiä eikä näkökykyä, ellei valo olisi niitä meissä kasvattanut. Minkätähden meillä silmät olisi, ellei valoa varten, nähdäksemme! Eikä meillä olisi kuuloelimiä, ellei ääni olisi niitä kasvattanut. Tällaisten voimien vaikutusten alaisina ja sisällä me tässä elämässä elämme. Sitten on monenlaisia muita voimia, esimerkiksi luova voima, semmoinen luova voima, joka tulee meissä esille sukupuolivoimana. Ja yleensähan kaikissa luonnonvaltakunnissa luova voima saa sukupuolivoiman muodon.

Mutta sitten huomaamme eri luonnonvaltakuntia tarkastellessamme, että luova voima vaikuttaa aivan-
 kuin eri tasoissa. Esimerkiksi kasvikunta — an-
 teeksi, että puhun aivan suoraan — nostaa suku-
 puolielimensä eli kukkansa ylöspäin aurinkoa kohti,
 ottaakseen vastaan ylhäältä alaspäin, auringosta
 tulevia luovia voimia. Tämä ilmiö ei pidä paikkaansa
 eläinkuntaan nähden, sillä eläinkunta ottaa vastaan
 niitä luovia voimia, jotka kulkevat vaakasuorassa
 tasossa ja elähyttävät himoa. — Eläinkunnan
 suvunjakamista kannustaa himo, kun sen sijaan
 kasvikunta on siitä vapaa. — Sen tähden eläin-
 kunnassa sukupuolielimet on tähdätty vaakasuoraan
 tasoon. Kasvi ja eläin ovat luoviin voimiinsa nähden
 aivankuin ristissä. Kasvikunnan luova voima tähtää
 pyyteettömään luovaan toimintaan, eläinkunnan
 päinvastoin pyyteelliseen. Tällä tavoin nämä kaksi
 voimaa ovat ristissä.

Ihminen poikkeaa edellisistä, sillä ihmisen suku-
 puolielimet ovat tähdätyt alaspäin maata kohti. Ne
 ottavat vastaan niitä luovia voimia, jotka tulevat
 alhaalta ylöspäin, maakeskeisiä voimia, jotka tulevat,
 kuten P. E. sanoo, saatanan työpajasta, maapallon
 keskuksesta. Ihmisessä on sukupuolivoima yhtey-
 dessä älyn kanssa siten, että älykkyys joko palvelee
 tai hallitsee sitä, toistaiseksi enemmänkin palvelee
 orjan lailla. Tämä ilmiö merkitsee sitä, että ihmi-
 sessä luova voima on taitekohdassa. Tällä het-
 kellä se vielä ottaa vastaan alhaalta ylöspäin tule-
 via voimia, siis aivankuin saatanolaisia voimia.
 Ihminen on nyt niinkuin kasvi- ja eläinkunnan väli-

muoto. Mutta tulevaisuudessa, sillä ihminen on tulevaisuuden kuva, luova voima keskittyy käsiin ja kurkkuun.

Kun ihminen ojentaa kätensä niin hän on risti, jossa nämä kolmenlaiset luovat voimat yhtyvät: kasvikunnan neitseelliset aurinkovoimat, eläinkunnan himovoimat ja nykyisen kehitystasomme maakeskeiset saatanalliset voimat. Tällä ristillä seisoo Kristus, ihmisyyden perikuva ja pyrkii siinä ilmenemään. Kristus kärsii ihmisen ristillä, koska ihminen ei osaa ihmisyyttä, Kristusta ilmentää. — Mutta tulevaisuudessa tulee tilanne muuttumaan, sillä luovien voimien suunta muuttuu henkisen kehityksen tiellä. Tulevaisuuden luova elin on ihmisen kurkussa ja sitä auttavat synnyttämistyössään kädet. Tällä hetkellä kurkku ja kädet — puhuttu sana ja käsien teot — palvelevat, pieniä poikkeuksia lukuunottamatta, maakeskeisiä saatanallisia voimia, sotaa ja väkivaltaa, jotka muodossa tai toisessa nivoutuvat lemmenelämään. — Tulevaisuudessa ihmisen tulee oppia synnyttämään sanallaan, luomaan kurkullaan. Paavalikin jo viittaa siihen sanoessaan: Vaikka teillä olisi kymmenen tuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole muuta kuin yksi isä, sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa. Ihmisen tulee vastaisuudessa oppia synnyttämään sanallaan, ja toiset synnytyselimet ovat kädet, sillä käsillään ihminen tekee työtä tulevaisuudessa jumalallisen sanoman saattamiseksi maailmaan. Siinä työssä Kristus vapautuu kärsivän ristilläriippujan osasta, ja astuen alas

ristiltä, pelastaa hän ristin, ihmisen. Risti saa Kristuksen muodon, se pukeutuu ruusuihin.

33

Kysymys: Oliko H. P. Blavatsky tietoinen kohta tapahtuvasta Isän vuodatuksesta?

Vastaus: Tuskin Blavatsky oli tästä tapahtumasta tietoinen sanan jumalallisessa syvyydessä, mutta hän aavisti asioita. Pekka Ervast sanoo, että sen tapahtuman tietää Isä yksin. Myös Jeesus sanoi, ettei Ihmisen Pojan tulemista tiedä enkelit eikä Poikakaan, vaan Isä yksin tietää hetken. Mutta Blavatsky, joka oli Himalajan salaisen veljeskunnan lähetti, oli asiasta niin paljon selvillä, että hän aavisti, mitä tulossa oli. Sentähden hän osasi sanoa niinkin, että tulee sellainen aika, etteivät teosofitkaan tiedä, mitä teosofia on. Kääntäkää katseenne silloin Pohjolaan, sillä Valo tulee Pohjolasta, kehoitti H. P. B. Blavatsky ainakin aavisti, mistä oli kysymys. Hän oli täysin selvillä siitä filosofisesta ja metafyyillisestä elämänkäsityksestä, mikä on Tiibetin Veljeskunnalla. Siihen viisauteen sisältyy ”jumalallinen suunnitelma” kehityksestä.

Ihmiskunnan kehitys etenee ennalta määrättyssä järjestyksessä. Siinä on nousu- ja laskukohtia. Siinä on aikakausia eli Jugoja, pienempiä ja suurempia Kalpoja. Blavatsky kertoo jopa niinkin valtavista aikamääristä — Mahaa-Kalpoista — että niiden merkitseminen aurinkovuosissa antaa 15-numeroisen luvun. — Tämän tiedon nojalla H. P. Blavatsky

myöskin aavisti, että lähestymme nopeasti sitä aikaa, jota Itämailla on nimitetty Avataaran tuloksi. Avataaran tulolla tarkoitetaan, että joku jumalallinen olento tulee maailmaan. Blavatsky huomauttaa, että Avataara on joku korkea Kumaara ja antaa Avataaralle sellaisenkin nimen kuin Planeettahenki. Blavatsky sanoo sellaisen olennon tulevan maan päälle mm. suurien juurirotujen alkaessa ja aikakausien käännekohtissa kajauttavan tulevaisuuden pohjasävelen, joka sitten soi läpi tulevaisuuden ja virittää sen oikeaan viritykseen ja henkeen. Blavatsky ymmärsi, että tällainen suuri olento on tulos maailmaan. Hän vielä lisää, etteivät nämä olennot sitten enää ruumistu sen manvantaran eli luomiskauden aikana. Tämä pitää paikkansa sen Pekka Ervastin opetuksen kanssa, minkä hän antaa Buddhasta ja Jeesuksesta: Buddha ei ruumistu enää, ei liioin Jeesus, sillä he olivat kypsiä hedelmiä. — Täytyy sanoa, että sellainen Avataara — jos sellaista nimitystä käytämme — on esiintynyt täällä Suomessa. Me tunsimme hänet Pekka Ervastin nimellä. Hänen työnsä kautta tuli uusi luonnonvoima, josta hän itse puhuu. Hän kajahdutti tulevaisuuden pohjasävelen, joka soi tämän manvantaran loppuun asti, virittäen tulevat juurirodut siihen sävelkorkeuteen, mitä elämä eetteröityvällä, kirkastuvalla Maaplaneetalla edellyttää.

34

Kysymys: Voisiko saada lisäselvitystä älyn ja järjen erosta?

Vastaus: Ero on helposti ymmärrettävissä. Otamme esimerkiksi atomipommin valmistuksen. On tavattoman älykästä keksiä ja valmistaa sellainen ruhjemylly, jolla voidaan pyyhkäistä miljoonakaupungit yhtäkkiä maan pinnalta. On tavattoman älykästä, että on osattu sellainen keksiä, mutta järkevyydestä se on kaukana. Olisi järkevää, että antaisimme toinen toisemme elää ja että eläisimme sovussa keskenämme. Järki nojaa aina moraaliin, sillä moraali on järkevää.

Todellinen järki on manas, buddhin käyttöväline. Se merkitsee, ettei buddhi, rakkaus voi ilmetä toimivaksi voimaksi ilman järkeä, manasta. Järki antaa rakkaudelle ”muodon” ja sanoo: ”tee rakkaustekoja”. — Mutta manaksesta heijastuu ns. alempi manas, jonka tunnemme älykkyytenä, oveluutena, itsekkäästi laskelmoivana ymmärryksenä.

35

Kysymys: Ovatko eläinten kärsimykset karmallisia?

Vastaus: Ovat ne ainakin sillä tavalla karmallisia, että jos teemme eläimille pahaa, niin meille itsellemme johtuu siitä karmallisia seurauksia. Joskus kuulee sanottavan, että esimerkiksi sota on karmaa. Jossakin merkityksessä se on karmaa, mutta mikä sellaisen karman synnyttäisi, ellei ihmisen vapaa tahto! Kun valmistaudumme kansana voidaksemme tuhota toisen kansan, niin me itse teemme sellaisia

tekoja, joista tulee meille aikanaan seuraus. Sama pitää paikkansa eläinkunnan suhteen. Eläimet ovat pyhiä, mutta jos me ihmiset räakkäämme eläimiä, niin saamme siitä karmallisia kärsimyksiä. Apostoli jo sanoi, että koko luomakunta huokaa ja odottaa Jumalan Poikain ilmestymistä. Koko luomakunta kärsii ihmisten takia.

36

Kysymys: Miten voimme tulla vakuuttuneiksi minätajunnan jatkumisesta? Ei kai kristosofia edellytä sokeaa uskoa kuten kristinusko?

Vastaus: Ei ole mitään patenttikeinoa, minkä avulla voisimme tulla vakuuttuneiksi minätajunnan jatkumisesta. Kristosofinen elämänymmärrys opettaa, että meidän pitää herätä totuuden etsintään. Niin kauan kuin olemme tyytyväisiä tavalliseen elämään, niin meidän kohdallamme on kaikki hyvin. Emme ole totuuden tietoa vailla. Elämän koulu on kuitenkin niin ankara, että kerran se sanoo: herää. Kerran joutuu jokainen ihminen niin tiukalle, että hänen täytyy herätä kysymään: Mitä tämä elämä on? Silloin ihminen ryhtyy tutkimaan viisaitten opetuksia ja uskontoja. Meidän päivinämme on tarjolla laaja teosofinen ja kristosofinen maailmankatsomus. Sen parissa riittää ahertamista pitkäksi aikaa. Siinä työssä lopulta selviää, onko minätajunta jatkuva vai ei. Mitään ei saada ilmaiseksi,

kaikki on työn takana. Tutkimusten avulla kasvaa vakaumus ja Vuorisaarnan tietä kulkien tieto.

37

Kysymys: Millä tavoin totuuteen pyrkivän ihmisen on viisainta käyttää vapauttaan ja vapaata tahtoaan tässä käytännön maailmassa, nykyisessä kriittisessä ajassa, tuomiokaudessa?

Vastaus: Alkamalla vapaaehtoisesti tutkia, mitä elämä on. Siten käytämme omaa vapauttamme hyväksemme ja otamme edes kukon askelen etsijän tiellä. Muuten elämä menee aivan hukkaan. Tulee kuolema ja kuolemanjälkeinen elämä. Silloin saamme katua, että hukkaan meni sekin elämä, voi, kun saisin syntyä uudelleen maailmaan ja alkaa taas alusta! Ja elämä on niin armelias, että se päästää meidät uudelleen tänne. Mutta onko sanottu, että olemme katuneet niin syvästi aikaisempia laiminlyöntejämme, jotta saamme heti kiinni henkisestä elämästä ehdittyämme siihen ikään seuraavassa ruumistuksessa, että jotakin ymmärrämme. Ei ole ensinkään sanottu, synnymmekö sellaisen kansan keskuuteen, että henkistä tietoa on saatavilla, sillä laiminlyönti on myöskin karmaa. Kun emme ota kiinni tarjotusta tilaisuudesta, niin tilaisuus livahdtaa ohi. Viisaimmin tekisimme, jos olisimme korvittamme herkäät silloin, kun totuuden tieto tulee meidän näkyviimme ja kuuluviimme.

Kysymys: Miten voidaan ymmärtää nykyaikaisessa käytännössä Jeesuksen opetus: Ja hän sanoi myös sille, joka oli hänet kutsunut, kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi ja veljiäsi, älä sukulaisiasi, äläkä rikkaita naapureitasi, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua ja ettet sinä siten saisi maksua; vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja ja sokeita, niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle, sillä sinulle maksetaan palkka vanhurskasten ylösnousemuksessa?

Vastaus: Neuvo soveltuu käytäntöön nykyaikanaikin. Jos kutsumme kutsuihimme rikkaita, jotta saisimme itse heiltä vastakutsun, niin elämämme kuluu ainaisissa vierailuissa. Tällainen elämäntapa soveltuu niille, joilla ei ole arvokkaampaa tehtävää. Mutta henkiselle tielle pyrkijälle on annettu neuvo: älä ota uusia m a a l l i s i a velvollisuuksia, jotta aikaasi säästyisi henkiselle elämälle. Tekisimme viisaimmin, kun kutsuisimme luoksemme köyhiä, niin silloin ainakin säästyisimme vastakutsuilta. Ne tulevat, jotka tulevat, ja ilta voi muodostua henkisestikin hedelmälliseksi. Sanotaan, että sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa. On opetettu niinkin, että auttavaa työtä pitäisi tehdä siten, ettei vasen käsi tiedä, mitä oikea tekee. Näin auttaminen tulisi suoritettua ilman laskelmia. Jos ”molemmat kädet” tietävät, mitä teemme, siinä on pyyde takana.

Tällöin teemme hyvää, jotta toiset kumartaisivat ja sanoisivat: Kyllä sinä olet ihmeellinen ihminen, kun osaat olla noin auttavainen. Meissä on tuollainen kiitoksen nälkä. On viisasta luopua kiitoksen nälästä ja kunnian tarpeesta. Tulee tehdä hyvää siten, ettei vasen käsi tiedä, mitä oikea tekee. Tällöin on "toivo päästä vanhurskasten ylösnousemukseen", eli toivo siitä, että mahdollisesti saisi uudessa jälleensyntymässä sellaisen persoonallisuuden ja ruumiin, joiden avulla kykenisi paremmin palvelemaan Mestarin sanomaa.

39

Kysymys: Mikä ero on vuosisatalähettiläillä ja Logoslähettiläillä?

Vastaus: Vanhassa buddhalaisessa traditiossa kerrotaan, että Valkoinen Veljeskunta tulee lähettämään jokaisen vuosisadan lopulla lähettilään maailmaan, erikoisesti juuri kristikuntaan. Sellaisia lähettiläitä onkin esiintynyt koko kristillisen ajan jokaisen vuosisadan lopulla. Osa näistä lähettiläistä on jäänyt kokonaan tuntemattomiksi. Mutta kerrotaan, että Christian Rosenkreuz oli yksi heistä. Hänen jälkeensä on esiintynyt kreivi Saint Germain, Mesmer ja Cagliostro. Viime vuosisadan lähettiläs oli H. P. Blavatsky. Blavatsky puolestaan sanoi seuraavan vuosisatalähettilään tulevan vuoden 1975 jälkeen.

Tällä tavalla maapallon salainen eli Valkoinen Veljeskunta on yrittänyt auttaa ihmiskuntaa lähettämällä henkisiä opettajia maailmaan, jotta nämä aina uudelleen herättäisivät henkiin sen salaisen tiedon, mikä on ihmisten käsissä toistuvasti ajautunut matalikolle. Kaikki uskonnot ja henkiset liikkeet ovat saaneet tällaisen kohtalon, myöskin kristillinen liike. Himalajan veljeskunnan lähetti-läät ovat yrittäneet jotenkin oikoa kirkollis-kristil-listä elämännäkemyistä ja saada siinä aikaan puh-distusta. Mutta Pekka Ervast huomauttaa, että tuskin näistä vuosisatalähettiläistä on mitään apua, ennenkuin itse Valkoisen Veljeskunnan ulkoinen pää suvaitsee ruumistua maailmaan. — Pekka Ervast kertoo sitten suuresta kosmillis-henkisestä voimavuodatuksesta, joka tuli keskusauringo Si-riuksesta ja jonka **Auringon Kuninkaallinen Neu-vosto** otti vastaan, se neuvosto, joka pitää siunaavan kätensä kaikkien planeettojen yllä. Pekka Ervast siis opettaa, että meidän aurinkokuntamme Aurin-gossa on Kuninkaallinen Neuvosto, joka on koko aurinkokunnan Keskuslooshi ja joka pitää siunaa-van kätensä kaikkien planeettojen yllä. Apu on vasta siinä, kun tämän Keskuslooshin ulkoinen Pää suvaitsee ruumistua.

Olemme ymmärtäneet — tästähän J. R. Hannula on paljon puhunut kirjoissaan — että Auringon Keskuslooshin Pää sai muodon Pekka Ervastissa. Pekka Ervast nimittäin itse sanoo Jeesus Kristuk-ses'ta (kirjassaan "Teosofian sanoma nykyajalle"): "Elohimien joukosta toisen eli Poika-ryhmän joh-

taja, Kristukseksi nimitetty olento astui alas maan päälle ja ruumistui Jeesus Natsarealaisessa”. Hän antaa siis ymmärtää, että myös Jeesus oli kotoisin Auringon Keskuslooshista, eikä tämän maapallon Valkoisesta Veljeskunnasta. Tässä on kysymys kahdesta eri asiasta. Olemme saaneet tietää, että Auringon Keskuslooshin eli Kuninkaallisen Neuvoston Isä-ryhmän johtaja ruumistui täällä Suomessa.

Vuosisatalähettiläät eivät ole saaneet aikaan uusia uskontoja. He ovat vain aivankuin virittäneet uuteen viritykseen jo tullutta virtausta, herätelleet, saaneet aikaan joitain herätyksiä, henkisiä liikkeitä niin kuin esimerkiksi rosenkreutsiläisen liikkeen, joka ei ollut julkinen vaan jonka oli pakko toimia salassa. Mutta esimerkiksi Jeesus Kristuksesta sai alkunsa uusi uskonto, kristinusko, vaikka se onkin mennyt ihmisten käsissä matalikolle. Pekka Ervast sanoo, että vuosisatalähettiläistä ei ole apua, ennen kuin itse Viisauden Jalokivi ruumistuu. Ymmärrämme, että taas on syntynyt uusi uskonto. Aurinkokeskuksesta on tullut voimavuodatus maan päälle, maailmaan. On alkanut uusi uskonto, se, josta Pekka Ervast itse puhuu ja jota hän nimittää ”Maailmanuskonnoksi” ja ”Ihmisyydenuskonnoksi”. Olemme tulleet suureen, merkilliseen aikojen käännekohtaan.

Koska kysymys Valkoisen Veljeskunnan ”rakenteesta” jää usein selvää vastausta vaille ja koska tuo asia kuitenkin on perin tärkeä, jotta saisimme selvän käsityksen siitä, mistä lähteistä on kotoisin

syntynyt Maailmanuskonto, niin lainaan tähän otteen Pekka Ervastian kirjasta "Ihmisyysden uskonto" sivulta 214. Harvennukset allekirjoittaneen:

"Meillä on väärä käsitys Valkoisesta Looshista, jos luulemme, että se valvoessaan ihmiskunnan henkistä elämää yksin päättää, millä tavalla milloinkin on autettava ihmiskuntaa. Ei se ole itsevaltainen hallitus, eikä sen "pääministeri" ole vastuuton yksinvalti. Koko maailmankaikkeus on suuri yhtenäinen kosmos, ja sentähden tämänkin maapallon Valkoinen Veljeskunta ottaa vastaan milloin vaikutelmia ja inspiratsioneja, milloin käskyjä muualta. Se on yhteydessä ennen kaikkea aurinkokuntamme aurinkokeskuksen kanssa. Valkoinen Veljeskunta tehdessään päätöksiä ottaa vastaan tietonsa auringon kuninkaalliselta neuvostolta, sillä aurinko fyysillisesti edustaa niitä jumalallisia kuninkaita, niitä pääenkeleitä, jotka pitävät siunaavan kätensä kaikkien planeettojen yli ja näyttävät kiertotähtiensä keskusloosheille, mitä milloinkin on tapahtuva. Eikä meidän aurinkokuntamme ole yksin maailmassa; satojen sisarkuntien kanssa se kiertää ja tottelee jotakin korkeampaa keskusaurinkoa, jota voimme nimittää Sirkukseksi, — ja ottaa vastaan siltä neuvoja ja käskyjä. Ja mitä on Sirkuksen takana, emme tiedä."

Pekka Ervast puhuu tässä maapallon Valkoisesta Veljeskunnasta, siitä jota on

sanottu sekä Himaalajan Veljeskunnaksi että Melkisedekin Veljeskunnaksi, nimittäen sitä myöskin kiertotähden keskuslooshiksi. Mutta hän puhuu myöskin auringon kuninkaallisuudesta neuvostosta, aurinkokeskuksesta. On siis kysymys kahdesta hierarkiasta. Vieläpä hän viittaa vieläkin suurempiin instansseihin, puhuessaan Keskusauringosta. — Sen voimavuodatuksen, joka tuli meidän aikanamme maapallolle, lähetti Siriuksen keskus. Vuodatus tuli ensin auringon Kuninkaalliseen Neuvostoon ja sieltä Maan Valkoiseen Veljeskuntaan.

40

Kysymys: Kun kirkoissa on keskeisenä sijaissovitusoppi, niin onko elämässä mitään, joka viittaisi sijaissovitukseen, vai onko sijaissovitusoppi vain keksintöä?

Vastaus: Oikeata sijaissovitusta on esim. se, kun oman karmansa voittanut Mestari kantaa toisten kuormia. Kun ihmisen, joka kulkee ihmisyyden tietä, omat kärsimykset loppuvat, niin hän ottaa kantaakseen ihmiskunnan taakkaa.

J. R. Hannula huomautti kerran, että Suomen karmasta on noin puolet pyyhitty pois. Tässä on selitys siihen, että vielä olemme itsenäinen kansa. Se on täällä tehdyn henkisen työn ansiota. Sota-aseistus ei säilyttänyt meitä itsenäisenä kansana.

Kun totuudenetsijä erottautuu laumahengestä, niin missä on hänen turvansa, se rakkauden tuki, joka on välttämätön, ettei hänelle kävisi kuten P. E. sanoo, että hän on turvaton ja on kuin kaikki pirut hyökkäisivät hänen kimppuunsa? — Henkiselällä liikkeellä, ainakin sillä, mikä täällä Suomessa on nyt syntynyt, on määrätty tehtävä: Pitäisi muodostua sellainen työryhmä, jota alkukristillisellä ajalla nimitettiin ekleesiaksi, sellainen henkinen valiojoukko, totuudenetsijain elävä veljesryhmä, joka ei ajautuisi matalikolle niin kuin kirkot ja henkiset liikkeet ovat ajautuneet näihin asti, vaan joka eläisi, niin kuin Pekka Ervast huomauttaa, **niin kauan kuin maapallo on olemassa**. Sellainen mahdollisuus on nyt tullut. Paavali aikolnaan yritti sellaista Jeesus Kristuksen jälkeen. Hän kasvatti ihmisiä, jotta nämä osaisivat luoda ekleesian. Silloin olivat mahdollisuudet vähäisemmät. Mutta kaikki jälleensyntyy, henkiset liikkeetkin. Pekka Ervast sanoo, että elämme taas samanlaisessa ajassa kuin muinoin Palestiinassa. On syntynyt uusi uskonto. Myöskin entiset kristilliset seurakunnat ovat jälleensyntymässä. Pekka Ervast sanoo kirjansa ”Laki vaiko evankeliumi?” viimeisessä luvussa puhuesaan kristikunnan pimeydestä: ”...ne sielut, jotka silloin (alkukristillisenä aikana) olivat maan päällä ruumistuneina, ovat vielä enimmäkseen taivaissa; mutta niitä on alkanut nyt syntyä. Niitä on syntynyt nyt viime vuosisadan loppupuolelta lähtien maailmaan sinne tänne ja syntyy yhä enemmän. Heissä on pelastus. He tuovat mukanaan tiedon

siitä, mitä on ihmisyyys. He ovat saaneet jo alkukristillisenä aikana henkistä valistusta ja myöhemminkin niin kauan kuin kristinuskon oli alkuperäisessä puhtaudessaan neljännelle vuosisadalle asti. He tuovat mukanaan tiedon siitä, mitä oikea kristinuskon on ja mitä ihmisyyys on. Heissä on pelastus”.

Kun tältä pohjalta ajattelemme nykyaikaa, niin on suuri mahdollisuus, että syntyy sellainen ekleesia, joka ei koskaan häviä. Se on silloin henkinen koti kaikille Jumalan etsijöille. Sen keskuuteen voivat syntyä myös profeetat ja tietäjät, ettei heidän tarvitse tulla aina tapettaviksi, ruoskittaviksi ja rääkättäviksi. Heillä olisi silloin raivattu maaperä käytettävissään, heidän ei tarvitsisi ruveta sitä itse raivaamaan niin kuin monen muun on täytynyt tehdä. — Ekleesia, totuudenetsijäin veljeskunta olisi jokaiselle etsijälle se tuki ja turva, joka on välttämätön.

41

Kysymys: Mitä merkitsee Jeesuksen sanonta: Valittujen tähden tuskan päivät lyhennetään? Keitä ovat valitut? Millä tavalla tuskan päivät lyhennetään?

Vastaus: Ilmestyskirjassa on kuvaus, miten ”taivaissa” alttarin alla oli Kristuksen todistuksen takia tapettuja sieluja. Kun nämä sielut rukoilivat ja valittelivat: Kuinka kauan Sinä Herra vielä annat kostosi

ja tuomiosi olla tulematta ihmiskunnan ylle, niin heitä lohdutellaan, että he olisivat vielä vähän aikaa levollisia, kunnes täyttyy myöskin heidän kanssapalvelijoittensa luku, niiden, jotka joutuvat tapettaviksi Kristuksen todistuksen takia. Ilmestyskirjassa on tällainen, hyvin merkillinen kohta. — On ymmärrettävissä, että vaikka olemme tottuneet kristikunnassa nimittämään marttyyreiksi sellaisia ihmisiä kuin esimerkiksi piispa Henrikkiä, jonka Lalli tappoi, niin ei piispa Henrik todellisuudessa ollut marttyyri. Hän oli tullut Suomeen miekka kädessä kääntääkseen suomalaiset ”oikeaan uskoon”. Kun Lalli hänet sitten surmasi, niin Lalli puolestaan toimi oman uskonsa mukaan. Kumpainenkin turvautui miekkaan. Todellinen marttyyri on se, joka elää Kristuksen opin mukaista elämää. Ja jos hänen ei sallita elää aseettomana, niin hän mieluummin kuolee aseettomana taistelematta kuin pettää Mestariinsa teloittajansa edessä. Tällainen on marttyyriutta. Kun ottaa sellaisen elämänasenteen, ettei vastusta pahaa, niin voi joutua tapettavaksi. Se on todellista marttyyriutta. Marttyyrien veri on luonteeltaan sellaista, että maakin tympääntyy siihen. Kun marttyyreitä, ”jotka ovat ostetut maasta” on kyllin paljon, niin tuskan päivät lyhenevät. Mestari sanoo, ettei yksikään liha pelastuisi, ellei niitä päiviä lyhennettäisi valittujen tähden. Tulee niin vaikea aika ihmiskunnalle. Hän sanoo, ettei sellaista ole koskaan ollut eikä enää milloinkaan sen jälkeen tule. Mutta sitä aikaa lyhennetään valittujen, niiden ihmisten tähden, jotka ottavat Vuorisaarnan elä-

mänymmärryksen vastaan ja ryhtyvät sitä toteuttamaan.

Olemme tulleet uuden suuren voimavuodatuksen aikaan ja sanotaan, että karman johto on siirtymässä tämän maailman jumalalta, saatanalta, Kristuksen käteen. Se merkitsee mm. sitä, ettei verimarttyyrius ole välttämätöntä. On myös työn marttyyriutta, kun ryhtyy tekemään voimiensa takaa työtä uuden elämänymmärryksen puolesta. Työn marttyyriudessa voi voittaa verimarttyyriuden nyt, kun karman johto on siirtymässä saatanalta Kristuksen käteen. Pekka Ervast kertoo, että Valkoisessa Veljeskunnassa on tehty työtä tähän suuntaan koko kristillisen ajan. Ihmiskunnan elämä on liian julmaa, kun täällä ei ole elämisen oikeutta muilla kuin murhaajilla, kuten J. R. H. sanoo. On ollut jo liian paljon ihmisten aiheuttamia kärsimyksiä, niin että luontokin jo väsyä meihin. Sillä kun ankarasti arvostelemme tätä nykyistä elämäntilaa, niin pitää paikkansa se, ettei elämisen oikeutta ole muilla kuin murhaajilla. Kun tulee tosi tiukka paikka ja meille sanotaan: Nyt lähdet tappamaan tai harjoittelemaan tappamista!, ja kieltäydymme menemästä, niin valtiovalta vie meidät rikollisina vankiloihin. Olemme näin kaameassa tilanteessa näissä, ylistetyissä kristillisissä valtioissa. Mutta siihen täytyy tulla muutos, sillä olemme nyt tulleet aikaan, jolloin kansat on kutsuttu tuomiolle. Kansat saavat itse päättää, tuomitsevatko ne edelleenkin ihmisyyden rikokseksi.

Kaikkein vähin yhteiskunnan velvoitus kansalai-

siaan kohtaan on, että ihmiselle, joka ei tahdo murhata eikä opetella murhaajaksi, tunnustetaan elämisen ja vapaan kansalaisen oikeudet. Siitä se alkaa ja johtaa aikanaan siihen, että joku kansa luopuu armeijastaan ja alkaa ihmisyyyselämää. Pekka Ervast toivoi, että Suomen kansa olisi osannut tehdä näin. Suomelle on annettu niin paljon henkistä valoa, että sillä olisi ollut sellainen mahdollisuus. Elämme vielä nyt tällaisessa tilanteessa, mutta muistakaamme, että nykyinen aika on tavallaan myös ihmeitten aikaa. Se saattaa tuoda tullessaan yllätyksiä.

42

Kysymys: Missä vaiheessa H. P. Blavatsky tiesi kohta tapahtuvasta Isän vuodatuksesta?

Vastaus: Blavatsky ei puhu suorastaan mistään Isän vuodatuksesta, mutta hän viittailee eräissä kirjoituksissaan siihen, että Jeesuksen kuvailemat asiat tapahtuvat pian, että Ihmisen Pojan toisen tulemisen aika on lähellä. Blavatskyllä oli asioista aavistus, mutta hänhän tekikin alustavaa työtä maailmassa. Hän oli tien raivaaja, erinomaisen voimakas ihminen. Kun ajattelemme aikaa viime vuosisadan lopulla, kuinka pimeää ja mustaa se olikaan! Silloin teosofinen liike pantiin alkuun. Kirkko oli kynsin ja hampain kaikkea valistusta vastaan ja tiede oli kokonaan vaipunut materialismin syliin. Kun näille ihmisille ryhtyi puhumaan teosofiasta, niin täytyi olla äärettömän tarmokas, että jaksoi. Tällainen

tarmopesä Blavatsky oli. Hän oli niinkuin tienraivaaja, huutavan ääni ihmiskunnan erämaassa, kuten P. E. sanoi, joka kaatoi mahtavia puita suuresta aarniometsästä, jotta valo pääsisi paistamaan.

43

Kysymys: On sanottu, että maapallon Salaisen Veljeskunnan sisäinen pää on Melkisedek. Mikä on ulkoinen pää?

Vastaus: On opetettu, että kun ihmiskunta oli vielä lapsuusvaiheessaan, niin tänne maapallolle tuli toisilta planeetoilta — Merkuriukselta ja Venukselta — viisaita olentoja, Kumaaroja ja heidän oppilaitaan. Nämä olennot perustivat tänne Salaisen Veljeskunnan, Valkoisen Veljeskunnan. Tämä tapahtui kolmannen juurirodun aikana Lemurian mantereella, mutta ratkaisevasti ja lopullisesti vasta Atlantiksella. — On huomattava, että Valkoinen Veljeskunta tuli toisilta planeetoilta, joten he eivät kuuluneet Maan kehitysjärjestelmään, eivät he olleet edes Maan edellisten luomispäivien asukkaita, kuten sanotaan olleen mm. Buddhan, Jeesuksen ja P. E:n. — Valkoinen Veljeskunta on lähettänyt maailmaan historiallisten profeettojen sarjan. Kaikki maailman uskonnot Jeesus Kristukseen saakka ovat tämän Himalajan Salaisen Veljeskunnan eli Melkisedekin veljeskunnan lähettiläiden työn ansiosta syntyneet.

Ei ole sanottu, että Salaisen Veljeskunnan keskuslooshi on aina ollut Tiibetissä. J. R. H. huomautti, ettei se kukaties ole siellä nytkään. Mutta maapallon Salaista Veljeskuntaa on jostakin syystä sanottu Himalajan Veljeskunnaksi. Keskuslooshiin pää on — sanoo Pekka Ervast — Melkisedek. Vanhassa Testamentissa kerrotaan, miten Saalemin kuningas meni Abrahamia vastaan ja Abraham antoi kymmenykset kaikista tuloistaan ja miten Melkisedek siunasi hänet. Tämä on ehkä osaksi kuvaannollista puhetta. Tähän Paavalikin vetoaa sanoessaan: Kuinka Abraham, joka oli niin mahtava kantaisä, antoi kymmenykset kaikista tuloistaan Melkisedekille.

Melkisedek on sangen merkillinen olento. Hebrealaiskirjeessä sanotaan, ettei hänellä ollut isää eikä äitiä, ei elämänsä alkua eikä päivänsä loppua. Kuitenkin hänet on kuvattu Jumalan pojan kaltaiseksi. Tällä tarkoitetaan sitä, että Venukselta tullut korkea Kumaara, Melkisedek, joka on maapallon Salaisen Veljeskunnan johtaja, ei ole koskaan ollut fyysillisessä maailmassa ruumistuneena. Hänen sanotaan olevan ruumistuneena eetterimaailmassa ja asuvan Samballassa. Hän on 16-vuotiaan nuorukaisen näköinen, eikä koskaan vanhene. Hän on siis tämän maapallon Salaisen Veljeskunnan sisäinen pää.

Nyt kysytään, mikä on ulkoinen pää? Kun on kysymys sisäisestä päästä, täytyy olla myöskin **ulkoinen** pää. Kun sisäinen pää oli Melkisedek, joka ei ole koskaan ruumistunut tähän fyysilliseen maail-

maan, niin silloin Salaisen Veljeskunnan ulkoinen pää on se ihminen, joka jatkuvasti ruumistuu ihmiskuntaan ja tekee työtä tässä tavallisten ihmisten keskellä, jotta ihmiskunta varttuisi lapsesta aikuiseksi ja kasvaisi ihmisyydessä. Emme nyt lähde tämän pitemmälle kysymystä selvittelemään, mutta se varmaan selviää ihmiselle, joka ottaa vaivakseen tutkia kristosofista elämänymmärrystä perinpohjin. — Voimme kuitenkin lisätä, että kun P. E. puhuu Valkoisesta Veljeskunnasta, niin hän ei rajoita sitä vain maapalloon, vaan hän puhuu lisäksi Auringon Keskuslooshista ja sen Kuninkaallisesta Neuvostosta. — Valkoinen Veljeskunta on asteettainen käsite.

44

Kysymys: Mistähän johtuu yleinen levottomuus luonnossa ja ihmisissä?

Vastaus: Se johtuu siitä uudesta luonnonvoimasta, joka on tullut maapallolle. P. E. opettaa, että se voimavuodatus, joka H. P. B:n sanomana tuli järjen tasolle, on 50 vuoden aikana lähestynyt ja saavutti fyysillisen tason noin 1926—1928. Tästä johtuen luontokin käy levottomaksi. Uusi voimavuodatus on luonnonvoima joka vaikuttaa. Samalla kun se on luonnonvoima, on se filosofis-metafyysillinen ja moraalinen elämäntähtäys. Se vaikuttaa elämässä sillä tavalla, että väkivaltainen elämäntapa käy kestämättömäksi. Ei tämä ole teoriaa, se on täyttä

totta, sillä maailman kansat painivat parhaillaan tämän kysymyksen kanssa. Monet valtiot, etenkin suurvallat jauhavat nyt kysymyksiä, miten voitaisiin estää sota. He ymmärtävät, että jos sota syttyy niin se on kaikkien loppu. Se väkivaltaan nojautuva elämäntapa, mikä on ollut vuosimiljoonia valalla, on käynyt kestäättömäksi, sillä olemme tulleet sellaiseen käännekohtaan, että kehitys alkaa nousta ylöspäin. Olemme tulleet tuomiokauteen. J. R. Hannula puhuu erikoisesti tuomiokaudesta, jonka keskellä nyt elämme. Elämä odottaa, että teemme elämästämme sellaisen tilinteon, että luovumme siitä kaikkein suurimmasta pahasta, sodasta ja väkivallasta. Siitä alkaa tie ihmisyyttä kohti. Ei se ala vain kuvittelemalla olevamme hyviä ihmisiä. Meidän täytyy tehdä sellainen ratkaisu, että luovumme sodasta. Tällöin voimme astua lähemmäksi ihmisyyttä. "Älä tapa" on se rajapyykki, jonka täyttäminen johtaa uuteen liittoon, vuorisaarnan tielle. Vuorisaarnaa ei ymmärrä eikä sitä voi toteuttaa ennenkuin on täyttänyt tuon vanhan liiton rajapyykin: "älä tapa". — Elämä on nyt levotonta. Se kysyy nyt meiltä uutta asennetta, jotta osaisimme lähteä ihmisyyden tielle.

45

Kysymys: Onko Kristus todella Jumalan Poika?

Vastaus: Kysymme: mikä on Kristus? Heittäkäämme hetkeksi mielestämme pois Jeesus Kristus

ja ajatelkaamme Jumalaa, sitä järkeä ja voimaa, joka on elämän takana. Emme ymmärrä elämää, elleimme ota lukuun elämän takana olevaa jumaluutta. Salaperäinen mahti on kaiken takana, siitä emme tiedä mitään, mutta sen voimme ymmärtää, että siihen mahtiin sisältyy ilmentymisen mahdollisuus, koska ilmennyt maailma on olemassa. Ja elämässä vallitsee vastaavaisuuden laki. Samoin kuin me ihmiset, ilmennyksen tulokset, olemme järkeä, tunnetta ja tahtoa, samoin tuntematon jumaluus ilmentyessään on myöskin järkeä, tunnetta ja tahtoa. Mistä meihin olisivat tulleet nuo ominaisuudet, elleivät ne olisi Jumalassa. Jumalan kolminaisuutta, ilmenneen Jumalan kolminaisuutta on nimitetty kristillisillä nimityksillä Isä, Poika ja Pyhä Henki, koska tässä muotojen maailmassa meidän täytyy käyttää joitakin nimiä. — Kun tässä kysytään, että mikä on Kristus, niin Kristus on silloin Poika Jumalassa, Isän Jumalan tajunnassa oleva ihmistäydellisyyshanne, opettaa Pekka Ervast. Pyhä Henki on se luova voima Jumalassa, joka saa kehityksen käyntiin. Sillä tavalla ymmärrämme Jumalan kolminaisuutta. Kun maailmankaikkeus on syntynyt, niin se on ilmennyt kolmena voimana Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä. Poika on Kristus, ihmistäydellisyyshanne. Kun tämä kehityksen kenttä on lähtenyt pyörimään ja ihminenkin on kasvanut siinä mukana, niin se on kaikki sitä, että Jumala saisi muodon meissä ihmisissä kuten Paavali sanoo. Paavali sanoo, että hän on kärsinyt synnytystuskia sentähden, että Kristus saisi muo-

don hänen oppilaissaan. Toisin sanoen, että osaisimme ilmentää Kristusta eli Jumalan tajunnassa olevaa ihmisyyden ihannetta. Siihen elämä pyrkii. Kristus on sitten aikojen kuluessa yrittänyt päästä esille tässä luomakunnassa. Kristus pääsi ensimmäisen kerran tällä maapallolla täydellisimmin esille Jeesus Kristuksen persoonassa. Ei Jeesus itse ollut Kristus, vaan Kristus oli se ihanne, jota Jeesus ilmensi, Jumalan Poika hänessä. Ja kun Jumalan Poika yhdessä ihmisessä tällä maapallolla pääsi esille, niin se pääsi sisälle kaikkiin ihmisiin, kuten Pekka Ervast opettaa. Meissä kaikissa ihmisissä on Kristus mystillisenä sisässämme. Meidän sydämissämme on Kristus salaperäisenä kannustavana voimana aivan kuin sikiötilassa, jonka meidän täytyy puhdistuksen tietä kulkien synnyttää itsessämme, valmistaa itsestämme semmoinen astia, että Kristus saisi meissä muodon. Tähän elämä pyrkii. Emme ole sellaisia maan matoja, joista ei mitään tule. Olemme Jumalan poikia, Jumalan poika pyrkii meissä esille. Sillä tavalla on Kristus käsitettävissä. Kristikunta ymmärtää, ettei ole muuta Kristusta kuin Jeesus Kristus. Hän on ainoa Jumalan poika ja ihmiset ovat jonkinlaisia synnin saastuttamia olentoja. Se on rappeutunut käsitys, joka on kirkolliskokouksissa muokattu.

46

Kysymys: Meitä kehoitetaan täyttämään dharmaamme — ihanne-velvollisuuttamme. Miten ihmi-

nen löytää sen muodon, jonka hän tuntee ihannevelvollisuudekseen ja rakastaa sitä ja joka vie työn-tekoon sen puolesta. Voiko sitä sanoa kutsuksi vai valaistukseksi?

Vastaus: Jokaisen ihmisen dharma eli elämän-tehtävä on se, että hänessä Kristus saisi muodon, että me osaisimme, ja kasvaisimme oikeiksi ihmisiksi. Se on jokaisen ihmisen tehtävä ja päämäärä, velvollisuus henkisesti katsottuna. — Kysytään että miten voisimme löytää sellaisen muodon, jonka tuntisimme ihannevelvollisuudeksemme? Kun heräämme ymmärtämään sen pääasian, että meidän pitäisi ilmentää Kristus itsessämme, niin sitten tulee kysymykseen käytäntö, mitä pitäisi tehdä. Tavallisesti ihminen tuntee itsensä pieneksi ja vajavaiseksi. Sen pulman voittamiseksi ei ole muuta keinoa, kuin yrittää olla vähässä uskolinen, tehdä sitä minkä osaa ja tietää: tällä tavalla minä nyt ainakin voin ihmisyyttä edistää. Kun sisässään tuntee, että kun tämän työn teen, niin tämä on pieni yritys ihmisyyden suuntaan. Mestari on sanonut, että myöhemmin asetetaan suurempia velvollisuuksia. Täytyy lähteä siltä pohjalta, koska on kysymys henkisestä elämästä, että emme ole tässä maailmassa ensimmäistä kertaa, emmekä viimeistäkään. Meillä on kaikenlaisia tehtäviä ja velvollisuuksia, mutta keskeisenä asiana tulee olla se, että kasvaisimme vähän lähemmäksi sellaista kohtaa, josta osaisimme kokonaan antautua ihmisyyden palvelukseen. Emme ole kypsiä yht-

äkkiä, mutta voimme valmistautua. Kerran tulee jokaiselle sellainen hetki, ellei tässä elämässä niin jossain toisessa jälleensyntymässä, että voi kokonaan uhrautua ihmisyyden palvelukseen. Kun nyt yrittää, niin karman järkähtämättömän lain mukaan jokaisesta yrityksestä seuraa joku tulos. Talentit kasvavat työtä tekemällä. Joskus meillä on sellaisia talenteja asettaa henkiseen työhön, joita meillä kukaties ei nyt vielä ole niin täydellisenä olemassa.

47

Kysymys: Kristus-ihmisten, Jumalan Poikain neuvo oppilaille on aina ollut: rakastakaa toinen toisianne sillä rakkaudella kuin minä olen teitä rakastanut. Mitä tämä merkitsee?

Vastaus: Kun Kristus sanoi, että rakastakaa toisianne sillä rakkaudella kuin minä olen teitä rakastanut, niin minkälaista on Kristuksen rakkaus? Joku saattaa esim. kuvitella olevansa Kristuksen morsian. Tällöin on sekoitettu hieman sukupuoli-elämää uskontoon. Kristusrakkaudessa ei ole mitään pyydettyä. Ei Jeesus Kristus pyytänyt oppilailtaan vastarakkautta. Hän rakasti vain siitä huolimatta, että oppilaat olivat sellaisia kuin olivat. Jeesus tiesi, että Juudaskin hänet pettää, mutta hän rakasti vain petturiakin sellaisena kuin hän oli. Juudas heräsi lopulta ja huomasi oman virheensä. Rakkaus on sitä, että rakastamme toisiamme juuri sellaisina kuin olemme. Emme odota, että se toinen ihminen

olisi toisenlainen kuin hän on, sillä mitenkäs hän voisi toisenlainen olla. Jokaisella ihmisellä on omat ominaisuutensa. Ne ovat eetteriruumiin taipumuksia ja kykyjä. Jos jollakin on pahoja vikoja, niin eivät ne lähde pois sillä jos tiedämme, että niitä on. Täytyy tehdä työtä, ennenkuin vika lähtee pois. Emme parjauksilla tai moittimisilla saa toinen toisiamme sen kummallisimmiksi kuin me olemme. Täytyy antaa toinen toisemme olla sellaisina kuin he ovat ja yrittää yhteisvoimin tehdä työtä. Elämä on sellaista koulua, jossa vähitellen hioudumme ihmisiksi. Vähitellen meistä hioutuu pois jotakin särmikkyyttä, ja pääsee esille se rakkaus, jota Mestari tarkoittaa sanoessaan: rakastakaa toisianne sillä rakkaudella kun Kristus rakastaa. Siinä rakkaudessa ei ole pyyteitä eikä vaatimuksia toinen toisiamme kohtaan. Veljeys ei toteudu vaatimuksilla, se toteutuu siten, että itse yrittää olla veli ja antaa toisten olla sellaisia kuin ovat. — Kuka meistä on täydellinen? Jokaisessa on omat vikansa. Jos olisimme jo täydellisiä, niin silloinhan meidän ei tarvitsisi elämän koulua käydäkään.

48

Kysymys: Kun tapahtuu suuria luonnonmullistuksia niinkuin Agadarin maanjäristys ja Mestari sanoo: hiuskarvaakaan ei putoa päästäsi taivaallisen Isän sallimatta, niin miten tämä on ymmärrettävä?

Vastaus: Mestari sanoo, että taivaallisen Isän

sallimatta ei varpunenkaan putoa maahan, sillä taivaallinen Isä sallii kaiken tapahtua. Ei hän sekaannu meidän jokapäiväiseen elämäämme. Mutta jos me rikomme elämänlakeja vastaan niin siitä tulee karmalliset seuraukset, ne vyöryvät meidän ylitsemme. Niinpä on nähtävästi tämän maanjäristyksenkin kanssa. Elämä on järjestänyt sillä tavalla, että jotkut ihmiset ovat joutuneet tuollaiseen tilanteeseen. Siitä sitten taas jotakin oppisivat. Pekka Ervastilta on hyvä kuvaus Titanicin haaksirikosta. Hän kertoo, että kerran keskiaikana tuotiin ”kerettiläinen” polttoroviolle. Tilannetta seurasi joukko ihmisiä. Oli viranomaisia, joilla olisi ollut valta keskeyttää polttaminen, mutta he kieltäytyivät ja katselivat vain syrjässä. Joukossa oli myös niitä, jotka innoissaan katselivat tapahtumaa ja toisia, jotka tulivat uteliaisuudesta katselemaan, eivätkä osanneet eivätkä voineet tehdä mitään. Sitten historian lehti kääntyi. Samat ihmiset jouduivat Titanicin haaksirikkoon. Näytelmä toistui. Ne, jotka olivat ympärillä katselemassa uteliaisuudesta, olivat haaksirikossa mukana, mutta pelastuivat. Näytelmän toimeenpanijat saivat karmallisen kohtalonsa, he hukkuivat hädässä ja tuskassa, koska olivat itse aiheuttaneet tuskaa toiselle. Viranomaiset, joilla olisi ollut valta keskeyttää hirmuteko, mutta jotka pelosta perääntyivät, he saivat nyt Titanicin haaksirikossa kuolla sankareina sillä tavalla, että he saivat yrittää pelastaa toisia ja sitten itse kuolla. Tällä tavalla elämä mittaa jokaiselle tekojensa mukaan, jotta me vähitellen oppisimme.

Kysymys: Lääketieteellisissä piireissä huomauteetaan, että on vielä verrattain vähän ihmisiä, jotka ovat ilmoittautuneet ns. veripalveluun. Vedotaan mm. siihen, että verta luovuttamalla osoittaa luovuttaja ihmisrakkautta. Kuinka kristosofeina suhtautuisimme tähän?

Vastaus: Kaikki asiat voidaan asettaa päälaelleenkin. Voisimme ajatella sellaista tapausta, että kaksi ihmistä on ystävällisissä suhteissa keskenään. Toinen heistä on kuoleman kielissä ja tarvitsisi toiselta ihmiseltä verta. Tällaisessa tapauksessa veren luovuttaminen olisi inhimillinen teko. Mutta veripalvelun takana on järjestö, joka on perustettu odottamaan, koska tulisi sota. Siinä on saatanan sormet pelissä. Verenluovutus nykyisin on periaatteellisesti väärällä pohjalla: takana on laupeudenharjoittajan kaapuun puettu uhripappi. Periaate pilaa käytännönkin.

Kysymys: Armeijoista ei puhuta hyökkäys- vaan puolustusmerkityksessä. Eikö ihmisenkin kohdalla puolusteleminen ole se mikä on vaikeimmin voitettavissa? Ja eikö puolustusasenne estä jumalallisen rakkauden ja hyvän tahdon toimintaa ihmisessä?

Vastaus: Kun puhutaan puolustussodasta ja puolustuslaitoksesta, niin sehän on oikeastaan pahan puolustamista. Se on sitä, että kansa sisimmässään tietää, että on armeija, jonka todellinen nimi on sotalaitos, joka on perustettu sitä varten että se voisi hyökätä ja nujertaa toisen kansan. Mutta pahaa peitetään ja puolustellaan sanomalla: tämä on puolustuslaitos. Jos tilanteen käännämme ihmiseen itseensä, niin meissä voi olla semmoisia ns. paheita, joista itse tiedämme, että niistä pitäisi luopua. Mutta kun tulee hetki, jolloin niistä pitäisi luopua, niin silloin lähdemme puolustelemaan paheitamme. Sillä tavalla emme niistä pääse. Ei kansa pääse armeijoistaan, eikä ihminen pääse paheistaan niitä puolustamalla. Pitää rehellisesti katsoa virheitään ja tunnustaa: tällainen minä olen, mutta minä tahdon tulla oikeaksi ihmiseksi. Näin hän päästää itsensä kahleista eikä hemmottele omia paheitaan. Kun puolustaa paheitaan, niin rakastaa paheitaan.

51

Kysymys: Kuuta on verrattu persoonallisuuteen ja aurinkoa Logokseen, Kristukseen. Kuu asettuu täydenkuun aikana noin 13 kertaa vuodessa aurinгон valaistavaksi. Mitä tämä opettaa meille ihmisille?

Vastaus: Niin ylhäällä kuin alhaalla. Taivaan-kappaleet personoituvat ihmisessä. Samoin kun on kaksi valoa, aurinko ja kuu, meidän maapalloltam-

me katsottuna, samoin meissä ihmisissäkin on aurinko ja kuu sillä tavalla, että korkeampi jumallallinen puolemme edustaa aurinkoa ja persoonallisuutemme edustaa kuuta. Päivätajuinen minämme ja sielumme sisältöineen edustaa kuuta. — Kun kuu 13 kertaa vuodessa asettuu auringon valaistavaksi (maahan nähden), se on viittaus meille ihmisille, että meidänkin pitäisi asettua auringon valaistukseen 13 kertaa vuodessa. 13 on mystillisen kuoleman ja henkisen uudestisyntymisen luku. On sanottu, että joka ei 13. synny uudestaan niin se on kuolemaksi. Tämä järjestys pitää paikkansa ainakin henkisessä elämässä. Jossakin merkityksessä ihminen joutuu henkisellä tiellä sellaiseen asenteeseen, että siinä tulee luku 13 jaksoksi, jolloin olisi uudestisyntyttävä johonkin uuteen jaksoon. Teosofisessa liikkeessäkin on tapahtunut sillä tavalla, että 13 vuoden kuluttua pitäisi syventyä jollakin uudella tavalla, päästä uuteen näkemykseen. Jos liike jähmettyy paikoilleen, eikä osaa siirtyä uuteen näkemykseen ja sitä sulattaa, niin se helposti jäykistyy kuolemaksi. Mutta jos näköala syventyy ja avartuu, ja liike tulee aivankuin auringon valaistukseen, niin edessä on uudestisyntymä ja työ jatkuu. Se jatkuu hieman uusissa merkeissä, syvennettynä, virkistyneenä. 13 on sellainen salaperäinen luku. Sitä on kuvattu monella tavalla. Mm. taarot, joka on varsinaisen pelikorttijärjestelmän alku, kuvaa kolmatta toista korttia kuolemaksi. Siinä on luurankoinen viikatemies ja tähtää sormellaan maahan, tarkoittaen sitä, että joka ei 13. uudestisynty, uudelleen

kasva, se on tuomittu kuolemaan. Hebrealaiset kirjaimetkin ovat niin järjestetty, että niillä jokaisella kirjaimella on oma merkkinsä. 13. taarot-kortin kirjain on mem toisin sanoen M, joka kuvaa aaltoja, Vesimiehen merkki. Siinä on paljon ajattelemisen aihetta.

52

Kysymys: Voisinko saada lisävalaistusta siihen, kun Pekka Ervast sanoo, että ihminen on sieluna pallo ja siis symboli äärettömästä jumaluudesta ja myös henkiolentona ilmennyt Jumala?

Vastaus: Kaikella ilmenneellä on joku muoto. Maailmankaikkeudessa kaikki kappaleet ovat pallon muodossa. Taivaankappaleet ovat pyöreitä. Kun avaruudessa on ainainen liike niin se tapahtuu kier-teissä. Suurimmatkin tähtiyhdistelmät kiertävät ympyrässä, suuret linnunratajärjestelmätkin. Ilmen-nyksen perustyyppi on pallo. Ihminenkin on pallo sisäisissä periaatteissaan, koska ihminen on pienoismaailma, suuren maailman pienoiskuva. Pallo on muodostunut sillä tavalla, että ihmisellä on aura, näkymätön ilmacehä, joka alemmassa puolessaan, astraalisena merkitsee tshitta, mielikuvitus, jossa tunne ja ajatus elävät. Aura merkitsee paljon muuta, sisäisesti se merkitsee sitä, että ihminen on ilmennyt kosmos. Meissä on sisäinen ilmennyt pallo, jota on nimetty auriseksi munaksi eli syyruumiiksi, kuulematon, pohjimmaltaan aineellinen keskus, joka

on meidän ilmennyt maailmamme, ja josta meidän pitäisi kasvattaa, kuten Pekka Ervast opettaa, kuolematon ruumis. Sillä tavalla voitamme kuoleman, joten voimme olla aina siinä samassa työssä, jota tekevät Jumalatkin maailmankaikkeudessa.

53

Kysymys: Kun aatteellista työtä voidaan tehdä joko vanhan liiton tai uuden liiton hengessä, niin kysyisin, mikä oleellinen ero siinä on?

Vastaus: Kysyjä tarkoittanee, mikä oleellinen ero on vanhan liiton ja uuden liiton hengellä. Vanhassa liitossa vallitsee laki ja uudessa evankeliumi. Laki on karman laki. Vanhassa liitossa on keskeisenä elämänlakina oikeus. Oikeus on sitä, että annamme kaikille oikeuden elää. Kun oikeus kasvaa kukkaansa, niin se muuttuu sääliksi. Buddha osasi sääliä, häntä on nimitettykin säälin Herraksi. Hän antoi kaiken kunnian ja arvon oikeudelle, sille, mikä näissä yhteiskunnissa on se perusvoima, joka pitää yhteiskunnat yllä. Pekka Ervast huomauttaakin, että niin kauan kuin yhteiskunnassa on oikeus voimassa, niin kauan on kaikki hyvin, niin kauan me elämme mammonan valtakunnassa. Mutta jos oikeutta poljetaan niin siirrymme mammonan valtakunnasta Saatanan valtakuntaan. Oikeutta poljetaan näissä yhteiskunnissa, emmekä aina osaa elää edes mammonan valtakunnassa. — Uuden liiton pohjaviritys on evankeliumi, hyvä sanoma, anteeksianto,

rakkaus. Siinä hengessä ei vaadita oikeutta vaan annetaan anteeksi. Jos tehdään vääryyttä, emmekä vaadi, että elämä maksaisi väärintekijälle karmanlain mukaan, vaan annamme anteeksi, niin silloin syyn ja seurauksen lain voima tyrehtyy anteeksi-antoon ja lakkaa toimimasta. Muutoin se toimii kuin kellon heiluri, kun sitä heitetään liikkeelle, niin se palaa takaisin. Ei karma pääse tyhjentyään. Mutta anteeksianto seisauttaa sen toiminnan ja sillä tavalla tulee rauha. Rauha seuraa anteeksi-antoa eli uuden liiton henkeä. Vanhan liiton henki, oikeus, jos se ei ole kasvanut sääliksi, vetoaa oikeuteen: silmä silmästä hammas hampaasta.

54

Kysymys: On sanottu, että kuudennessa juuri-rodussa ei olla enää jaettu sukupuolisesti miehiin ja naisiin vaan kaikki olemme samanlaisia ja synnymme jollain uudella luonnon määräämällä tavalla. Kysyisin, mikä on se sielullinen tila, joka meidän sitä ennen olisi saavutettava?

Vastaus: Neuvo on annettu teosofisen liikkeen ensimmäisessä ohjelmapykälässä, muodostakaa yleisen veljeyden ydin katsomatta mihinkään ihmisiä rajoittaviin tekijöihin. Veljeys eli veljesrakkaus on kokonaan toista kuin sukupuoli-rakkaus. Kun opettelemme rakastamaan ihmisiä sisarina ja veljinä eikä sukupuolisesti, niin meistä

itsestämme kasvaa sukupuolettomia olentoja. Kun aika tulee, jolloin luonto järjestää sukupuolielämän pois tästä fyysillisestä maailmasta, niin silloin osaamme elää sukupuolettomina uusissa ruumiissa. Ei ole helppo elää sukupuolilentona sukupuolettomassa ruumiissa. Pekka huomauttaakin, että meillä on jo kiire, sillä kuudes juurirotu on pantu alkuun. — Viidennen juurirodun erikoinen talentti on äly. Tämän rodun veressä on älykkyyttä, siinä on kehitetty sellaisia ominaisuuksia, että voimme olla tavattoman älykkäitä ja kekseliäitä. Mutta kun sieluina emme ole rodun kehityksen tasolla, niin olemme pilanneet kaiken. Älykkyyttä käytetään väärään suuntaan. On rakennettu atomipommeja ja kaikenkaltaisia myrkkyaineita toisten ihmisten tuhoksi. Näin on viidennen juurirodun talentti käännetty pääläelleen. Kun tuleva kuudes juurirotu ottaa uuden askeleen sukupuolielämän suhteen, niin meidän täytyy sitä ennen kasvaa sukupuolettomaksi. Sitten osaamme asua niissä uusissa ruumiissa, joita parhaillaan kehitetään. — H. P. Blavatsky huomautti, että tulevan juurirodun kehto on Pohjois-Amerikassa. Siellä valmistetaan parastaikaa viidennen juurirodun kuudetta alarotua. — Tässä on kaksi seikkaa, sillä ruumiillinen kehityshistoria on jotakin toista kuin sielullinen kehityshistoria. Rotu on fyysillistä. Fyysillisessä ruumiissa kehitetään ja kasvatetaan määrättyjä ominaisuuksia ja siitä syntyy rotu. Mutta sieluina ja henkiolentoina olemme aivan muuta ja saatamme syntyä mihin rotuun tahansa, elää missä tahansa ja käydä koulua. Ihmis-

kuntaa viedään eteenpäin sillä tavalla, että kehitetään fyysillisesti rotu, jolla on joku erikoinen fyysillinen talentti, jotta se sillä talentilla voisi parhaimmalla tavalla ilmentää Jumalaa maailmassa, kuten tämä viides juurirotu voisi ilmentää Jumalaa järkenä. Toistaiseksi se ilmentää sitä vasta älynä. On ero älyn ja järjen välillä. Älykästä on se, että keksitään esim. atomipommi, jolla voidaan tuhota miljoonakaupungit. On tavattoman älykästä kun osaa tuollaista keksiä, mutta se on kaukana järkevyydestä.

55

Kysymys: Mitä varten meidän täytyy jälleensyntyä?

Vastaus: Sitä varten, että meistä tulisi oikeita ihmisiä. Kerrotaan olleen sellainen mahdollisuus ihmiskunnalla, että ei olisi ollut jälleensyntymistä tässä merkityksessä kuin nyt on, vaan että ihmis-kunta olisi jäänyt eetterisempään tilaan eikä olisi tullut tälle kemiallis-fyysilliselle tasolle saakka. Tämä taso kuului eläinkunnalle, tämä kemiallis-fyysillinen maailma. Mutta kun elämässä tapahtuu kaikenlaisia seikkailuja niin ihmiskunnankin kävi niin, että kun ihminen kolmannessa juurirodussa sai järjen valon, niin sillä hetkellä olisi tarvittu paljon sellaisia sieluja, jotka olisivat osanneet käyttää hyväkseen sen rodun talenttia. Tapahtui ns. enkeleitten lankeemus sillä tavalla, että joku määrä sieluista,

joiden piti syntyä maailmaan, kieltäytyivät. Tällöin jäi suuri joukko ihmisiä ilman järkeä, he olivat idiootteja, elivät ja olivat, mutta heillä ei ollut järkeä. Nämä järjettömät ihmiset lankesivat eläinkunnan kanssa sukupuolisesti. Sillä tavalla tämä ruumiillinen kehitys meni alaspäin, liian paljon aineeseen. Näin tuli kuolema ihmiskuntaan, kuolema ja jälleensyntyminen. Kehityskaari on sellainen, että siinä on 1. 2. ja 3. juurirotu laskevalla kaarella, 4. juurirotu oli alimpana ja sitten 5. juurirotu on seuraava nousevalla kaarella. 3. ja 5. juurirotu ovat vastakkain. Kun kolmannessa juurirodussa tapahtui lankeeminen sukupuolisesti, niin tämän viidennen juurirodun lopussa täytyy tapahtua nouseminen siitä pois. Sillä tavalla tulee kuolema voitettua. Tämä pulma liittyy sukupuolipulmaan niinkuin jälleensyntyminenkin.

56

Kysymys: Minkätähden nyt erikoisesti tarvitaan uskonpuhdistusta ja Ihmisyydenuskontoa, — Maailmanuskontoa?

Vastaus: Jos kysymme, mikä on kaiken sivistyksen perusta, niin se on uskonto. Sentähden nyt puhumme esim. kristillisestä sivistyksestä, jonka perustana tulisi siis olla kristinusko. Mutta kristinuskossa on sekoitettu vanha ja uusi testamentti. Vanha testamentti Mooseksen kymmenine käskyi-

neen kuuluu kuitenkin juutalaisuuteen, sillä kristinusko alkoi Jeesus Kristuksesta eikä Mooseksesta.

Kun kristityt kansat ovat jatkuvasti tukkanuottasilla keskenään ja rukoilevat samalta Jumalalta siunausta armeijoilleen ja aseilleen, niin voimme kysyä, onko tässä tapahtunut joku romahdus? Se kristinusko, joka Palestiinassa esiintyi, oli siinä, että siellä esiintyi uusi opettaja, joka kulki ympäriinsä, opetti ja sai oppilaita. Se oli siis moraalia, uutta käytäntöä. Myöhempi käsitys, että kristinusko on siinä, että suuri opettaja tapettiin, on syntynyt ihmisten ajatuksissa. Kun syntynyt kirkko alkoi tukea valtion sotaponnisteluja, niin siihen sammui alkukristillinen usko. Se alkoi siitä, kun Konstantinus suuri v. 412 Milvian sillan luona Rooman ulkopuolella asetteli ristin merkkejä sotilaiden vaakunoihin. Kristinusko on todella puhdistuksen tarpeessa ja se on puhdistettava sellaiseksi, millaisena se esiintyi Jeesus Kristuksen suussa.

Kristinuskossa on tapahtunut ns. uskonpuhdistuksia aina silloin, kun siinä on esiintynyt erikoisen suuria ja karkeita väärinkäytöksiä ja käsityksiä, mutta nämä uskonpuhdistukset ovat kuitenkin olleet vain pintaraaputtelua, joissa vielä kaiken lisäksi on heitetty lapsi pesuveden mukana pois. Niin kävi Lutherinkin uskonpuhdistuksen. Kun eri kirkkokunnat ovat selittäneet, että Kristuksen käskyt ovat käytäntöön soveltumattomia, niin aina vähin erin on pudonnut pois se vähä hyväkin, mikä esim. katolisuudessa oli, sen harras uskonnollinen mystiikka on esim. siten hävinnyt.

Kysymys: Kristosofia kertoo, että olemme tulleet Jeesuksen mainitsemaan tuomiokauteen, miten tämä nyt velvoittaa meitä ihmisinä?

Vastaus: Evankeliumeissa Jeesus Kristus puhuu, että tulee niin vaikea aika, jollaista ei koskaan ennen ole ollut, niin vaikea aika, ettei kukaan pelastuisi, ellei valittujen tähden aikaa lyhennettäisi. Tunnusmerkeistä sanotaan: katsokaa viikunapuuta, kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Ja myös, että kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Tällä tavalla evankeliumi puhuu, että tämä on lopun aikaa. Mestari ei puhu maailmanlopusta vaan lopusta. Hän sanoo, että tämä kaikki on synnytystuskien alkua, eli että ihmiskunta tulee sellaiseen vaiheeseen, joka merkitsee vanhan loppua ja uuden aikakauden alkamista. Ihmiskuntana elämme parhaillaan siinä hetkessä. Niinpä nyt ne ns.-viisaimmat ihmiset, jotka ovat olleet edesauttamassa kulttuurimme nykyisiä saavutuksia, sanovat: uusi sota merkitsee ihmiskunnan loppua.

Kysymys: Pekka Ervast puhuu siitä, että kaikilla kansoilla on oma henkinen Johtajansa, enkelinsä, kansallishaltia. Mitä Suomen kansallishaltiaista, Väinämöisestä, saatamme tietää ja ymmärtää?

Vastaus: Pekka Ervast käyttää nimitystä kansallishaltia. Vanhat juutalaiset, esim. Daniel, puhuivat enkeliruhtinaista. Jokainen kansa on yksilö. Jokaisella kansalla on oma ajatusmaailmansa, joka on sen kansallishaltian elävöittäjä. Erilaisuus eri kansojen kesken ei ole siis yksinomaan ruumiillista laatua, vaan se on siinä, että jokaisella on oma enkeliolentonsa, kansallishaltia siellä takana. Pekka Ervast on puhunut siitä, että Suomen kansan kansallishaltian tehtävänä on herättää Kristus-henkeä Suomen kansassa hereille. Esim. autuudenjulistuksissa on se sama henki, mikä on Suomen kansan sisimmässä. Niinpä esim. suomalaisissa kansanlauluissa tulee esille sellainen kaihomielisyys, joka loppujen lopuksi on kaihoa ja kaipausta johonkin suurempaan Valoon.

59

Kysymys: Uudessa Testamentissa Jeesus Kristus kuvailee Ihmisen Pojan tulemistä kunniassaan. Samoin Kalevalassa Väinämöinen lupaa palata takaisin kansansa luo. Mitä tästä voitaisiin sanoa?

Vastaus: Edelliseen vastaukseen jatkaen, se kaiho on pukeutunut kansassa siihen muotoon, että Väinämöinen tulee kerran takaisin. Ja tämä kaipausta Väinämöisen takaisin tulosta on nyt toteutunut. Se ihme — Sampo — jota Väinämöinen yritti lietsoa, se on nyt uusi uskonto, joka on täysin sopusoinnussa sen Väinämöisen hengen kanssa, joka on esitetty myös Autuudenjulistuksissa.

Suomen kansan historia on vanha. Suomen kansa on vanhimpia kansoja, ja suomalaiset ovat aina uskoneet tietäjiinsä ja että maailma on kaikenlaisten näkymättömien valtojen kansoittama. Kansallishaltian, Väinämöisen usko on, että kerran vielä koittaa päivä tämän kansan yli ja silloin se on nouseva myös koko ihmiskunnan yli.

60

Kysymys: Maa-planeettaa sanotaan kunnian kouluksi. Liittyykö kunniakysymys muiden planeettojen kouluihin, esim. Saturnuksen? Miksi ihminen kaipaa sielulliseksi ravinnokseen kiitosta?

Vastaus: Tällä maapallolla sotilaskunnia on se kaikkein suurin kunnia, jota vielä tänäkin päivänä yritetään lietsoa. Sitten vasta, kun tulee tapetuksi, tulee suurin kunnia. Mutta eihän vainajien uskota olevan mukana siinä toimituksessa, joita haudoilla järjestetään, joten totuus on, että nuo järjestelijät etsivät omaa kunniaansa, että niiden kunnia kohoisi, jotka ilvehtivät haudoilla.

Totuus on, että tämän maapallon ihmiskunnan tehtävä on, osata antaa kunnia Jumalalle. Kirkastuskokemus merkitsi sitä, että oppilaat näkivät oman opettajansa kunniassaan.

Sotilaskunnia tulee murhan hengeltä, siltä, josta Jeesus sanoi, että teillä on isänä perkele. Todellinen kunnia tulee Jumalalta.

61

Kysymys: Mitä tarkoittaa sananlasku: Ei sitä sanaa sanota, jonka kannoilla ei ajeta?

Vastaus: Kun meillä on Kristuksen asia, niin me emme tahdo tehdä sitä oman ihmeellisyytemme astinlaudaksi, niin kuin kristikunta on tehnyt Kristuksen oman mahtavuutensa astinlaudaksi.

62

Kysymys: Mikä on se Jumala, joka vaatii: kodin uskonnon ja isänmaan puolesta?

Vastaus: Se on tämän maailman Jumala. Ei se Jumala, jota Jeesus Kristus esitti taivaalliseksi Isäkseen, sitä vaadi.

63

Kysymys: Meissä on niin tiukassa tuo sotakysymys. Etsimme vaikka mistä tukea armeijan välttämättömyydelle. Mikä olisi valaisevin tapa selvittää ihmisille tätä kysymystä?

Vastaus: Sota on kasvanut vereemme niin tiukasti, että on kaikkein rakkain asia, että saadaan tappaa toinen ihminen. Mieluummin luovumme Jumalasta, mutta sodasta emme mistään hinnasta.

Ihmisyysden uskonto on se hapatuksen siemen, joka kerran hapattaa koko taikinan, joka nyt tekee pelastuksen työtä tässä sotakysymyksen selvittelyssä.

64

Kysymys: Kuinka kristosofisen elämänymmärryksen valossa on käsitettävä Pekka Ervastin esittämä ajatus: "Aika tulee hieman vakavammaksi, on kuin kaikki pirut päästettäisiin irti"?

Vastaus: Ei tarvitse kuin lukea päivän sanomalehti, niin voimme todeta, kuinka aika todella on tullut vakavaksi. Kansat kutsutaan tuomiolle, jossa on vain kaksi vaihtoehtoa: jos tahdotte elää, on sodasta luovuttava, jos tahdotte kuolla, niin jatkaa vain edelleen asevarustelujanne. Miten sitten joku henkinen joukko voi auttaa, kun sanotaan, että valittujen tähden tuskien aikaa lyhennetään? Kristosofisessa sanomassa on nyt puhuttu siitä, että uutta voimaa on tullut kosmoksesta, ja että tuo voima purkautuu maailmaan valittujen kautta. Jos me yksityisinä ihmisinä siten valistumme, että osaamme hyljätä Saatanan ja valita Kristuksen, tulemme tuon voiman yhteyteen. Muutamat ihmiset, pieni joukko voi saada sen aikaan, että tämä ihmiskunta ei tuhoudu.

65

Kysymys: Mitä tarkoittaa Matteuksen evankeliumissa oleva vertaus: "Jos kätesi tai jalkasi viettelee

sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; parempi on sinulle että käsipuolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen. Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi, parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen”?

Vastaus: Kun rinnastamme tätä Uudessa Testamentissa olevaa lausetta siihen moraaliin, jota Jeesus itse opettaa, ei voi tulla muuhun johtopäätökseen kuin että se on jonkun hurskaan munkin lisäys. P. E. huomauttaa näistä samoista asioista. Joku, joka on kopioinut noita kirjoituksia, on tehnyt jonkin reunahuomautuksen, koska on ymmärtänyt asian niin. Toinen taas on luullut huomautuksen kuuluvan asiaan. Tulkitsijan oma käsitys, omat ennakkoluulot tulevat mukaan ja sotkevat koko asian. Lauseet eivät kuulu siihen rakkauden evankeliumiin, jota Jeesus esitti. Koko lause on niin epäsideellinen, että sillä voi olla korkeintaan vertauskuvallinen arvo.

”Pohjolan Valossa” 1959: 288.

66

Kysymys: Kuolemattoman käyttövälineen muodostaminen ja kestävä itsetajunta —?

Vastaus: P. E. opettaa, että ihmisen päämäärä ja tehtävä on tulla t e k i j ä k s i maailmankaikkeudes-

sa, luojaksi, joka saa jotain aikaan. Koko elämä eri muotoineen ja vaiheineen tähtää tähän. Se minä, jonka sisimmässämme tunnemme itseksemme, on muodollinen. Se on heijastuma ihmismuodon alkutyypistä, kosmillisesta Kristuksesta. Mutta tuo minä ei vielä ole tekijä, se saa jotain aikaan vasta muodollisen ruumiin avulla ja sellaisen saamme lahjaksi vanhemmiltamme. Ruumiimme ja sielumme ovat kuitenkin kuolevaisia ja siksi emme kykene olemaan tekijöitä jatkuvasti. Elämä tahtoo — se kuuluu ainakin maapallon ihmiskunnan ohjelmaan — että saisimme kuolemattoman ruumiin. P. E. nimittää sitä kirkastusrumiiksi ja sanoo sellaisen olevan ensimmäisenä Jeesus Kristuksella. Mutta sen rakentaminen on jokaisen ihmisen edessä ja siemenen sellaiseen ruumiiseen saamme Jeesus Kristukselta. Ruumis kasvaa ravinnosta ja siksi P. E. asettaa kuolemattoman ruumiin rakentamisen ehtoollismysterion yhteyteen. On opittava syömään henkistä leipää ja juomaan henkistä viiniä. Kirkot ovat tehneet tästä mysteriosta taikauskoisen muotomenon, mutta Paavali, joka käytti ns. täydellisten kanssa ehtoollista sen oikeassa merkityksessä sanoo: ”Vihollisista viimeisenä voitetaan kuolema”. Näillä puheillaan Paavali paljastaa omia salaisuuksiaan: hän koki Pojan tiellä viimeistä vihkimystä ja siksi hän tiesi ehtoollisen okkultisen merkityksen ja osasi opettaa oppilaitaan. Henkinen leipä ja viini, joilla meidän tulee rakentaa kuolematonta ruumista, on Vuorisaarnan moraali. Sitä mietiskelemällä ja itsesämme sulatteleamalla ja sen avaamien ihanteitten

mukaisesti elämällä ja toimimalla kuolemattoman ruumiin siemen kasvaa ja vahvistuu. Mutta on aloitettava oikeasta päästä: jos tahdot kuolemattomuutta, älä tuota kuolemaa toisille, älä sodi. Ensin tappamattomuus, sitten Vuorisaarnan tie, joka asteettain syvenee, ja teossa elämän käytännössä muuttuu ravitsevaksi henkiseksi ruuaksi, ehtoolliseksi... ”Työmies on ruokansa ansainnut”.

”Pohjolan Valossa” 1959: 243.

67

Kysymys: ”Hiljaisuuden äänessä” sanotaan: Ole ilomielinen ja kohtaloosi tyytyväinen. Sellainen on karmasi, syntymiesi sarjan karma, niiden kohtalo, jotka surussaan ja tuskassaan ovat syntyneet sinun rinnallesi, jotka iloitsevat ja itkevät elämästä elämään sinun entisten tekojesi kahlehtimana”. Mitenkä ihminen voi kahlehtia toisen kohtalon omaansa elämästä elämään? Olemmeko aina vastuussa ei vain omasta vaan toistenkin puolesta?

Vastaus: Viha kahlehtii, mutta rakkaus vapauttaa. On sanottu, että elämä järjestää usein entiset vihamiehet yhdessä oppimaan ja toisiaan sietämään; riitaiset aviopuolisotkin sovittavat entistä karmaansa. Hyväkin teko luonnollisesti sitoo, mutta jos teon takana on rakkaus ja hyvä tahto, niin tuollainen side koituu vapauttavaksi, sillä näin sidottu pyrkii aikanaan vapaasta tahdostaan korvaamaan saamansa

hyvän. Todellinen vapaus on henkisessä elämässä ja siihen liittyvässä yhteistyössä, sillä vaikka siinä teemme työtä yhdessä ja näin vaikutamme jatkuvasti toinen toisiimme, niin siinä työssä ei ole sitovia vaatimuksia. Työ tehdään veljeydessä, Mestaria palvellen ja siitä seuraa vapaus. Olemme vastuussa toinen toisistamme, koko ihmiskunnasta, mutta se on vastuuta hyvässä tahdossa: vastuu velvoittaa työskentelemään ihmiskunnan nostamiseksi pimeydestä valoon.

”Pohjolan Valossa” 1959: 192.

68

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että seuratesamme jotakin historiallista Mestaria esim. Buddhaa, tulemme aikanaan Kristuksen luo. Miten tämä tulisi ymmärtää?

Vastaus: P. E:n opetuksista selviää, että vanhan liiton uskonnot muodostavat puhdistuksen tien Pojan tiellä. Ken siis seuraa vaikkapa Buddhan kahdeksankertaista tietä, hän kokee sisäistä puhdistusta ja joutuu aikanaan Kristuksen luo. Hän mainitsee mm., että ellemme ole polvillamme vanhojen uskontojen edessä, emme opi tuntemaan Jeesus Kristustakaan, sillä entiset uskonnot rakensivat pohjaa Jeesuksen työlle. Paavalin tapaus on kuvaava. Hän seurasi Moosesta tosissaan. Hän ei ottanut Mooseksen opetuksia leikin kannalta, vaan teki niistä täyttä totta.

Paavali kertoo itse, miten ankara hän oli itselleen — hän lukeutui fariseusten lahkokuntaan — ja toteutti aivan pikkumaisuutta myöden omaksumansa uskonnon neuvoja. Tällainen elämä johti hänet aikaan Kristuksen luo, hän koki Jumalaa Damaskon tiellä, Sauluksesta tuli Paulus, Paavali, pontevin Jeesuksen sanoman julistaja. — Edelleen saatamme ymmärtää, että ellemme tunne Jeesus Kristusta ja seuraa hänen opetuksiaan, emme myöskään tunne Pekka Ervastia, emmekä pääse sisälle hänen kaikki elämän pulmat ratkaisevaan sanomaansa. Mutta toisaalta on huomattava, että Pekka Ervast esittää kirjoissaan suurimmat vanhan liiton uskonnot ja myöskin Jeesus Kristuksen opetukset sellaisessa puhtaudessa, jollaisina noiden uskontojen perustajat alun perin esittivät opetuksensa, joten me nyt löydämme sekä Pyhän Hengen että Pojan uskonnon Pekka Ervastin kirjoista, sillä Maailmanuskonto sisällyttää itseensä kaikki uskonnot. Ei meidän tarvitse uskoa ihmiskäsissä vääristyneitä ”pakana”-uskontojen tulkintoja, eikä lähteä etsimään niiden alkuperäisiä opetuksia maailman ääristä, sillä löydämme ne — yksinpä Suomen muinaisuskonnonkin — P. E:n kirjoista.

”Pohjolan Valossa” 1959: 153.

Kysymys: Mitä sanottavaa olisi myöhään syksyyn kestäneistä kauniista ja suotuisista ilmoista?

Vastaus: Pekka Ervast piti mahdollisena, että Suomen ilmasto muuttuisi leudommaksi, aurinkoisemmaksi. Kesä voisi alkaa aikaisemmin ja jatkua syksyllä myöhempään. Tämän toiveen toteutuminen riippuu Suomen kansasta. — P. E. kertoi, että matkalla Amerikasta Suomeen vallitsi kaunis ja lämmin sää ja Atlanti oli tyven, mutta päästyään Suomeen, sää muuttui kylmäksi. ”Eivät ilman haltijat osanneetkaan pitää kaunista säätä”, sanoi P. E. Syy oli tämän kansan kylmyydessä. Pitäisi saada muodostumaan veljespiiri, tarpeeksi voimakas henkinen joukko, jossa rakkaus lämmittää, silloin ”ilman haltijatkin osaavat”. Henkisen liikkeen ja luonnon keskinäinen suhde on herkkä. — On ehkä osattu vähän lunastaa Suomen karmaa, koska ilmatkin seuraavat mukana.

”Pohjolan Valossa” 1959: 96.

70

Kysymys: Mistä johtuu totuudenetsijän sielullinen ahdistus, johon ei löydy tiettyä syytä, — ja miten sellaiseen ahdistukseen pitäisi suhtautua?

Vastaus: Totuutta etsivälle ihmiselle tuollainen ahdistus on luonnollista, se on sitä, että ihmisyyys pyrkii esille, se on synnytyskipua. Vakava henkinen harrastus nostaa sielustamme parasta pinnalle. Mutta sieluissamme on myöskin esteitä, jotka ovat ihmisyiden tiellä ja sääntö puhdistuksen tiellä näyttää olevan se, että kun meissä oleva paras pyrkii esille,

niin se työntää kuonan edellään. Ihminen on pakotettu kokemaan tuota puhdistusta ja se tuottaa tuskaa, ahdistusta. Hyvä lääke tähän on kristosofinen työ niillä talenteilla, mitä omistaa. Ei pidä asettaa itselleen yli-inhimillisiä vaatimuksia tässä suhteessa, vaan pitää olla vähässä uskollinen. Elämä asettaa vähitellen vaativampia velvollisuuksia. Henkisessä työssä saattaa tulla ahdistuksen tilalle ilo.

”Pohjolan Valossa” 1959: 128.

71

Kysymys: Miten voitetaan arkuus kristosofisessa työssä?

Vastaus: Arkuus on kiusallinen asia, sitä saa kokea moni. Osaksi se on tottumattomuutta ja oikea arkuus on hyväksikin. Tällaista ”arkuutta” opetettiin mm. Pythagoraan koulussa siten, että vastatullut oppilas sai vuoden kuunnella, eikä saanut puhua. Näin hän oppi tuntemaan koulun ohjelmaa. Sama seikka pitää paikkansa missä opinnoissa tahansa, kristosofiassakin. Jos emme malta kuunnella esim. opiskelussa, vaan olisimme aina puhumassa, niin emme pääse tietämään mitä kristosofia on. Ja tällöin puhumme vain omaamme, vaikka olemme saapuneet tutkimaan kristosofiaa. — Oikea arkuus johtuu siitä, että tuntee kristosofisen sanoman niin pyhäksi, ettei tahtoisi sitä madaltaa. J. R. H. mainitsi arkuudesta karmallisena seurauksena: on tullut

oltua liian lörrpäsuinen ja saanut siitä vakavan kokemuksen. On lisäksi arkuutta ja arkuutta: näyttelijä voi pelätä sitä, ettei saa riittävästi aploodeja. Totuuden rakastajan arkuus on toisen luontoista.

"Pohjolan Valossa" 1959: 96.

72

Kysymys: J. R. H. puhui usein siitä, että totuudenetsijän tulee täyttää huolellisesti maalliset velvollisuutensa, mutta varoa ottamasta päälleen uusia. Kun nyt ajattelen maallisista velvollisuuksista erikoisesti yhteiskunnallista palvelustehtäväämme eli sitä ammattia tai työtä, mistä saamme toimeentulomme, niin muistuu mieleeni J. R. H:n opetus: "Ihmisyksilöitten on yhä enemmän opittava valitsemaan niin, että he tyytyvät vaatimattomimpaan asemaan tässä alemman minän katoavaisuuden maailmassa, ja ovat alttiita ottamaan vaativampia tehtäviä korkeamman minänsä Jumalan valtakunnassa". Toivoisin saavani lisävalaistusta, jotta osaisin erottaa, onko kyseessä "vanha" vai "uusi" maallinen velvollisuus, kun työpaikassani aiotaan järjestellä tehtäviäni?

Vastaus: Kysymyksestä ei selviä, aiheuttaako uusi työjärjestely lisäkuormaa, joka on esteenä henkisiä velvollisuuksia täytettäessä, vai tuoko järjestely huojuennusta. Opettajamme ovat opettaneet, että kun täytämme maalliset velvollisuutemme huo-

lellisesti viimeistä myöden ja tämän ohella keskityimme henkisiin velvollisuuksiimme, niin ajan ollen ei meille jääkään muuta kuin henkisiä velvollisuuksia. P. E. kehoittaa lisäksi keskittymään henkisen työskentelyn tiellä olevien esteiden voittamiseen, mutta varoittaa samalla ryhtymästä keinotekoisesti, laiminlyömällä maallisia velvollisuuksiaan, varamaan tilaisuutta henkiseen työskentelyyn.

Näiden yleispätevien ohjeiden parista voimme siirtyä psykologian pariin ja silloin huomaamme, että ko. uudet järjestelyt saattavat olla joko karmen määräämiä, tai ne ovat ansoja. Kysymme: miksi ihmiset yleensä viihtyvät kaikenlaisissa komiteoissa, "hyväntekeväisyys"-puuhissa, "luottamus"-tehtävissä jne., niin vastaus on: siksi, koska tuollainen "ylennys" hivelee persoonallisen minän kaipuuta "olla jotakin". Ylennys tuottaa kunniaa. Ja vaikka noissa monissa puuhissa aika kuluu niin tyystin, ettei henkisille harrastuksille liikene mitään, niin kunnian tähden pitää vain niissä puuhata ja kuluttaa aikaansa. Voihan tällaisia "ylennyksiä" tarjoutua työpaikassakin ja silloin järjestelyn kohteeksi joutunut vain itse voi päättää, onko kyseessä ansa, vaiko karmallinen tehtävä. Jos uusi järjestely hivelee omanarvon tuntoa, niin voi melkoisella varmuudella puhua ansasta. Mutta jos uusi järjestely lisää vain taakkaa, antamatta hyvitykseksi arvonnousun tunnetta, niin silloinhan elämä lisää kuorma siksi, jotta siitä nopeammin voisi vapautua.

"Pohjolan Valossa" 1959: 56.

Kysymys: Kesäkursseilla sanottiin, että P. E. sai Jordan-kastekokemuksensa 5 vuotta H. P. B:n kuoleman jälkeen, siis vuonna 1896. Millä tavoin P. E:n Jordan-kastekokemus oli tekemisissä H. P. B:n kanssa? Eikö hän olisi voinut sitä saada, jos H. P. B. olisi elänyt, sillä H. P. B:hän oli kirjoittanut, että hänellä on elinaikaa joulukuun 31 päivään 1899. Voisiko tätä selittää?

Vastaus: P. E:n Jordan-kastekokemus oli luonnollisesti omaa luokkaansa ja riippumaton H. P. B:n elinvuosista. P. E:n Jordan-kaste oli Aurinko-Logoksen suuri vihkitys, se oli kotoisin "aurinkokuntamme sydänmailta" kuten hän itse kertoo, siinä kokemuksessa elämän pohjattomuus, syvyys ja kuilu tunnusti hänet Pojakse. Se kokemus oli täyttymys ja huippu sille henkiselle vuodatukselle, joka tuli Keskusaurinko Siriuksesta, lähestyen planeettaamme kolmessa vaiheessa: H. P. B. antoi sille vuodatukselle alustavan muodon filosofiassa ja metafysiillisissä opeissaan, P. E:n kastekokemuksessa avautuivat ovet uudelle uskonnolle, jonka sisältö vuodattautui hänen kirjoihinsa ja muihin opetuksiinsa ja vuoden 1926 paikkeilla vuodatus saavutti fyysisen tason voimana, uutena luonnonvoimana. P. E. viittaa uskonpuhdistuksen silloin alkaneeksi.

"Pohjolan Valossa" 1959: 24.

Kysymys: Kesäkurssiesitelmässään V. L. mainitsi H. P. B:n kirjoittavan, että aika on rajoitettu. Hänellä on aikaa joulukuun 31 päivään 1899. Vain muutamia vuosia. Niin sitten kävikin, että H. P. B. eli vain muutamia vuosia, koska hänet otettiin kotiin jo 1891. Siis 8 vuotta tarkoitettua aikaisemmin. Mitä nyt olisi tehtävissä, ettei aina toistuisi tuo Mestarien liian varhainen poismeno? Miten nyt osaisimme, ettei sellaista enää tapahtuisi?

Vastaus: H. P. B. oli valmistava työntekijä, planeettamme Salaisen Koulun, Himaalajan Veljeskunnan vuosisatalähettiläs. Hänen työnsä seurasi sen Veljeskunnan rytmiä, ja tähtäsi, ei sen vähempään kuin siihen, että ihmiskunta ja ennen muuta Eurooppa ja kristikunta pelastuisivat kaaoksesta, siitä kauhujen merestä, joka niitä karmana uhkasi, ja johon nyt olemme joutuneet. H. P. B:kin toivoi ja unelmoi suuria työstään, kuten voi tehdä vain ihmiskunnan rakastaja. Niinpä hän kirjoittaa ”Teosofian avaimessa”: ”Jos nykyinen yritys, nim. tämä Seuramme, onnistuu paremmin kuin sen edeltäjät, niin se on oleva pystyssä järjestettynä, eloisana ja terveenä seurana, kun tulee XX:n vuosisadan yrityksen aika... (siis 1975 paikkeilla tulevan uuden vuosisatalähettilään työ. V. L.) Hän on tapaava ihmisten mielet hänen sanomalleen kypsyttyinä ja valmiin kielen, johon pukea uusia totuuksia, ja on tapaava tuloaan odottamassa järjestyneen seu-

ran, joka on poistava hänen tieltään puhtaasti koneelliset, aineelliset esteet ja vastukset. Ajatelkaa, kuinka paljon se voi aikaansaada, jolle sellaiset edut on suotu”.

Uutta lähettilästä on odotettu — vastoin H. P. B:n opetuksia — jo paljon ennen tuota ilmoitettua tuloaikaa (1975:ttä) ja muutamat odottavat yhä. Mutta ovatko nuo odottajat ottaneet huomioon, ettei uusikaan Veljeskunnan lähettiläs tule poikkeamaan Veljeskunnan moraalista? Jos hän tämän tekisi, ei hän edustaisikaan Valkoista Veljeskuntaa. Luonnollisesti uusikin lähettiläs sanoo, kuten H. P. Blavatsky sanoi: Sota on mustaa hommaa ja sotarukoukset henkistä noituutta. Ei hän varmaan tule opettamaan toisin kuin Buddha ja Jeesus, ja H. P. Blavatsky. — Kysymme: Missä löytyy tällä hetkellä se teosofishenkinen seura, joka hyväksyy H. P. B:n kaltaisen opettajan sanoman? Missä on se seura, jossa tuleva vuosisatalähettiläs tapaa ”ihmisten mielet hänen sanomalleen kypsyttyneinä”? Kun hän edelleenkin nimittää sotaa mustaksi hommaksi ja sotarukouksia henkiseksi noituudeksi, niin löytääkö hän vastakaikua teosofisessa liikkeessä? Eikö se liike, jonka H. P. B. itse aloitti, ole suistunut sodan ihannoimiseen? Jospa se liike eri haarautumineen onkin valmis ristiinnaulitsemaan odottamansa lähettilään, kuten Juudan kansa odottamansa Messiaan?

Toteamme Viisauden Mestareitten ja Pekka Ervastin tavalla, että H. P. B:n aloittama teosofinen liike epäonnistui liikkeneä. Ei H. P. B:n sanoma

epäonnistunut, sehän oli Mestareitten sanomaa, mutta ihmisten muodostamat yritykset, liikkeet, epäonnistuivat. ”Se epäonnistui ensin Amerikassa... ja nyt Indiassa”, sanoivat Mestarit. Ja P. E. toteaa: Teosofinen liike epäonnistui kokonaan. — Kun siis kysytään: ”Miten nyt osaisimme, ettei sellaista enää tapahtuisi”? niin ojennusnuoran löydämme Vuorisaarnan moraalista, joka oli Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan opetusten A ja O. Veljeys on nyt, kuten se on aina ollut, fyysillisen elämän ensimmäinen totuus, mutta siihen on mentävä sisälle oikeasta päästä ja tunnustettava: Sota on suurinta epäveljeyttä. Vain tätä tietä pääsemme sisälle Kristuksen Valkoisen Looshin ohjelmaan ja osaamme valmistaa maaperää kaikille tulevillekin Veljeskunnan työntekijöille.

”Pohjolan Valossa” 1959: 24, 25.

75

Kysymys: Vuoden 1955 kesäkurssikirjassa J. R. H., puhuessaan P. E:n Amerikkaan lähdöstä mainitsi, että Turun ryhmä oli saattamassa ja laiva oli valkoinen. Mikä tarkoitus oli kun laiva oli valkoinen?

Vastaus: Voisimmehan sanoa, ettei sellaisessa tarvinnut olla mitään tarkoitusta, sillä laiva oli valkoinen. Mutta jos tuossa oli takana korkeampi johdatus eikä sattuma, niin Elämä tahtoi tälläkin tavalla näyttää P. E:n saattajille: Tuossa lähtee

kotimaastaan Valkoinen Mestari, ottakaa opiksenne te, jotka sitä katselette.

”Pohjolan Valossa” 1959: 56.

76

Kysymys: Mikä on kolminaisuuden perusta?

Vastaus: Kolminaisuudella tarkoitettanee Jumalan kolminaisuutta. Jumalan kolminaisuus perustuu elämän ilmennykseen. Me ihmiset olemme pienoiskuvia suuresta maailmasta, ja koska meissäkin on järki, tunne ja tahto, niin luonnollisesti jumaluudessakin on sama kolminaisuus. Mistä tuo kolminaisuus olisi tullut meihin, ellei sitä olisi Jumalassa. Sanotaan, että kun Jumala ilmenee, ts. kun maailmankaikkeus ”hengitetään” sisästä ulospäin, kuten itämailla sanotaan, kun tapahtuu uloshengitys, niin siinä on kolme jaksoa. Ensimmäinen jakso on Pyhän Hengen vuodatus, jossa kaavaillaan kaikki se, mikä ilmenee. Se on järjen vuodatus ja sen jälkeen seuraa Pojan vuodatus, mikä merkitsee sitä, että Jumalan rakkaus, mikä pitää kaiken koossa, vuodattautuu ja saa ilmennyksen käyntiin, alkaa kehityksen virta. Kolmantena vaiheena on tahdon eli Isän vuodatus, joka vetää kaiken takaisin itseensä, täydellistäen sen, mitä kehityksen kuluessa on saatu aikaan. Tällainen kolminaisuuden perusta on itse ilmennyksessä, jumaluudessa, ja se toistuu mm. sillä tavoin, että esim. kun joku kehitysjärjestelmä, vaikkapa aurinkokunta syntyy, niin siinä myöskin tapahtuu

nämä kolme eri vuodatusta eli vaihetta. Ensin on järjen vuodatus, joka järjestää sen kehityksen kentän, jonka sisällä aurinkokunta syntyy, ja jossa vuodatuksessa heräävät ne luovat järkiolennot, jotka ovat olleet mukana jossakin edellisissä maailmankausissa. Toinen vaihe on Pojan vuodatus, jolloin Jumala rakkautea yhtyy jo kaavailtuun järjelliseen ilmennykseen ja silloin alkaa kehityksen kenttä toimia. Kolmannessa vaiheessaan tapahtuu Isän eli tahdon vuodatus, jolloin kehittyvä ilmennyt elämä alkaa vetäytyä sisäänpäin, täydellistyen. Kun on kysymyksessä esim. tämä meidän planeettamme, niin me olemme tällä hetkellä juuri siinä kehityksen tilassa, jolloin tuo kolmas eli Isän vuodatus on tullut, ja planeettamme ja tämä ihmis-kunta on astunut kirkastuksen tielle, eetteröitymisen tielle. Näin voitaisiin ajatella Jumalan kolminaisuutta.

77

Kysymys: Kuvastaako Suomen kansan sinivalkoinen lippu jollakin tavalla kansamme henkistä tilaa ja erittäinkin tätä kristosofista työtämme?

Vastaus: Ehkä jollakin epämääräisellä tavalla. On sanottu, että paremmin kuvaisi Suomen kansan henkistä tilaa sininen ja vihreä. Sillä vihreä on luonnon perusväri, samoin kuin luonnon perusääni on faa. Sininen kuvaa ilmennyksen tahtopuolta, Isävuodatusta. Kun on kysymys Suomesta, jossa on

alkanut uusi uskonto, jossa Isä-vuodatus on astunut toimintaan, niin jos Suomen lippu olisi sinisen ja virheän yhdistelmä, niin silloin se hyvin kuvaisi sitä tilannetta, missä Suomi nyt on, Isä-vuodatuksen vaikutusta luonnossa, elämässä.

78

Kysymys: J. R. Hannula sanoo, että Pekka Ervas-tin aseman opettajana ymmärtää vasta se, joka on täydellisesti ratkaissut pahan vastustamattomuuden. Kuinka tämän tekee itselleen selväksi se, joka teo-riassa myöntää pahan vastustamattomuuden oikeak-si, mutta käytännössä sen usein unohtaa?

Vastaus: Voimme järjessämme ymmärtää esim. jälleensyntymistä. Kun jälleensyntymisoppia poh-dimme ja sulattemme tarpeeksi kauan, niin meissä herää sellainen vakaumus, että elämä on järjetöntä ilman jälleensyntymistä. Vaikka emme suorastaan tiedä jälleensyntymisestä eikä jälleen-syntymismuisti ole herännyt, niin aivan järkevällä tavalla voimme ymmärtää jälleensyntymisen tosi-asian. Samoin on ymmärrettävissä pahan vastusta-mattomuus, sen voi ainakin järjessään ymmärtää ja sulatella sitä itsessään. Vähitellen, kokemuksen kautta selviää enemmän. Emmehan me ihmiset ole täydellisiä, olemme tällaisia epätäydellisiä olentoja ja meidän täytyy lähteä siitä kohdasta missä olem-me. Jos lähdemme sellaisesta kohdasta, missä emme ole, niin silloin astumme ojasta allikkoon. Puuhun

on noustava tyvestä. Samoin on tämän henkisen työnkin kanssa. Jos lähdemme tätä työtä tekemään, niin on lähdeittävä juuri siitä kohdasta missä olemme, niillä kyvyillä ja talenteilla mitä meillä on. Vähitellen kyvyt kasvavat työssä.

79

Kysymys: Aurinko-manvantaran langenneita enkeleitä nimitetään nimellä *S a a t a n a t* (monikko-muoto). Sensijaan nimitys *S a a t a n a* yksikkömuotona tarkoittaa Maa-planeetan alempaa johtajaa ja myös ihmisen alempaa persoonallisuutta, joka voi olla kyvykäs, taitava — mutta ylpeä ja itsekäs. Missä syy-yhteydessä nämä nimitykset ovat keskenään?

Vastaus: Saatana on myös laatunimitys, sillä tarkoitetaan Jumalan nurjaa puolta. Saatana on Jumala nurinpäin. Saatanallinen voima esiintyy sekä ihmisessä että ihmisen ulkopuolella; ne jesuiittamaiset voimat, joiden mukaan tarkoitus pyhittää keinot, hallitsevat tätä ihmiskuntaa toistaiseksi. Pekka Ervasthan opettaa, että ihmisen pää, joka on kallon ympäröimä, on kuin vertauskuva tästä meidän planeetastamme. Pään sisällä asuu Saatana siinä merkityksessä, että mitä älykkäämpi ihminen on, sitä saatanallisempi hän saattaa olla, jos hän käyttää älyään väärällä tavalla. Mutta nyt on julistettu moraalinen tie, jonka avulla voimme opetella

astumaan ihmisyyden tielle ja kasvattamaan itses-
tämme ihmistä.

80

Kysymys: Onko juurirodun tyypillinen korkein
vihitty eri asia kuin juurirodun kantaisä eli manu?

Vastaus: Kyllä se on eri asia, sillä manu, joka
merkitsee samaa kuin ajatteliija, ajattelee rodun,
joko juurirodun tai vaikkapa jonkun luomispäivän
perusvoimat esille. Nimitys luomispäivä eli man-
vantara merkitsee manun aikakautta, manun suurta
aikakautta. Rodun manu on tekemisissä tämän fyy-
sillisen ilmennyksen kanssa, sillä rotuhan on jotakin
fyysillistä. Rotu on sitä, että rodun veressä on joi-
takin määrättyjä ominaisuuksia, joita rotuun syn-
tynyt ihminen voi käyttää. Tämän nykyisen viiden-
nen juurirodun erikoinen talentti on älykkyys, se
antaa tilaisuuden tehdä älyn avulla työtä. Mutta me
näemme että ne ihmissielut, jotka asuvat tässä
viidennessä juurirodussa, eivät olekaan rodun talent-
tien tasalla, sillä älykkyyttä on käytetty paljon
väärin. Ei sitä ole käytetty ainoastaan luomaan jota-
kin inhimillistä, josta olisi ihmiskunnalle hyötyä ja
apua, vaan älykkyyttä on käytetty myöskin aikaan-
saamaan hävitystä, sotaa. — Manu on tekemisissä
rodun ominaisuuksien kanssa. — Sitten puhutaan
rodun tyypillisestä korkeammasta vihitystä. Pekka
Ervasthan siitä puhuu. Saamme tietää, että 4:n

juurirodun korkein vihitty oli Gautama Buddha, ja tämän 5:n juurirodun korkein vihitty on Jeesus Kristus. P. E. puhuu tällä tavalla rotujen korkeimmista vihityistä, silläroduilla on syy-yhteys menneisiin luomispäiviin. Puhutaan myös luomispäivien korkeimmista vihityistä, jotka ovat eläneet ennen tätä nykyistä luomispäivää ja ovat nyt syntyneet tässä nykyisessä luomispäivässä määrättyjä tehtäviä suorittamaan. Samalla he edustavat joitakin määrättyjä juurirotuja tässä nykyisessä luomispäivässä. Tällä tavoin nämä kaksi seikkaa niveltyvät toisiinsa. Olemme ymmärtäneet, että kolmannen luomispäivän korkein vihitty oli Gautama Buddha ja hän oli samalla neljännen juurirodun korkein vihitty, atlantilaisen juurirodun, mikä oli ennen tätä nykyistä; se rotu, joka vaipui aaltoihin. Buddha toi esille neljännen juurirodun dharman, hän hylkäsi himon. Buddhan erikoinen sanoma oli, että täytyy luopua kaikesta. 4:s juurirotu oli erikoisemmin himon edustaja ja Buddha voitti himon. 3:n luomispäivän korkein vihitty ja 4:n juurirodun korkein vihitty ovat yhtä, sillä sukupuolivoimat esiintyivät voimina jo 3:ssa luomispäivässä. On myös sanottu, että Jeesus Kristus oli toisen luomispäivän korkein vihitty, mutta samalla hän edusti tätä 5:ttä juurirotua ollen sen korkein vihitty. Tämä 5:s juurirotu taas tuo esille jonkun määrätyn prinssiin, joka oli erikoista Jeesus Kristukselle. Olemme saaneet tietää J. R. Hannulan opastamana, että Pekka Ervast oli tuon ensimmäisen eli vanhimman luomispäivän korkein vihitty, ja samalla hän edusti

tulevaa 6:tta juurirotua, edustaen erikoisella tavalla sitä dharmaa eli elämäntehtävää, mikä 6:ssa juurirodussa tulee ilmenemään ja toteutumaan käytännössä. Sitten Pekka Ervastkin mainitsee vielä 7:nen juurirodun korkeimman vihityn ja huomauttaa, että minkälainen mahtavuus ja loisto tuleekaan olemaan 7:nen juurirodun korkeimmalla vihityllä. Ymmärrämme, että 7:nen juurirodun korkein vihitty merkitsee samaa kuin tämän nykyisen luomispäivän korkein vihitty, koska 7:s juurirotu on viimeinen tässä luomispäivässä ja vie päätökseen tämän luomispäivän saavutukset. — Ajattelemme vielä tuon 7:nen juurirodun korkeimman vihityn tehtävää. Siitä saamme J. R. Hannulalta sellaisen selityksen, että hänen tehtävänään on olla mukana tässä ihmiskunnassa jatkuvasti. Tehtävänä on yhdistää yhdeksi kaikki se, mitä nämä kolme edellisen luomispäivän korkeimpaa vihittyä ovat tuoneet, kaiken sen mitä toi Buddha, Jeesus Kristus ja Pekka Ervast, yhdistää heidän sanomansa yhdeksi kokonaisuudeksi ja sitten olla mukana jatkuvasti, jotta annettu opetus tulisi mahdollisimman hyvin ymmärretyksi, sulatetuksi ja käytännöllistetyksi. Kysymyshän on ihmiskunnan kasvamisesta ihmisyyttä kohti. Tällöin sen eturivin ihmisen, joka vetää ihmiskunnan kivikuormaa päähän saakka, tehtävää voisi hyvin luonnehtia niillä Paavalin sanoilla, kun hän puhuu oppilailleen, että minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa. Seitsemännen juurirodun korkeimman vihityn tehtävänä on synnyttää ihmiskunta Kristuksessa.

Kysymys: Sanotaan että monet niin sanotut hyveet, kuten esim. kunniantunto, ovatkin todellisuudessa kavalia paheita. Voisiko näin ollen ajatella, että useat pienet paheet ovatkin todellisuudessa hyveitä?

Vastaus: Ihmiset ovat rakentaneet omia määritelmäänsä hyveistä ja paheista. Esim. katolinen kirkko lajitteli paheita erilaisiin luokkiin, mm. 7 kuolemansyntiä jne. Sama ilmiö toistuu muissakin kirkoissa ja uskonlahkoissa mm. siten, että esim. kaunista pukua voidaan pitää synnillisenä. Niin ikään tanssi ja muu ilonpito on synnillistä. Olemme muokanneet tällaisia siveellisyyskäsitteitä, joille ei löydy todellisuuspohjaa. Miksei ihminen saisi olla iloinen, miksi musta puku ja synkkä ilme olisivat ”Jumalalle otollisempia” kuin kauniit vaatteet ja iloinen ilme. Hyveet ja paheet voi erottaa toisistaan varmimmin jonkun henkisen Opettajan opetusten myötävaikutuksella ja avulla. Sellaisia mittapuitahan meillä on, kuten esim. Vuorisaarna, jossa on niin selvästi esitetty ne hyveet, joita meidän pitäisi itsessämme kasvattaa, ja ne paheet, joista meidän pitäisi luopua. Siinähan selvästi sanotaan esim.: älä suutu. Viha on pahasta. Varminta on turvautua noihin viisaihin Opettajiin, jotka jo ovat nämä pulmat ratkaisseet ja tuoneet elämän syvyyksistä esiin ne totuudet, joita meidän ihmisten pitäisi itsessämme kypsyttää ja kasvattaa.

Kysymys: Olen pulman edessä. Tahtoisin kuunnella ja mietiskellä, mutta tuntuu kuin sukupuoli-voima tunkeutuisi tajuntaan. Kuinka osaisin tämänöisen voittaa?

Vastaus: Pekka Ervast esittää myöskin Vuorisaarnan käskyjen positiiviset puolet, jotka ovat hyvyys, puhtaus, totuus, rauha ja rakkaus. Toinen käsky sivuaa sukupuolielämää ja kehoittaa puhtauteen. Kun syventyy puhtauskäsitteeseen niin hyvin kuin osaa ja kykenee, niin ehkä tuo vanha vika aikanaan poistuu. Ihmissieluahan voi verrata täysinäiseen vesialtaaseen, jonka pohjalla on jotakin likaa. Seisova vesi löyhkää, ja ellei sitä hämmennetä, niin lika on pohjalla. Mutta kun vettä liikuttellaan niin lika irtoaa ja koko vesi tulee likaiseksi. Eräs puhdistuskeino olisi se, että kaadetaan puhdasta vettä altaaseen, joten likainen vesi vuotaa ulos. Näin on ajateltavissa ihmissielunkin puhdistus. Joka ei ole koskaan harrastanut henkisiä asioita, eikä pyrkinyt lähemmäksi ihmisyyttä niin kyllä hänen sielunsa on seisovan veden kaltaista, jolloin lika on pohjalla. Ei sen likaisuutta huomaa muuta kuin löyhkästä, mutta kun ryhtyy tutkimaan omaa sieluelämäänsä yrittäen sitä oikaista ja korjata, niin se on aivan kuin sekoittaisi vettä. Tällöin ihminen uskoo olevansa paljon syntisempi ja huonompi kuin ennen, koska piilossa ollut pohjamuta nousee pinnalle. Kun otamme Vuorisaarnan puhtauden

käskyn opetellaksemme ja yritämme sitä mietiskellä, niin on se aivan kuin kaataisi puhdasta vettä sielun mutaiseen veteen, ja sillä tavoin sielu vähitellen puhdistuu. Tuskin siihen muuta keinoja on, sillä emmehän pääse irti omasta sielustamme, koska se on osa meitä itseämme. Meidän täytyy vain yrittää sitä muokata.

83

Kysymys: Kun syvennyn katsomaan ihmisten käsiä, niin herää säälin tunne, voimakas sääli. Mistä tämä johtuu?

Vastaus: Ehkä asianomainen on nähnyt tehtävän paljon pahaa käsillä, vaikkapa edellisessä ruumistuksessa. Se voi johtua jälleensyntymismuistista. On nähnyt liian vaikeita tilanteita toisten käsien työstä, ja se on lyönyt niin voimakkaan, rajun iskun ihmiseen, että se toistuu nykyisessäkin jälleensyntymässä.

84

Kysymys: Ekleesiassa voitetaan köyhyys, sairaus, synti ja kuolema. Siis mm. sairaus. — Mestareista, Opettajistamme, tiedämme, että he ovat ottaneet kantaakseen ihmiskunnan karmaa vaikeina sairauksinakin. Sairainakin he ovat jaksaneet tehdä henkistä auttamistyötä. — Toisaalta: P. E. sanoo jossain kirjoituksessaan, että ihmisen oikeus ja velvollisuus

on vapautua taudistaan, kun hän on ottanut siitä sen opin, minkä se voi antaa. — Mitenkä meidän, Mestarin oppilaina opetellessamme auttamaan ihmiskuntaa, tulisi suhtautua terveyden ihanteeseen?

Vastaus: Ainakin niin että jos olemme itse sairaita, niin täytyy käyttää niitä apuneuvoja mitä elämässä on tarjolla, jotta terveys ja työkyky palasivat. Jos vain antaudumme siihen hurskaaseen uskoon, että kyllä elämä meidät parantaa, niin vaikka siinä on perääkin sikäli, että henkisessä elämässä on terveyden lähde, niin toisaalta: olemmeko osanneet elää henkistä elämää sillä tavalla, että terveyden lähde pulpahtaisi meissä itsessämme? — Ekleesiassa voitetaan köyhyys, sairaus, synti ja kuolema. Tästähän Pekka Ervast puhuu kirjassaan ”Kirkko-ekleesia” ja sanoo, että ainakin tulevaisuudessa syntyy — ellei vielä ole syntynyt — sellainen henkinen valiojoukko, sellainen totuudenetsijain ryhmä, joka omassa keskuudessaan voittaa näitä vaikeuksia, ensinnäkin tietämättömyyden. Tietämättömyyden voittaminen merkitsee pyrkimystä sellaiseen tietoon elämästä ja kuolemasta, minkä viisaat Jumalanpojat ovat esittäneet ja antaneet. Tietämättömyys on voitettava ensin itsessä ja sitten se jatkuu ihmisen ulkopuolella henkisen valistustyön avulla. Henkisellä valiojoukolla on sellainen yleistehtävä. Mutta omassa keskuudessaan se voittaa lisäksi köyhyyden, sairauden, synnin ja kuoleman. Sairaus on yhteydessä itsekkyyden kanssa, sanotaan, että itsekkyyks on suurin sairaus. Itsekkyyden voit-

taminen tapahtuu henkisen elämän avulla. Köyhyyden voittaminen on toinen probleema. Ei se auta jos vain tulisimme ulkonaisella tavalla köyhiksi, esim. heittämällä kaikki rikkaudet menemään ja jakamalla köyhille kaiken omaisuutemme. Se on vain tilapäinen ratkaisu silloin, jos sisäisesti olemme kiinni omaisuudesta ja rahasta. Omaisuuden himo sitoo vaikka ulkonaisesti olisimme kuinka köyhiä. Köyhyydenkin probleema täytyy ratkaista sisästä päin sillä tavoin, että kiintymys omaisuuteen loppuu; ensin vähenee ja sitten loppuu, niin että osaisimme olla rikkainakin köyhiä ja köyhinä rikkaita. Olisimme niinkuin taloudenhoitajia, jotka hoidamme haltuumme uskottua omaisuutta ja käytämme sitä parhaan ymmärryksemme ja kykymme mukaan, jotta Mestarein sanoma maan päällä saisi yhä suurempaa jalansijaa. Suuret Opettajat ovat vaikeidenkin sairauksien keskellä jaksaneet elää, ja tehdä työtä, se on merkillinen ilmiö. Esim. J. R. Hannula, niin sairas kuin hän olikin, hän jaksoi tehdä tätä työtä. Sairaus ei suinkaan ollut hänen omaa karmaansa, hänen omien syntiensä sovitusta, vaan se oli tämän Suomen kansan syntien sovitusta. Kun muu ei auttanut, niin täytyi sairastaa. Hän antoi joskus ymmärtää, että Suomen karmasta on puolet pyyhitty pois. Niin vaikeita asioita on sisältynyt tämän kansan elämään, että ellei täällä olisi ollut tällaista henkistä valiojoukkoa, sellaista kristosofista elämänymmärrystä ja työtä sen puolesta, mikä täällä on ollut, niin emme tässä enään kansana olisi. Ei meitä pelasta asemahti. Kyllä tällaisen pienen

kansan suuri kansa nujertaa, ellei viikossa eikä kahdessa niin vuodessa taikka kymmenessä vuodessa. Suomen kansan pelastus on siinä, että se toteuttaa elämäntehtävänsä olla kehtona sille uskonnolle, joka tämän kansan keskuudessa on syntynyt.

85

Kysymys: Mistä johtuu se kiire ja levottomuus, joka näyttää tempaavan mukaansa kansat, poliittiset puolueet ja myös yksilöt?

Vastaus: Nykyaika on tunnusomainen kiireestään. Ennen ei ollut sellaista hätää ja hoppua kuin nykyään. Näissä yhteiskunnissa on hirvuihin kiire, ja se todistaa sitä, että elämä tällä planeetalla on saanut uuden virityksen. Emme ymmärtäisi tätäkään tilannetta muuten kuin Pekka Ervastian opetusten avulla. Hän opettaa, että Isä-vuodatus on tapahtunut ja Maa-planeetta on lähtenyt kirkastuksen tielle. Tilanteen pohjimmainen syy on siinä, että keskusaurinko Siriuksesta tuli suuri kosmillehenkinen voimavuodatus, joka vuodattautui ensinnä aurinkoon ja auringon kuninkaallisen neuvoston välityksellä tälle maapallolle. Täällä se muuttui uudeksi luonnonvoimaksi. Kun ajattelemme sanaa *luonnonvoima*, niin sehän on jotakin, jota me ihmiset emme voi muuttaa, mutta johon voimme suhtautua joko oikein taikka väärin. Emmehän saa mitään luonnonvoimaa olemattomaksi, vaan meidän

on siihen sopeuduttava. Uusi luonnonvoima, mikä on tullut, kiihdyttää elämän tahtia jouduttaakseen kehitystä. Mutta ei se ole ainoastaan kiihdyttävä voima, vaan sillä on myös järjellinen sisältö, mikä on annettu suuren maailmanuskonnon muodossa. Senhän tunnemme teosofis-kristosofisen elämänymmärryksen nimellä.

86

Kysymys: Mitä mieltä vastaaja on asevelvollisuuslakiin tehdystä muutoksesta, joka suo asepalveluksesta omantunnon syistä kieltäytyvälle mahdollisuuden suorittaa asevelvollisuuden siivilihallinnon töissä?

Vastaus: En tunne ko. lakia paitsi sanomalehtikirjoitusten nojalla, jossa sanottiin muistaakseni, että asevelvollisuus voidaan suorittaa esim. jossakin työlaitoksessa, ja silloin suorittaja on sotilashallinnon alainen. Tällainen menettely ei ole uutta, sillä olihan sotien aikana niitä, jotka eivät ottaneet asetta käteensä, jolloin heitä komennettiin sairaaloiden ym. palvelukseen. Uutta on vain se, että on tehty laki, joka nämä asiat järjestää, ettei kaikki ole aivan mielivaltaista. Mutta tosiasia on, että joka joutuu sotilashallinnon alaiseksi, niin kun sota syttyy, kun sanotaan että nyt pojat lähdetään, niin kyllä vietään aseeton yhtä hyvin kuin aseellinenkin. Rintaman takana tarvitaan sopan jakajia ym. Mutta miksi ei laadita sellaista lakia, että tällaisessa

kristillisessä yhteiskunnassa on oikeus elää muillakin kuin murhaajilla? Olisi oikeus ja kohtuus, että ihminen, joka ei tahdo tappaa, säilyttäisi vapaan kansalaisen oikeuden. Niin se pitäisi olla, sillä miksei ihmisen, joka on työllään elättänyt itseään, anneta elättää itseään edelleenkin ilman sotalaitoksen määräystä? Miksi hänet viedään pakolla ehkä aivan vieraaseen työhön, joka ei ensinkään sovellu hänen entiseen ammattiinsa? Voisihan hän tehdä omaa siviilityötään ilman määräystäkin ja elättää itseään ja olla kunnan ihminen. Ymmärtääkseni tuollainen laki on vain peite, jolla hämätään ihmisiä. — Onhan niitä poikia jo suorittanut senkin ”korkeakoulun” kurssin, että ovat kieltäytyneet menemästä sotapalvelukseen opettelemaan tappamisen taitoa. — On kohtalokasta, että yhteiskunta tuollaisia lakeja laatiessaan leimaa ihmisyyden rikokseksi.

Kysymys: Tarkoitetaanko Suomessa, tässä liikkeessä syntyvällä ekleesialla semmoista, jolla on ”semmoista tietoa elämästä ja kuolemasta kuin Jeesuksella oli” (P. E.). Onko tämän ekleesian syntyminen jo missään asteessa tapahtanut, vai onko työmme semmoisessa ”pullonkaulassa”, jolloin jonkun täytyy kuolla”? (V. L. Pohjolan Valo 1958). — Edellyttääkö ekleesian syntyminen ihmisiä, yksilöitä, jotka eivät enään missään suhteessa lankea ”syntiin”?

Vastaus: Jos ajattelemme, että ekleesia eli henkinen valiojoukko olisi luotava sellaisista ihmisistä, jotka eivät koskaan lankea, niin eihän ekleesiää koskaan syntyisi. Mistä sellaisia ihmisiä löydämme? Ne ihmiset, jotka ovat siinä asteessa, etteivät lankea, eivät kasvaakseen tarvitse ekleesiää, ne osaavat työskennellä muutenkin. He eivät tarvitse sellaista kouluutusta, jota henkinen yhteistyö ekleesiassa tarjoaa. Kysymyksessä on tavalliset ihmiset, totuudenetsijät, jotka pyrkivät ihmisyyttä kohti. — Elämässä vallitsee sellainenkin laki, että jos meillä on ihanne ja sitä kohti pyrimme, niin itse kasvamme tuon ihanteen kaltaiseksi. Kun ajattelemme vaikkapa tämän virallisen kristikunnan Jumalaa, niin sehän on kristikunnan ihanne, sillä Jumalaa palvotaan kaikkein korkeimpana. Jos sitä Jumalaa jotenkin määritellään minkälainen se on, niin joudumme aivan hulluihin käsityksiin. Toisaalta Jumala on rakas taivaallinen Isä, joka antaa aurinkonsa paistaa niin pahain kuin hyväinkin yli, ja toisaalta hän on kiivas ja kiukkuinen, joka kostaa isäin pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen. Sellainen jumal käsitys on aivan nurinkurinen ja väärä. Siitä johtuu, että koska virallisen kristikunnan Jumala auliisti siunaa kansojen väliset sodat ja kristikunta uskoo tällaiseen Jumalaan, niin se on itse kasvanut jumalansa kaltaiseksi. Sentähden tämä kristillinen sivistys on niin verinen. — Kun on kysymys ekleesiasta, niin täytyy olla selvillä myöskin se palvottava kohde, se Jumala, joka pätee ihmisille esikuvaksi. Täytyy tehdä selväksi, minkälainen moraali Jumalalla on,

astua aivan paljaana sieluna Jumalansa eteen ja tehdä välinsä sen kanssa selväksi. Jumalasta voi antaa oikean määritelmän vain joku korkea viisas Opettaja, niinkuin esim. Jeesus Kristus. Hän kuvaillee rakasta taivaallista Isää. Siinä on jo sellainen esikuva, joka pätee ihmisille kohteeksi, jota kohden tulee pyrkiä. Täytyy olla Jumalasta niin selvä käsitys kuin suinkin voi ymmärtää, eikä se tule ilman työtä. Täytyy tapahtua vallankumous ihmisen sielussa, ensin kaataa vanhat epäjumalan kuvat ja tilalle asettaa Kristuksen ihannekuva. Täytyy muistaa, että on ollut muunkinlaisia profeettoja, Mooseskin oli taitava omalla tavallaan. Mutta hänen käsityksensä Jumalasta on paljon alapuolella Jeesus Kristuksen Jumal-käsitettä. Ne monet "herrat", jotka esiintyivät Vanhassa Testamentissa, ovat kaikkea muuta kuin ihmisille esikuvaksi kelpaavia. Herra käskee tekemään niin rivoja tekoja etteivät ne kohota ihmisarvoa.

88

Kysymys: Mitä on punainen magia ja millä tavalla totuudenetsijäkin voi tähän ansaan langeta?

Vastaus: Magialla ymmärretään ns. yliaistillisten voimien käyttämistä. Kaikki luonnonvoimat ovat puolueettomia. Emme voi sanoa, että joku luonnonvoima on paha ja toinen luonnonvoima on hyvä, mutta luonnonvoimia voidaan käyttää joko väärin

tai oikein, pahan tai hyvän palvelukseen. Räjähdyksineillakin voidaan rikkoa kallioita ja tehdä rakentavaa työtä. Mutta niillä voidaan myöskin tappaa ihmisiä. Magian laatujen ero on sama: miten noita puolueettomia luonnonvoimia käytetään. Harmaaksi tai mustaksi magiaksi on nimitettykin sellaista yliaistillisten voimien käyttämistä joka on tuhoksi, ja valkoiseksi magiaksi sitä, joka tuottaa onnea. On eräänlaista magiaa esim. se, jos osaa käsien päälle panemisella parantaa sairaan kuten alkukristillisellä ajalla meneteltiin. Se on magiaa hyvässä tarkoituksessa. Punaisella magialla on ymmärretty magiaa, joka on yhteydessä sukupuolielämän kanssa. Pekka Ervasthan kertoo, että Rasputin oli pätevä niissä puuhissa. Emme nyt pohdi sukupuolimagian olemusta syvemmin, mutta saatamme huomata, että tuollaista magiaa käytetään itsetiedottomasti sangen paljon uskonnollisissa yhdyskunnissa siten, että uskontoon sekoitetaan tavalla tai toisella sukupuoli-voima. Kun sukupuolielämä jollakin tavalla kytkeytyy uskontoon ja näin syntyy hurmio, niin siinä on silloin jo hienoinen punaisen magian vivahde.

Kysymys: Eilen illalla esitelmässä ”Ja kirjat avattiin...” puhuttiin ihmisen periaatteista. Kun 6:s sinetti eli buddhi avattiin, oli tulikivenkatku ym. seuraukset. Kun 7:s sinetti eli aatma avat-

tiin, oli seurauksena mm. pesäero vanhasta ja uusi Jerusalemin syntyi.

Voisinko saada kuulla vielä lisää näiden sinettien avaamisesta?

Vastaus: Yritin selitellä ihmisen periaatteita Ilmestyskirjan kuvailun valossa, koska ihminen 7:ne periaatteineen on kuin seitsemällä sinetillä suljettu kirja. Emme tunne itseämme, ennenkuin sinetit avataan, ts. ennenkuin pääsemme sisälle niistä salaisuuksista, joita periaatteihimme sisältyy. Ja niihin sisältyy monenlaisia salaisuuksia. Niinpä eetteriruumiistamme Ilmestyskirja sangen sattuvasti sanoo, että kun 5:s sinetti avattiin, niin tuli musta hevonen ja sen selässä istuvalla oli vaaka, jolla punnittiin. Musta hevonen kuvaa salaisuutta. On sanottu, että eetteriruumiimme on kaikkein salaperäisin väline meillä, sillä siihen sisältyy meidän pienen maailmamme, se kosmos, jonka sisällä elämämme jälleensyntymisen pyörässä tapahtuu. Siihen sisältyy kuolematon aineellinen keskus, semmoinen keskus, jota on nimitetty — H. P. Blavatsky käyttää tuollaista nimitystä — auriseksi munaksi. Pekka Ervast sanoo, että se on rakennettu eetteriaineen kaikkein hienoimmasta olemuspuolesta eli muistieetteristä. Siitä meidän on rakennettava, opettaa Pekka Ervast, se kuolematon käyttöväline, joka tekee meistä lopulta ikuisia olentoja ja luojia. Niin kauan kun olemme siinä tilassa, että kuoleman jälkeisessä elämässä kaikki periaatteemme hajoaa, niin olemme vielä kuoleman lain alaisia emmekä käytännöllisesti kat-

soen ole ikuisia emmekä henkisessä työssäkään voi olla jatkuvasti mukana; jotta voisimme olla jatkuvasti mukana siinä työssä, jota tekevät jumalatkin maailmankaikkeudessa, niin meillä täytyy olla sellainen kuolematon keskus, joka kestää, persoonallinen kuolemattomuus; siitä Pekka Ervast on paljon puhunut. Kuolemattomuus on siinä, että meidän on tuosta aurisesta munasta luotava kuolematon käyttöväline itsellemme, jonka käyttövälineen luomisessa voisimme sanoa olevan kolme ratkaisevaa vaihetta. Ensimmäinen vaihe on se, kun tshittastamme eli mielikuvitusvoimastamme luomme jotakin pysyvää, niin ettei mielikuvituksemme lennä mihin sattuu, vaan osaamme sen keskittää yhteen kohtaan ja luoda sen avulla jotakin. Esim. matemaatikko saa aikaan ajatustensa avulla joitakin tuloksia. Kun opimme tämän mielikuvituselämän kokoamaan yhdeksi orgaaniksi, niin se on silloin ensimmäinen vaihe kuolemattoman ruumiin rakentamisessa. Tässä yhteydessä kaama, himoluonto muuttuu manakseksi, sanoo Pekka Ervast; astraaliruumiimme järkevöityy. Toinen vaihe on se, että se buddhinen tajunta, mikä on korkeammassa minässämme, saa muodon eetteriruumiissa niin, että Kristus-rakkauselämä elää meidän omassa eetteriruumiissamme. Ja kolmas vaihe on se, että tästä kemiallis-fyysillisestä, karkeasta ruumiistamme tulee Isän tahdon välikappale, sellainen tekijä, joka aina osaa toteuttaa Isän tahtoa, tehdä työtä taivasten valtakunnan puolesta. Se on se päämäärä ja tavoite, johon henkinen elämä pyrkii ihmistä kasvattamaan.

Kysymys: V. 1953 piti J. R. H. Voittoseppele-
nimisen esitelmän. Sitä kuunnellessani ja sen jäl-
keen huomasin vapautuneeni eräästä sielullisesta
vaikeudesta. Sitten monta vuotta myöhemmin luet-
tiin sama esitelmä, jota olin myös kuulemassa.
Silloin tunsin fyysillisesti huomattavasti virkisty-
neeni. Olin näet heikossa kunnossa. Se voiman
tunto kyllä jälkeinpäin katosi. — Mitähän nämä
tällaiset kokemukset merkitsevät? Olisikohan niissä,
varsinkin tuossa jälkimmäisessä jokin opetus tai
viittaus jatkuvaan fyysilliseenkin voimistumiseen?

Vastaus: Jos ajattelemme asiaa J. R. Hannulan
omalta kannalta, niin hän usein asetti omiin esitel-
miinsä sellaisia nimityksiä, jotka jotenkin kuvasti-
vat sitä työvaihetta, jonka keskellä elettiin. Erään
kerran hän piti Jyväskylän kesäkurssilla esitelmän
nimeltä ”Kirkastus”, ja ainakin allekirjoittanut
silloin oli ymmärtävinään, että siinä esitelmässä
tahdottiin jo meille kuulijoillekin hahmoitella sitä
vaihetta, jota J. R. H. eli. Silloin oli tässä kristoso-
fisessa työssä saavutettu eräs virstanpylväs, ja se
kokemus mikä J. R. Hannulalla silloin oli, tuli esille,
aivan pursui tämän esitelmän kautta esille. Tuo
vaihe oli siinä, että J. R. H. koki työssään kirkas-
tusta. Hänen työnsä oli kantanut hedelmää, hän oli
saanut oppilaita. Hän oli saanut kootuksi ympäril-
leen niitä ihmisiä, jotka häntä ymmärsivät, ja se
luonnostaan merkitsi sitä, että hän koki kirkastusta.

Jeesuksen elämässä oli neljä vaihetta: syntymä, kaste, kirkastus ja Golgata ja Jeesuksen seuraajat kokevat myös näitä sisäisinä kokemuksina. Kirkastus on kolmantena vaiheena, jonka jälkeen alkaa Golgata. Kirkastus edellyttää, että Mestarin työ on saavuttanut sellaista kantavuutta, että hän on saanut oppilaita, jotka tahtovat auttaa hänen työtään, viedä sitä eteenpäin jne. — Esitelmän aihe ”Voittoseppele” kuvaa myöskin jotakin täyttymystä. Tämä nimitys on otettu Paavalin lauseesta, Paavali sanoo, että hän on juossut juoksunsa päähän saakka ja saavuttanut voittoseppeleen. Hän kirjoittaa näin Timoteukselle ja vannottaa Timoteusta jatkamaan eikä antamaan periksi. Kun tällaisen esitelmän aihe on ollut niin saatamme ymmärtää, että esitelmäsäkin on ollut voima, jonka herkkä kuuliija on havainnut ja tuntenut ja saanut siitä apua.

91

Kysymys: Olen ymmärtänyt, että nyt odotetaan ryhmien astuvan vihkimyksen tielle, ts. ryhmien olisi osattava ottaa vastuuta ja olla tietoisia työssä esiintyvistä pulmista. — Miten yksilö voisi omalta kohdaltaan olla hereillä, tietää, mikä asia on kulloinkin ajankohtaisin?

Vastaus: Lieneekö siihen muuta oikeata selitystä kuin tuo Mestarin sana oppilailleen, että valvokaa ja rukoilkaa. Yrittäkää pysyä hereillä ja aina aikanne tasalla. Elämä henkisissä liikkeissä on sel-

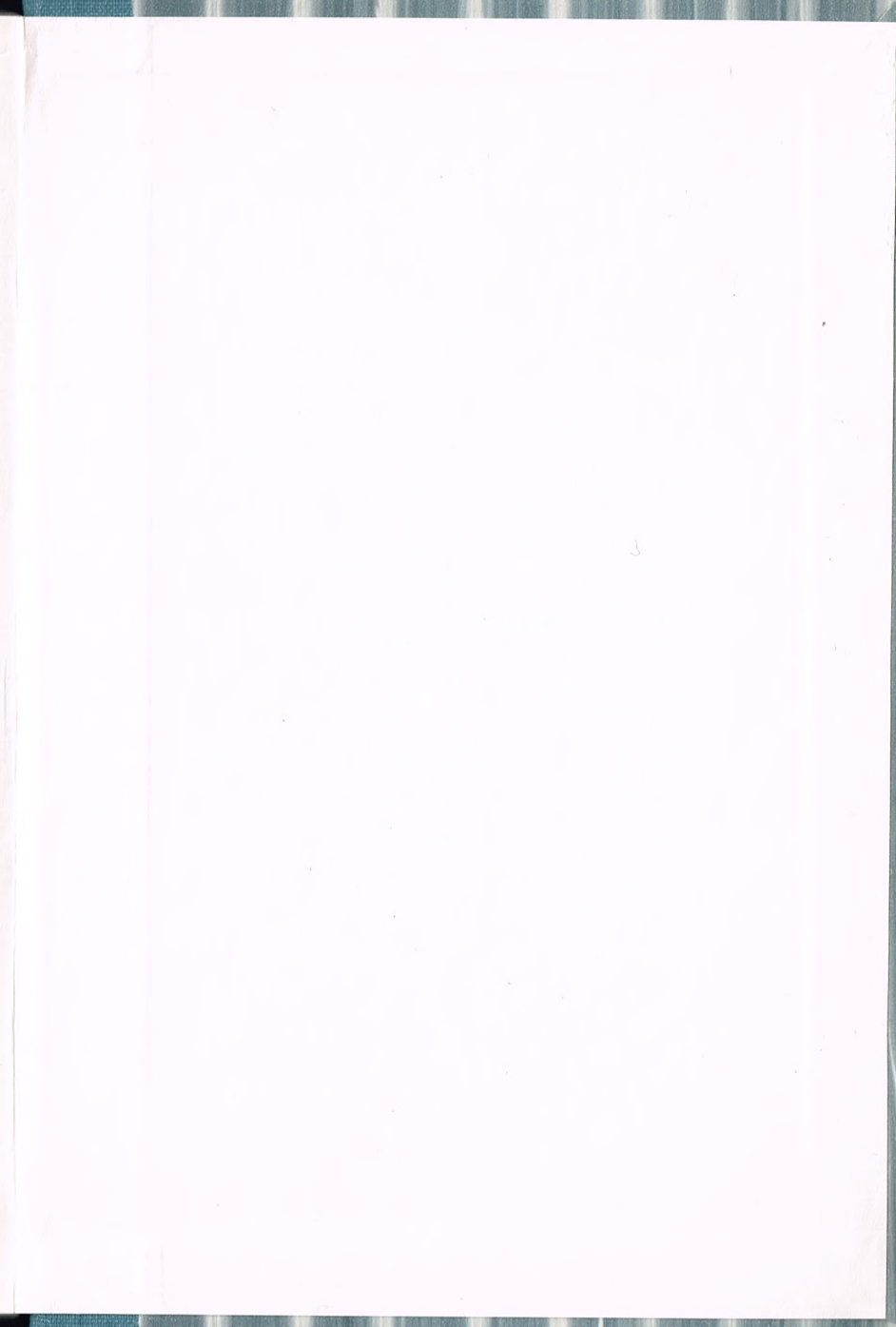
laista, joka aina virtaa. Se on niinkuin virtaava vesi eikä niinkuin seisova lammikko. Siinä tapahtuu eteenpäin menoa, joko pienemmässä tai suuremmassa määrin. Jos osaisimme aina herkästi havaita, mistä kulloinkin on kysymys, niin silloin pysyisimme aikamme tasalla. Tuo havaitseminen tapahtuu ensin ehkä älyssä, mutta kun siihen syventyy, niin se voi tulla kokemukseksi. Voi saada semmoisenkin kokemuksen, että on taas siirrytty kukonaskeleen verran eteenpäin. Ja silloin joudutaan aivankuin uuden pulman eteen. Jokaisen yksilön täytyisi jotakin voittaa. Ei henkinen elämä ole ainoastaan sitä, että järjellämme ymmärrämme jonkun asian, vaan se on myös sitä, että voitamme niitä asioita, jotka ovat selvinneet, voitamme niitä pulmia, jotka eteemme tulevat. — Kun äsken oli puhe ekleesiasta ja sen muodostumisesta, niin onhan sellainen ekleesian alkuydin olemassa täällä Suomessa, ja siltä kysytään ensimmäisiä voittoja. Sillä pitää paikkansa se, että mitä ensin tapahtuu henkisissä liikkeissä, niin se toistuu kansassa. Jos me tahdomme auttaa tätä Suomen kansaa, niin meidän täytyy oppia voittamaan vaikeuksia omassa keskuudessamme. Silloin tulee tämä kansakin autetuksi. Ei se tule autetuksi sillä tavoin, että menemme mukaan politiikkaan ja kaikenlaisiin valtiollisiin ja yhteiskunnallisiin puuhiin ja yritämme sen kautta saada jotakin aikaan. On paljon niitä, jotka niissä puuhaavat, mutta vähän on niitä, jotka puuhaavat Mestareitten asialla. Totuudenetsijät ovat ajattelun johtajia, se pitää paikkansa. Kun totuudenetsijöinä osaamme pysyä

kiinni tässä kristosofiassa ja tätä yrittää itsellemme selvittää ja sitä kykyjemme mukaan toteuttaa, niitä aatteita joita tässä tulee esille, niin sillä tavalla me autamme Suomen kansaa parhaimmalla tavalla. Tämä kansa osaa, jos me osaamme. Se voima, mikä tästä meidän työstämme kertyy, on kyllin viisaitten tekijöitten käsissä, jotta he osaavat sitä voimaa käyttää kansamme ja ihmiskunnan parhaaksi.

Väinö Lehtosen kirjoja:

	Nid.	Sid.
Miten ymmärrän elämän koulua ...	100:—	150:—
Uuden ajan työsaralta	100:—	150:—
Kansallinen uudestisyntyminen ...	30:—	—
Rauhan temppeli	100:—	150:—
Elämän arvoitus	150:—	200:—
Vanajavuoren taru	300:—	380:—
Matkalla Temppeliin	150:—	200:—
Ihmisyysuskonnon ulkopiirteet	130:—	—
Danielin kirja	200:—	280:—
Liitto	220:—	300:—
Kun aika on täyttynyt	200:—	280:—
Vanha ja uusi ihminen	300:—	380:—
Vuosijuhlien satoa	150:—	—
Aikamme avain	—	200:—
Tulkoon valkeus	100:—	—
Ihmisyyden puutarha	—	300:—
Mitä on kristosofia	—	250:—
Kaksi maailmaa	—	500:—
Tietäjien todistus	—	400:—
Erämaan tietäjä	—	350:—
Vaeltajan Viesti	—	900:—
Ongelmien seurassa	—	400:—
Matka tuntemattomaan	—	400:—
Tie ihmisyyteen	—	300:—

Kirjat lähetetään postivapaasti kun hinta seuraa tilausta. Sopiva tilaustapa on postiosoitus. Tilataan osoitteella: Neiti Alma Allin-niemi, Tampere, Santalahdentie 7, E 13.

Hinta 400:—